

ฉบับอ่านเข้าใจง่าย

Language: ภาษาไทย (Thai)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Thai Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

53e52ba5-5d94-5576-bd39-887847a6c62e

ISBN: 978-1-5313-1299-2

๒ พงศาวดาร

คำนำ

คำนำของหนังสือเล่มนี้ อ่านได้จาก
คำนำของหนังสือ ๑ พงศาวดาร

ซาโลมอนขอความเฉลียวฉลาด

(๑ พกษ. ๓:๑-๑๕)

๑ ซาโลมอน ลูกชายของดาวิด ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์เหนืออาณาจักรของเขาอย่างมั่นคง เพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าของเขาสถิตอยู่กับเขาและทำให้เขายิ่งใหญ่

๒ ซาโลมอน พูดกับชาวอิสราเอลทั้งหมดกับพวกนายพันนายร้อย พวกผู้พิพากษา และพวกผู้นำทั้งหมดของชนชาติอิสราเอลทั้งสิ้น รวมทั้งผู้นำครอบครัวทั้งหลาย^๓ และซาโลมอน กับคนที่มาชุมนุมทั้งหมด^๔ นี้ได้ขึ้นไปบนสถานที่สูงที่กิเบโอน เพราะเต็นท์นัดพบของพระเจ้าตั้งอยู่บนนั้นซึ่งเป็นเต็นท์หลังเดียวที่โมเสสผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์ได้สร้างขึ้นในที่เปล่านั้น^๕ และขณะนั้น ดาวิดได้นำหีบของพระเจ้ามาจากศิรียาห์-เยออาริมไปไว้ในที่ที่เขาได้จัดเตรียมเอาไว้แล้ว เพราะเขาได้ตั้งเต็นท์ขึ้นสำหรับหีบไพบนี้ในเมืองเยรูซาเล็ม^๖ แต่แทนบูชาทองสัมฤทธิ์ที่เบซาเลลลูกชายของอูรี ที่เป็นลูกชายของเฮอร์ ได้สร้างไว้ นั้น ตั้งอยู่ตรงหน้าของเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ของพระยาห์เวห์ที่กิเบโอน ดังนั้น ซาโลมอนและคนในที่ชุมนุมทั้งหมดจึงได้ไปสอบถามพระองค์ที่นั่น^๗ ซาโลมอนขึ้นไปถึงแทนบูชาทองสัมฤทธิ์ที่อยู่ตรงหน้าพระยาห์เวห์ ซึ่งอยู่ที่เต็นท์นัดพบและถวายเครื่องเผาบูชาหนึ่ง พันตัวบนแท่นนั้น

๘ ในคืนนั้น พระเจ้าปรากฏแก่ซาโลมอน และพูดกับเขาว่า “เจ้าอยากได้อะไรจากเราก็ขอมาเถิด”

๙ ซาโลมอนตอบพระเจ้าไปว่า “พระองค์ได้แสดงความรักมั่นคงอันยิ่งใหญ่กับดาวิดพ่อของข้าพเจ้า และได้ทำให้ข้าพเจ้าเป็นกษัตริย์สืบต่อจากเขา^{๑๐} พระยาห์เวห์ผู้เป็นพระเจ้า ขอให้คำสัญญาที่พระองค์ให้ไว้กับดาวิดพ่อของข้าพเจ้า เป็นจริงในเวลาบัดนี้ด้วย

เถิด เพราะพระองค์ทำให้ข้าพเจ้าขึ้นเป็นกษัตริย์เหนือชนชาติที่มีจำนวนมากมายมหาศาลเหมือนฝุ่นบนแผ่นดินโลก^{๑๑} ขอพระองค์ให้ความเฉลียวฉลาดและความรู้กับข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะสามารถนำชนชาตินี้ได้ เพราะจะมีใครเล่าที่จะสามารถปกครองชนชาติที่ยิ่งใหญ่นี้ของพระองค์ได้”

๑๒ พระเจ้าตอบซาโลมอนว่า “เพราะว่าสิ่งนี้อยู่ในจิตใจของเจ้า และเจ้าไม่ได้ขอทรัพย์สินสมบัติ ความร่ำรวยหรือเกียรติยศ^{๑๓} ไม่ได้ขอให้ศัตรูของเจ้าตาย และไม่ได้ขอให้มีชีวิตที่ยืนยาว แต่กลับขอความเฉลียวฉลาดและความรู้ เพื่อที่จะปกครองชนชาติของเราที่เราได้ให้เจ้าเป็นกษัตริย์เหนือพวกเขา^{๑๔} ดังนั้น เราจะให้ความเฉลียวฉลาดและความรู้กับเจ้า และเราก็จะให้ทรัพย์สินสมบัติ ความร่ำรวยและเกียรติยศกับเจ้าอย่างที่ไม่มีการขอร้องใด ๆ ใดที่เคยได้รับมาก่อน^{๑๕} ไม่ว่าจะก่อนหน้าหรือหลังจากนี้ก็ตาม”

๑๖ แล้วซาโลมอนก็ออกจากสถานที่สูงในกิเบโอน จากที่หน้าเต็นท์นัดพบกลับไปทีเมืองเยรูซาเล็ม และเขาก็ครองบัลลังก์อยู่เหนือชนชาติอิสราเอล

ซาโลมอนสร้างกองทัพและการค้า

(๑ พกษ. ๑๐:๒๖-๒๙; ๒ พศด. ๙:๒๕-๒๘)

๑๗ ซาโลมอนสะสมรถรบกับม้าไว้มากมาย เขามีรถรบอยู่หนึ่งพันสี่ร้อย คันและมีม้าอยู่หนึ่งหมื่นสองพันตัว เขาเก็บรักษาพวกมันไว้ตามเมืองต่างๆที่เขาได้สร้างขึ้น มา และเก็บไว้ในเมืองเยรูซาเล็มกับเขาด้วย^{๑๘} ในเมืองเยรูซาเล็มกษัตริย์ได้ทำให้เงินและทองมีมากมายอย่างกับก้อนหิน และทำให้ไม้สนซีดาร์มีอย่างเกลื่อนกลาดเหมือนกับไม้มะเดื่อตามเชิงเขา^{๑๙} พวกม้าของซาโลมอนก็เป็นม้า นำเข้าจากอียิปต์และจากเมืองคูเอโดยพวกพ่อค้าของกษัตริย์เป็นผู้ซื้อพวกม้าเหล่านั้นมาจากเมืองคูเอ^{๒๐} พวกเขานำเข้ารถรบมาจากประเทศอียิปต์ รถรบหนึ่งคันเป็นเงินหนักประมาณเจ็ดทาลันต์ และม้าตัวหนึ่งเป็นเงินหนักประมาณสองทาลันต์ พวกเขายังส่งพวกมันออกไปขายต่อให้กับพวกกษัตริย์ของชาวฮิตไทต์และพวกกษัตริย์ของชาวอารัมด้วย

ชาโลมอนเตรียมสร้างวิหารและวัง

(๑ พกษ. ๕:๑-๑๘, ๗:๑๓-๑๔)

๒ ๑ ชาโลม อนุญาตวางแผนสร้างวิหารขึ้นแห่งหนึ่ง เพื่อเป็นเกียรติแก่ชื่อของพระยาห์เวห์ และวางแผนสร้างวังให้กับตัวเอง ๒ เขาเกณฑ์คนเจ็ดหมื่นคนมาเป็นคนแบกหาม และแปดหมื่นคนมาเป็นช่างตัดหินในเนินเขา และอีกสามพันหกร้อยคนมาเป็นผู้ควบคุมคนงานเหล่านี้

๓ ชาโลม อนุญาตส่งข้อความไปถึงกษัตริย์ฮิรามของเมืองไทรเฮ ๔ ว่า

“ช่วยส่งไม้สนซีดาร์มาให้เราเหมือนกับที่ท่านเคยส่งมาให้ดาวิดพ่อของเรา ตอนที่พ่อเราสร้างวังสำหรับอยู่อาศัย ๔ ตอนนี เรากำลังจะสร้างวิหารขึ้นแห่งหนึ่ง เพื่อเป็นเกียรติแก่ชื่อของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา และจะอุทิศวิหารนี้ให้กับพระองค์ เพื่อเอาไว้ใช้เผาเครื่องหอมต่อหน้าพระองค์ และวางขนมปังศักดิ์สิทธิ์ทุกวัน และเอาไว้สำหรับเผาเครื่องเผาบูชาทุกเช้า เย็น และทุกวันหยุดทางศาสนา รวมทั้งทุกวันข้างขึ้น ๕ และสำหรับงานเทศกาลต่างๆของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราที่เราได้กำหนดไว้ อย่างที่อิสราเอลถูกสั่งให้รักษาดลอดไป

๖ วิหารที่เรา กำลังจะสร้างขึ้นนี้จะยิ่งใหญ่ เพราะพระเจ้าของเรา นั้นยิ่งใหญ่กว่าพระเจ้าอื่น ๆ ๖ แต่ใครล่ะที่สามารถสร้างบ้านให้กับพระองค์ ได้ ในเมื่อสวรรค์ทั้งหมด แม้แต่สวรรค์ชั้นสูงสุด ก็ยังไม่สามารถจุพระองค์ ได้ เลย แล้วเราเป็นใครกันหรือ ที่จะมาสร้างบ้านให้กับพระองค์ได้ นอกจากว่ามันจะเป็นแค่สถาน ที่ไว้สำหรับเผาเครื่องบูชาต่อหน้าพระองค์

๗ ดังนั้น ช่วยส่งชายคนหนึ่งมาให้เราที่มีความชำนาญเกี่ยวกับทองคำ เงิน

ทองสัมฤทธิ์และเหล็ก มีความชำนาญเกี่ยวกับเส้นใยสีฟ้า สีเลือดหมูและสีม่วง และมีประสบการณ์ด้านการแกะสลัก เพื่อให้มาทำงานในยูดาห์และในเมืองเยรูซาเล็มกับพวกช่างแกะสลักที่ชำนาญงานของเรา ที่ดาวิดพ่อของเราได้จัดหาไว้แล้ว ๘ ช่วยจัดส่งไม้สนซีดาร์ไม้สนสามใบและไม้ประดู่จำนวนมากมาจากเลบานอน ให้กับเราด้วย เพราะเราว่าคนของท่านมีความชำนาญในการทำงานกับคนของท่าน ๙ เพื่อที่จะจัดหาต้นไม้จำนวนมากมายให้กับเรา เพราะวิหารที่เราจะสร้างจะต้องใหญ่ โตและอลังการ ๑๐ เราจะให้ข้าวสาลีไม่แล้วและข้าวบาร์เลย์อย่างละสี่ล้านสี่แสนลิตร เหล้าองุ่นสี่แสนสี่หมื่นลิตร และน้ำมันมะกอกสี่แสนสี่หมื่นลิตร กับพวกคนรับใช้ของท่านที่เป็นช่างตัดไม้ซึ่งได้นำไม้มาให้เรา”

๑๑ กษัตริย์ฮิรามแห่งเมืองไทรเฮส่งจดหมายตอบชาโลมอนไปว่า

“เป็นเพราะพระยาห์เวห์รักประชาชนของพระองค์ พระองค์จึงทำให้ท่านเป็นกษัตริย์ของพวกเขา” ๑๒ แล้วฮิรามก็เขียนต่อไปอีกว่า “ขอสรรเสริญพระยาห์เวห์ พระเจ้าของชนชาติอิสราเอลผู้ ที่สร้างสวรรค์และแผ่นดินโลก พระองค์ได้ให้ลูกชายที่เฉลียวฉลาดคนหนึ่งแก่กษัตริย์ดาวิด ลูกชายผู้ ที่เต็มไปด้วยสติ ปัญญาและความเฉลียวฉลาดที่จะได้เป็นผู้สร้างวิหารสำหรับพระยาห์เวห์ และวังสำหรับตัวเขาเอง ๑๓ เราจะส่งหุราม คนที่มีความชำนาญมากของเราไปพบท่าน ๑๔ แม่ของเขามาจากดานและพ่อของเขาเป็นชาวเมืองไทรเฮ เขาได้รับการฝึกฝนให้ทำงานเกี่ยวกับทองคำและเงิน ทองสัมฤทธิ์และเหล็ก หินและไม้ รวมทั้งเส้นใยสีเลือดหมู สีฟ้าและสีม่วงกับผ้าลินินอย่าง ดี

*๒:๓ กษัตริย์ฮิรามของเมืองไทรเฮ ปกครองตั้งแต่ปี ๙๘๖-๙๓๕ ก่อนพระเยซูมาเกิด เมืองไทรเฮเป็นเมืองที่สำคัญที่สุดของอาณาจักรฟินิเซีย ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของอิสราเอล

†๒:๔ วันข้างขึ้น เป็นวันที่หนึ่งของเดือนของชาวฮีบรู จะมีการชุมนุมพิเศษในวันเหล่านี้เพื่อสักการบูชาพระเจ้า

‡๒:๑๓ เราจะส่งหุราม หรือ “เราจะส่งช่างแกะสลักคนหนึ่งของฮิรามผู้เป็นพ่อของเรา”

เขามีประสบการณ์ในการแกะสลักทุกประเภทและสามารถแกะสลักตามแบบที่เราให้กับเขาได้ทุกแบบ เขาจะทำงานร่วมกับพวกช่างแกะสลักของท่านและร่วมกับพวกคนของดาวิดเจ้านายของท่านที่เป็นพ่อของท่าน

๑๔ตอนนี้ ขอให้ท่านผู้เป็นเจ้านายของเราโปรดส่งข้าว สาลี ข้าว บาร์เลย์ และน้ำมันมะกอกกับเหล้า องุ่นตามที่ท่านได้สัญญาไว้ มาให้กับพวกเราผู้รับใช้ของท่านด้วยเถิด ๑๖ และพวกเราจะตัดไม้ ชุงมาจากเลบานอนตามที่ท่านต้องการและนำไม้เหล่านั้นผู้คนเป็นแพล่องไปตามทะเลลงไปยังยัฟฟา แล้วท่านก็จะนำพวกมันไปที่เมืองเยรูซาเล็มได้”

๑๗ซาโลมอมนับพวกชาวต่างชาติทั้งหมดที่อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มอีกครั้ง หลังจากที่ได้ดาวิดผู้เป็นพ่อของเขาเคยนับมาแล้ว ชาวต่างชาติเหล่านี้มีทั้งหมดหนึ่งแสนห้าหมื่นสามพันหกร้อยคน ๑๘ซาโลมอมนสั่งให้คนเจ็ดหมื่นคนมาทำงานแบก หาม และสั่งให้คนแปดหมื่นคนมาเป็นช่างตัดหินในเนินเขา ส่วนอีกสามพันหกร้อยคนให้มาเป็นผู้คุมคนงานเหล่านั้นให้ทำงาน

ซาโลมอนสร้างวิหาร

(๑ พกษ. ๖:๑-๓๘; ๗:๑๕-๒๒)

๑ แล้วซาโลมอนก็เริ่มสร้างวิหารของ **ก** พระยาห์เวห์ในเมืองเยรูซาเล็ม บนภูเขาโมริยาห์ซึ่งเป็นที่ที่พระยาห์เวห์ได้ปรากฏแก่ดาวิดพ่อของเขา มันตั้งอยู่บนลานหาวดขาวของโอเรียนท์ ชาวเยนุส และเป็นเป็นที่ที่ดาวิดพ่อของเขาได้ชื่อมา ๒ ซาโลมอนเริ่มสร้างวิหารในวันที่สองของเดือนที่สอง ซึ่งเป็นปีที่สี่ที่เขาขึ้นครองบัลลังก์

๓ ซาโลมอนวางรากฐานของตึกที่จะเป็นวิหารของพระเจ้า ขนาดยาวหกสิบศอก

กว้างยี่สิบศอก †(ใช้ศอกมาตรฐานการวัดแบบเก่า) ๔ เบริงด้านหน้าวิหารยาวยี่สิบศอก เท่ากับด้านกว้างของวิหาร และสูงยี่สิบศอก เขาใช้ทองคำบริสุทธิ์ทับด้านใน ๕ เขาไม่ผสมสนิมไม้ไว้ที่ห้องโถงใหญ่และใช้ทองคำบริสุทธิ์ทับและตกแต่งด้วยลวดลายต้นปาล์มและลายโซ่ ๖ ซาโลมอมนประดับประดาวิหารด้วยพลอยที่มีค่า ส่วนทองคำที่เขาใช้ก็เป็นทองคำจากเมืองฟารวา ยิม ๗ เขาบุทองคำไว้ที่คาน กรอบประตู ผนัง และประตูทุกแห่งของวิหารแห่งนั้น และเขายังได้แกะสลักรูปทูตสวรรค์มีปีกหลายองค์ไว้ตามพวกผนังอีกด้วย

๘ เขาสร้างห้องที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดชั้น มีความยาวเท่ากับความกว้างของวิหาร คือยาวยี่สิบศอก และกว้างยี่สิบศอก ซาโลมอมนบุทองคำอย่างดีหนาหนักรวมยี่สิบเอ็ดตันไว้ที่ด้านในของสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ๙ พวกตะปูทองคำมีน้ำหนักรวมประมาณครึ่งกิโลกรัม เขายังบุทองคำไว้ที่พวกห้องชั้นบนด้วย ๑๐ ภายในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ซาโลมอนได้สร้างรูปปั้นของทูตสวรรค์มีปีก ขึ้นมาสององค์ และบุทองคำลงบนรูปปั้นทั้งสองนั้น ๑๑ ปีกของทูตสวรรค์ทั้งสองที่กางออกเต็ม ที่มีความยาวทั้งหมดยี่สิบศอก ปีกด้านหนึ่งยาวห้าศอก ๑๒ ไปติดกับผนังวิหาร ในขณะที่ปีกอีกด้านหนึ่งยาวห้าศอกเหมือนกันและติดกับปีกของทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง

๑๒ ในลักษณะเดียวกัน ปีกข้างหนึ่งของทูตสวรรค์องค์ที่สองก็ยาวห้าศอกและไปติดกับผนังอีกด้านหนึ่งของวิหาร และอีกข้างหนึ่งก็ยาวห้าศอกและไปติดกับปีกอีกข้างหนึ่งของทูตสวรรค์องค์แรก ๑๓ ปีกของทูตสวรรค์ทั้งสององค์นี้เมื่อกางออกแล้วยาวยี่สิบศอก ทูตสวรรค์ทั้งสองยืนอยู่หันหน้าออกไปทางห้องโถงใหญ่

* ๓:๑ โอเรียนท์ หรือ อารอนา

† ๓:๓ หกสิบศอก เท่ากับสามสิบเอ็ดเมตรครึ่ง

‡ ๓:๓ ยี่สิบศอก เท่ากับสิบเมตรครึ่ง

¶ ๓:๖ พารวา ยิม เป็นสถานที่ที่มีทองคำอยู่มากมาย น่าจะอยู่ในประเทศอิฟิร

§ ๓:๑๑ ห้าศอก หรือ ๒.๖ เมตร

๑๔ ซาโลม อันทำฝ่าม่าน *ขึ้นจากเส้นใยสี เลือดหมู สีม่วงและสีฟ้า กับผ้าลินินอย่างดี โดยปฏิรูปทูตสวรรค์มีปีกลงบนนั้น

๑๕ ที่ด้านหน้าของวิหาร เขาได้สร้างเสาขึ้น สองต้น สูงสามสิบห้าศอก †แต่ละต้นมีหัวเสา วางอยู่ด้านบนสูงอีกห้าศอก ๑๖ เขาได้สร้างโชนั ที่ร้อยต่อ กันและได้วางโชนัเหล่านี้ บนไม้ที่ด้าน บนของเสาสองต้นนั้น เขายังได้ทำผลทับที่ม หนึ่ง ร้อย ลูก และติดพวก มันไว้กับโชนัเหล่านั้ ๑๗ เขาได้จัด ตั้งเสาสอง ต้น นั้นขึ้นที่ด้าน หน้าของวิหาร ต้น หนึ่งอยู่ทางทิศ ได้และอีก ต้นอยู่ทางทิศเหนือ ต้นที่อยู่ทางใต้มีชื่อว่ายา คิน †และต้นที่อยู่ทางเหนือมีชื่อว่าโบอาส †

ข้าวของเครื่องใช้สำหรับวิหาร

(๑ พกษ. ๗:๒๓-๕๑)

๑ ซาโลม อนสร้างแท่น บูชาจากทอง สัมฤทธิ์ขึ้นแท่นหนึ่งยาวยี่สิบศอก ๙ กว้างยี่สิบศอก และสูงสิบศอก ๒ เขาได้ สร้างขั้นทะเล **ขึ้นจากเหล็กหล่อ มีรูปร่าง เป็นวงกลมวัดจากขอบด้านหนึ่งไปถึงขอบ อีกด้านหนึ่งได้สิบศอก มีความสูงห้าศอก วัด เส้น รอบ วงได้สามสิบศอก ††ที่ใต้ขอบของ ขั้นทะเลนั้น เขาได้หลอรูปร่างเต่าอยู่สองแถว ล้อมรอบขั้นทะเล นั้น หล่อเป็นเนื้อเดียวกับ ขั้น ทะเล ๔ ขั้นทะเลวางอยู่บนรูปปั้นวัวตัวผู้ สิบสองตัว วัวสามตัวหันหน้าไปทางทิศเหนือ สามตัวหันไปทางทิศ ตะวัน ตก สามตัวหัน

ไปทางทิศ ได้และอีกสามตัวหันไปทางทิศ ตะวันออก ขั้นทะเลวางอยู่บนรูปปั้นวัวเหล่านี้ และส่วนหางของพวก มันหันเข้าด้าน ใน ๕ ขั้นทะเลมีความหนาหนึ่งฝ่ามือ ††ที่ขอบ ของมันมีลักษณะเหมือนขอบถ้วย คือคล้าย กับดอกกลีบลีที่บานออก มันสามารถเก็บน้ำได้ หกหมื่นหกพันลิตร ††

๖ แล้วซาโลม อนก็ได้ทำอ่างขึ้นสิบใบไว้ สำหรับชำระล้างและเอาอ่างห้าใบไปไว้ทาง ทิศ ได้ อีกห้าใบไปไว้ทางทิศ เหนือ เพื่อไว้ สำหรับชำระล้างสิ่งที่จะนำมาเป็นเครื่องเผา บูชา แต่ขั้นทะเลจะใช้สำหรับให้พวกนักบวช ชำระล้างเท่านั้น

๗ เขาสร้างโคมไฟเงินจากทองคำไว้สิบอัน สร้างตามแบบที่ได้กำหนดไว้สำหรับพวก มัน และวางโคมไฟเงินพวก นี้ไว้ในวิหาร วาง ไว้ทางทิศ ได้ห้าอัน และไว้ทางทิศ เหนือห้า อัน ๘ เขาทำโต๊ะขึ้นสิบตัวและนำไปวางไว้ ในวิหาร ทางทิศ ได้ห้าตัว และทิศ เหนือห้า ตัว เขายังทำขามทองคำสำหรับประพรมไว้ หนึ่งร้อยใบด้วย ๙ เขาสร้างลาน SSของพวก นักบวช และลานขนาดใหญ่กับประตูลานอีก หลายประตู และได้บุทองสัมฤทธิ์ที่ประตู เหล่า นั้นไว้ ๑๐ ซาโลม อนวางขั้นทะเลที่มุม ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของวิหาร

๑๑ หู รามยังได้ทำหม้ออีกหลายใบ รวมทั้งทัพพีและขามประพรม แล้วหู รามก็ได้ ทำงานทุกอย่างภายในวิหารของพระเจ้าที่ กษัตริย์ได้สั่งเขาไว้จนเสร็จสิ้นลง นั่นก็คือ

* ๓:๑๔ *ฝ่าม่าน* ม่านขึ้น นี้เป็นผ้าผืนขนาดใหญ่มากแขวนกันไว้ระหว่างสถานที่บริสุทธิ์กับ สถานที่บริสุทธิ์ที่สุดเพื่อว่าจะได้ไม่มีใครได้เห็นหีบแห่งคำสัญญาของพระยาห์เวห์และเคลือบดู นันที่อยู่บนฝาหีบนั้น

† ๓:๑๕ *สามสิบห้าศอก* ประมาณสิบแปดเมตรกว่าๆ

† ๓:๑๗ *ยาคิน* ในภาษาฮีบรู คำนี้คงจะมีความหมายว่า “เขาได้จัดตั้งขึ้น”

† ๓:๑๗ *โบอาส* ในภาษาฮีบรู คำนี้คงจะมีความหมายว่า “ความเข้มแข็งอยู่ในตัวเขา”

§ ๔:๑ *ยี่สิบศอก* เท่ากับสิบเมตรครึ่ง

** ๔:๒ *ขั้นทะเล* ชั้นเก็บน้ำขนาดใหญ่ที่ทำจากทองสัมฤทธิ์ตั้งอยู่ในวิหาร ดูใน ๒ พงศาวดาร ๔:๒-๖

†† ๔:๒ *สามสิบศอก* หรือ ๑๕.๗๕ เมตร ภาษากรีกโบราณแปลไว้ว่า ๒๕ ศอก

†† ๔:๕ *หนึ่งฝ่ามือ* ประมาณ ๗.๖ เซนติเมตร

††† ๔:๕ *หกหมื่นหกพันลิตร* หรือ สามพันบัท

SS ๔:๙ *ลาน* พื้นที่พิเศษที่อยู่ทางด้านนอกของวิหาร

- ๑๒ เสาสองต้น
หัว เสาสองอันที่มีรูป ร่างเหมือนอ่างเพื่อวางไว้บนยอดเสา
- ๑๓ ทับทิมสี่ร้อยลูกสำหรับดาชายสอง ชุด (ดาชายแต่ละชุดมีทับทิมอยู่สองร้อยลูกไว้สำหรับประดับหัวเสารูปขามที่อยู่บนเสาทองสองต้น)
- ๑๔ แขนหลายแขนพร้อม กับอ่างน้ำวางอยู่บนนั้น
- ๑๕ ชั้นทะเลและรูป ปันวัวตัวผู้สิบ สองตัวที่แบกชั้นทะเลอยู่
- ๑๖ หูม้อ ทับพี ส้อมและเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

ของทั้งหมดที่หุ รัมได้ทำขึ้นให้กับกษัตริย์ซาโลมอน เพื่อใช้ในวิหารของพระยาห์เวห์นี้ ทำจากทองสัมฤทธิ์ขัด มัน ๑๗ กษัตริย์ได้ให้หล่อของเหล่านี้ขึ้นจากแม่พิมพ์ดินเหนียวที่นำมาจากหุบเขาเจอร์แดนที่อยู่ระหว่างเมืองสุคคทกับเมืองเศเรดาห์ ๑๘ เครื่องใช้ทุกอย่างที่ซาโลมอนให้ทำขึ้นนี้ใช้ทองสัมฤทธิ์มากมายจนบอกนำหนักไม่ได้

๑๙ ซาโลมอนยังทำของที่ใช้ในวิหารของพระเจ้าด้วย คือแท่นบูชาทองคำ พวกเขาได้เตรียมวางชนมบึงไว้ตรงหน้าพระเจ้า ๒๐ โคมไฟยี่สิบที่ทำจากทองคำบริสุทธิ์ที่สร้างตามแบบที่ได้กำหนดไว้ พร้อมกับตะเกียงของพวกมัน เพื่อไขจุดไฟไว้ด้านหน้าของห้องศักดิ์สิทธิ์ ที่อยู่ด้านใน ๒๑ ดอกไม้ทองคำ ตะเกียงและคิม (พวกมันทำจากทองคำบริสุทธิ์ที่สุด) ๒๒ กรรไกรตัดไม้ตะเกียงที่ทำจากทองคำบริสุทธิ์ ขามประพรม ขามกับกระถางไฟ และประตูทองคำหลายบานของวิหารคือประตูด้านในที่จะเข้าไปสู่สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและประตูของห้องโถงใหญ่

๒ เมื่อซาโลมอนทำงานสำหรับวิหารของพระยาห์เวห์เสร็จหมดแล้ว เขาก็นำเอา

สิ่งของต่างๆที่ดาวิดผู้เป็นพ่อของเขาได้อุทิศไว้ เช่น เงิน ทองคำและเครื่องใช้ทั้งหมด เขามาวางไว้ในคลังสมบัติของวิหารของพระเจ้า

การแห่หีบศักดิ์สิทธิ์เข้าสู่วิหาร

(๑ พกษ. ๙:๑-๑๑)

๒ แล้วซาโลมอน เรียกพวกผู้อาวุโสของอิสราเอล พวกหัวหน้าทั้งหมดของเผ่าต่างๆ และพวกผู้นำครอบครัวทั้งหลายของชาวอิสราเอล ให้มาชุมนุมกันที่เมืองเยรูซาเล็ม เพื่อที่จะนำหีบแห่งข้อตกลงของพระยาห์เวห์มาจากเมืองศิโยนหรือเมืองของดาวิด ๓ และชาวอิสราเอลทั้งหมดก็ได้มารวมตัวกันต่อหน้ากษัตริย์ในช่วงเทศกาลของเดือนที่เจ็ด †

๔ เมื่อพวกผู้อาวุโสทั้งหมดของชาวอิสราเอลมาถึง ชาวเลวีก็ได้ยกหีบขึ้น ๕ และพวกเขา ๖ ได้ยกหีบ และเดินที่นั่นดูพบ รวมทั้งพวกข้าวของเครื่องใช้ศักดิ์สิทธิ์ภายในเดินที่ไปด้วย พวกนักบวชที่เป็นชาวเลวีเป็นผู้ถือของเหล่านั้น ๗ และกษัตริย์ซาโลมอนกับชาวอิสราเอลทั้งหมดที่รวมตัวกันอยู่กับเขาก็ไปอยู่ต่อหน้าหีบ ถวายเครื่องบูชาเป็นแกะและวัวมากมายจนนับไม่ถ้วน ไม่สามารถจดบันทึกลงได้ ๘ แล้วพวกนักบวชก็นำหีบข้อตกลงของพระยาห์เวห์เข้าไปวางไว้ในที่ของมัน ที่อยู่ในห้องศักดิ์สิทธิ์ ด้านในสุดของวิหารซึ่งเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและวางหีบนั้นไว้ใต้ปีกของทูตสวรรค์ทั้งสององค์นั้น ๙ ทูตสวรรค์ที่มีปีกทั้งสององค์นั้นกางปีกออกเหนือที่วางหีบนั้น ปีกนั้นก็ปกคลุมอยู่เหนือหีบและคานหามของมัน ๑๐ คานเหล่านี้ยาวมาก จนปลายของคานที่ยื่นออกมาจากหีบนั้น สามารถมองเห็นได้จากหน้าห้องศักดิ์สิทธิ์ที่สุดนั้น แต่ถ้าวอยู่นอกห้องศักดิ์สิทธิ์ก็มองไม่เห็น และคานเหล่านี้ก็ยังคงอยู่ที่นั่นจนทุกวันนี้ ๑๑ ในหีบนั้นไม่มี

* ๔:๒๐ **ห้องศักดิ์สิทธิ์** เป็นห้องในเดินที่ศักดิ์สิทธิ์และในวิหารที่พวกนักบวชใช้สำหรับรับใช้พระเจ้าเป็นประจำ

† ๔:๒๑ **คิม** ของที่ดูเหมือนกรรไกรใช้สำหรับคืบถ่านร้อนๆ

‡ ๕:๓ **เดือนที่เจ็ด** ตรงกับเดือนกันยายน

§ ๕:๕ **พวกเขา** คือพวกนักบวชและชาวเลวี หรือ “พวกนักบวชซึ่งก็คือชาวเลวี”

สิ่งอื่นใดนอกจากแผ่นหินสองแผ่น *ที่โมเสส ได้ใส่เอาไว้ ตั้งแต่เมื่อครั้งที่เขาอยู่ที่ภูเขาไซเนบ ซึ่งเป็นสถานที่ที่พระยาห์เวห์ได้ทำข้อตกลงกับชนชาติอิสราเอล หลังจากที่พวกเขาได้ออกมาจากแผ่นดินอียิปต์แล้ว

๑๑ แล้วพวกนักบวชก็ออกมาจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ นักบวชทั้งหมดที่อยู่ในที่นั้นได้ทำตัวเองให้บริสุทธิ์แล้ว ไม่ว่าจะอยู่กลุ่มเวรไหนก็ตาม ๑๒ ชาวเลวีทั้งหมดที่เป็นนักดนตรี เช่น อาสาฟ เฮมานและเยดูธันรวมทั้งพวกลูกชายและญาติๆของเขา ได้ยืนอยู่ทางด้านตะวันออกของแท่นบูชาพวกเขา แต่งตัวด้วยผ้าลินินอย่างดี และเล่นฉาบ พิณใหญ่และพิณเล็กโดยมีพวกนักบวชหนึ่งร้อยยี่สิบคนเป่าแตรคลอไปด้วยกัน ๑๓ บรรดาคนเป่าแตรและนัก ร้องต่างทำหน้าที่เป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อที่จะสรรเสริญและขอบคุณพระยาห์เวห์ พวกเขาได้ประสานเสียงสรรเสริญพระยาห์เวห์ และร้องเพลง *คลอไปกับเสียงของแตร ฉาบ และเครื่องดนตรีทั้งหมด พวกเขาร้องว่า

“สรรเสริญพระยาห์เวห์ เพราะพระองค์ทรงดี ความรักมั่นคงของพระองค์จะคงอยู่ตลอดไป”

แล้ววิหารของพระยาห์เวห์ก็เต็มไปด้วยเมฆ ๑๔ หมอกควันเหล่านี้ ทำให้พวกนักบวชไม่สามารถทำพิธีรับใช้ของพวกเขาต่อไปได้ เพราะรัศมีของพระยาห์เวห์ได้เข้ามาอยู่ในวิหารของพระเจ้าแล้ว

๑๕ แล้วซาโลมอนพูดว่า “พระยาห์เวห์พูดไว้ว่าพระองค์จะอาศัยอยู่ในเมฆสีดำ ๒ ข้าพเจ้าได้สร้างวิหารอันสง่างามไว้ให้กับพระองค์เพื่อเป็นสถานที่สำหรับพระองค์ได้ใช้อาศัยอยู่ตลอดไป”

คำพูดของซาโลมอน

(๑ พกษ. ๘:๑๔-๒๑)

๑๓ แล้วข้าตรียกก็หันไปหาคนอิสราเอลทั้งหมด ที่ยืนชุมนุมกันอยู่ที่นั่น และขอให้พระเจ้าอวยพรพวกเขา “พระองค์พูดว่า

“ขอสรรเสริญพระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล มือของพระองค์นั้นได้ทำให้สิ่งที่พระองค์เคยสัญญาไว้ด้วย

ปากของพระองค์กับดาวิดพ่อของข้าพเจ้านั้น เป็นความจริงขึ้นมา เพราะพระองค์ได้พูดว่า “ตั้งแต่วันที่เรานำ

ประชาชนของเราออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ เรายังไม่เคยเลือกเมืองหนึ่งเมืองใดจากเผ่าต่างๆของอิสราเอล เพื่อ

ที่จะใช้สร้างวิหารเป็นเกียรติให้กับชื่อของเราเลย และเราก็กังไม่เคยเลือกใครสักคนให้เป็นผู้นำเหนือประชาชน

ชาวอิสราเอลของเรา ๖ แต่ตอนนี้เราได้เลือกเมืองเยรูซาเล็มเพื่อเป็นเกียรติให้กับชื่อของเรา และเรายังได้เลือกดาวิดให้มาปกครองอิสราเอลชนชาติของเรา’

๗ ดาวิดพ่อของเราเคยคิดอยู่ในใจว่า เราจะสร้างวิหารขึ้นหลังหนึ่งเพื่อเป็นเกียรติให้กับชื่อของพระยาห์เวห์

พระเจ้าของอิสราเอล ๘ แต่พระยาห์เวห์พูดกับดาวิดพ่อของเราว่า ‘ที่เจ้าคิดอยู่ในใจว่าจะสร้างวิหารขึ้นหลังหนึ่งเพื่อ

เป็นเกียรติให้กับชื่อของเรานั้น นับเป็นสิ่งที่ดี ๙ แต่อย่างไรก็ตาม เจ้าจะไม่ได้เป็นคนสร้างวิหารนั้น แต่ลูกชาย

ของเจ้าที่เป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้าจะเป็นผู้สร้างวิหารนั้นเพื่อเป็นเกียรติให้กับชื่อของเรา’ ๑๐ พระยาห์เวห์ได้

รักษาสัญญาที่พระองค์ได้ให้ไว้ เราได้สืบทอดบัลลังก์ต่อจากดาวิดพ่อของเรา และตอนนี้เราก็นั่งอยู่บนบัลลังก์

เหนือชนชาติอิสราเอล เหมือนกับที่พระยาห์เวห์ได้ให้สัญญาไว้ และเราก็ก

*๕:๑๐ แผ่นหินสองแผ่น เป็นแผ่นหินที่พระเจ้าได้เขียนบัญญัติสิบประการเอาไว้

†๕:๑๑ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นห้องในเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์และในวิหารที่พวกนักบวชใช้สำหรับรับใช้พระเจ้าเป็นประจำ

‡๕:๑๓ พวกเขา ... เพลง หรือ “พวกเขาร้องเพลงฮาเลลและ” น่าจะเป็นบทสดุดี ๑๑๑-๑๑๘ และ สดุดี ๑๓๖

ได้สร้างวิหารหลัง นั้นขึ้นเพื่อเป็นเกียรติให้กับชื่อของพระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอลแล้ว ^{๑๑} และในนั้น เราก็ได้วางหีบ โบสถ์ไว้ เป็นหีบที่ใส่ขอตกลงของพระยาห์เวห์ ที่ได้ทำไว้กับประชาชนชาวอิสราเอล”

คำอธิษฐานของซาโลมอน

(๑ พกษ. ๘:๒๒-๕๓)

^{๑๒-๑๓} ซาโลมอนสร้างปะรำยกพื้นจากทองสัมฤทธิ์ขึ้น ยาวห้าศอก กว้างห้าศอก และสูงสามศอก และวางมันไว้ตรงกลางของลานด้านนอก เขายืนอยู่บนปะรำนั้นและก็คุกเข่าลงต่อ หน้าชุมนุมอิสราเอลทั้งหมด และชูแขนทั้งสองข้างขึ้นบนฟ้า สวรรค์ ^{๑๔} เขาพูดว่า

“ข้า แต่ พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล ไม่มีพระเจ้าองค์ไหนอีกแล้วที่จะเหมือนกับพระองค์ ไม่ว่าจะบนสวรรค์เบื้อง บนหรือแผ่นดินโลกเบื้องล่าง พระองค์รักษาสัญญาแห่งความรักกับเหล่าผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ที่เชื่อฟังพระองค์อย่างสุดจิต สุดใจของเขา ^{๑๕} พระองค์ยังรักษาสัญญากับดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ ที่เป็นพ่อของข้าพเจ้า พระองค์สัญญาด้วยปากของพระองค์ และในวัน นี้พระองค์ได้ทำให้คำสัญญานั้นสำเร็จลุล่วงด้วยมือของพระองค์ ^{๑๖} ตอน นี้ ข้าแต่ พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล ขอพระองค์รักษาสัญญา อื่นๆที่พระองค์ได้ทำไว้กับดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ที่เป็นพ่อของข้าพเจ้าด้วยเถิด เมื่อครั้งที่พระองค์ได้พูดว่า ‘ดาวิด ถ้าลูก หลานของเจ้าระมัดระวังในทุกๆสิ่งที่คุณทำ เพื่อจะทำตามกฎของเราเหมือนกับที่เจ้าได้ทำ เจ้าจะไม่มีวันขาดคนที่จะมาขึ้นบนบัลลังก์ของอิสราเอลต่อหน้าเราเลย’ ^{๑๗} ข้าแต่ พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล ในตอนนี้ ขอให้พระองค์ทำให้คำพูดของ

พระองค์ที่ได้สัญญาไว้กับดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์เป็นจริงขึ้นมาด้วยเถิด

^{๑๘} แต่พระเจ้า พระองค์จะอาศัยอยู่บนพื้นโลกกับมนุษย์ได้จริงๆหรือ เพราะฟ้า สวรรค์หรือแม้แต่สวรรค์ชั้นสูงสุดยังไม่สามารถรองรับพระองค์ได้ เลย แล้วนับประสาอะไรกับวิหารหนึ่ง ที่ข้าพเจ้าได้สร้างเล่า ^{๑๙} ถึงกระนั้น ขอพระองค์โปรดฟัง คำอธิษฐานและคำอ้อนวอนของผู้รับใช้คน นี้ของพระองค์ด้วย เถิด ข้าแต่ พระยาห์เวห์ พระเจ้าของข้าพเจ้าโปรดฟัง เสียงร่ำ ร้องและคำอธิษฐานที่ผู้รับ ใช้ของพระองค์ กำลังอธิษฐานอยู่ต่อ หน้าพระองค์ ^{๒๐} ขอ ให้ดวงตาของพระองค์เฝ้ามองวิหารหลังนี้ทั้งกลางวัน และกลางคืน มันเป็นสถานที่ที่พระองค์ได้พูดไว้ว่าจะวางชื่อของพระองค์ไว้ที่นี่ ขอพระองค์ฟังคำอธิษฐานที่ข้าพเจ้าผู้รับ ใช้ของพระองค์อธิษฐานตอนหันหน้าเข้าหาสถานที่แห่งนี้ด้วยเถิด ^{๒๑} ข้าแต่ พระยาห์เวห์ ขอให้พระองค์ฟังคำอธิษฐานของข้าพเจ้าผู้รับ ใช้พระองค์ และอิสราเอลชนชาติของพระองค์ เมื่อพวกเขาอธิษฐานหันหน้ามายังสถานที่นี้ด้วย เถิด ขอพระองค์ฟังคำอธิษฐานในฟ้า สวรรค์ ซึ่งเป็นที่อาศัยของพระองค์ และเมื่อพระองค์ได้ยินแล้ว ขอโปรดยกโทษให้กับพวกเราด้วยเถิด

^{๒๒} เมื่อคน หนึ่งคนใดทำผิดต่อเพื่อนบ้านของเขา และต้องสาบาน เมื่อเขามาสาบานต่อ หน้าแท่นบูชาของพระองค์ในวิหารแห่งนี้ ^{๒๓} ขอโปรดรับ ฟังจากบนฟ้า สวรรค์ และตัดสินพวกผู้รับ ใช้ของพระองค์ด้วยเถิด ขอพระองค์ตอบแทนคนที่ทำผิด โดยให้ความ ผิดของเขาตกลงบนหัวของเขาเอง และขอให้พระองค์ประกาศความบริสุทธิ์ของคนที่บริสุทธิ์ โดยให้รางวัลกับเขาตามความบริสุทธิ์ของเขา

^{๒๔} ถ้าประชาชนชาวอิสราเอลของพระองค์ป่วย แพ้ต่อศัตรูเพราะทำความ ผิดบาปต่อพระองค์ และถ้าพวกเขา

*๖:๑๑ **หีบ** เป็นหีบที่ใส่ใส่แผ่นหินสองแผ่นที่เขียนบัญญัติสิบประการเอาไว้รวม ทั้งสิ่งของต่างๆเพื่อเป็นการพิสูจน์ว่าพระเจ้าได้อยู่กับประชาชนชาวอิสราเอลตลอดเวลาที่พวกเขาอยู่ในทะเลทรายซีนาย

หันกลับมายอมรับชื่อของพระองค์ มา
อธิษฐานร้องขอต่อพระองค์ในวิหารแห่ง
นี้ ^{๒๕}โปรดฟังพวกเขาจากฟ้า สวรรค์
และอภัยให้กับความบาปของอิสราเอล
ชนชาติของพระองค์ และนำพวกเขา
กลับมาสู่แผ่นดิน ดินที่พระองค์ได้ให้ไว้กับ
บรรพบุรุษของพวกเขาด้วยเถิด

^{๒๖}หรือเมื่อพระองค์ปิดสวรรค์ ไม่
ให้ฝนตกลงมา เพราะประชาชนของ
พระองค์ได้ทำบาปต่อพระองค์ ถ้าพวกเขา
หาหน้หน้ามาทางวิหารอธิษฐาน และ
สรรเสริญชื่อของพระองค์ และหันจาก
บาปของพวกเขา เพราะพระองค์ได้
ลงโทษพวกเขา ^{๒๗}ก็ขอโปรดฟังจากฟ้า
สวรรค์ และอภัยบาปให้กับพวกเขาผู้รับ
ใช้พระองค์คืออิสราเอลชนชาติของ
พระองค์ด้วยเถิด โปรดสอนพวกเขาให้
ใช้ชีวิตในทางที่ถูก ต้อง และช่วยส่งฝน
ให้ตกลงมาบนแผ่นดิน ดินที่พระองค์ได้ให้
ไว้เป็นมรดกกับประชาชนของพระองค์
ด้วยเถิด

^{๒๘}เมื่อเกิดภาวะอดอยาก *หรือเกิด
โรคระบาดขึ้นในแผ่นดิน ดิน หรือเกิดโรค
ชืดในพืช หรือเกิดเชื้อ ราทำลายพืช
หรือ เกิดดักแด่นว้ยบินหรือวัยคลานมา
ทำลายพืช หรือมีพวกศัตรูมาปิดล้อม
เมืองทั้ง หลายของพวกเขาไว้ ไม่ว่าจะ
เป็นความหายนะใดๆหรือโรคภัยใดๆ
ที่เกิดขึ้นก็ตาม ^{๒๙}และเมื่ออิสราเอล
หรือคนหนึ่งคนใดได้สำนึก ผิดเพราะ
ได้ รับความทุกข์ทรมานและความเจ็บ
ปวด และเขาได้ยื่นมือไปยังวิหารแห่ง
นี้ และอธิษฐานหรืออ้อนวอนต่อพระองค์
^{๓๐}ขอพระองค์ได้โปรดฟังจากสวรรค์
ที่เป็นที่อาศัยของพระองค์ และโปรด
ยก โทษและช่วยพวกเขา ด้วย มีแต่
พระองค์เท่านั้นที่รู้จักใจของมนุษย์ทุก
คน อย่างนั้นได้โปรดตอบแทนพวกเขา
ตามการกระทำของพวกเขาด้วย เถิด
^{๓๑}เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรงพระองค์
และจะได้เดินตามทางของพระองค์
ตลอด เวลาที่พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ในแผ่นดิน

ดินที่พระองค์ได้ยกไว้ให้กับบรรพบุรุษของ
พวกเรา

^{๓๒}ส่วนคนต่างชาติที่ไม่ใช่อิสราเอล
ชนชาติของพระองค์ พวก เขาจะเดิน
ทางมาจากแดนไกล เพราะพวกเขาจะ
ได้ยินชื่อ เสียงอันยิ่งใหญ่ของพระองค์
และมือที่เต็มไปด้วยอำนาจกับแขน
ที่กางออกของพระองค์ เมื่อคนต่าง
ชาติ นั้นหันหน้ามาทางวิหาร นี้และ
อธิษฐาน ^{๓๓}ขอพระองค์โปรดฟังจาก
ฟ้า สวรรค์ ซึ่งเป็นที่อาศัยของพระองค์
และโปรดทำตามสิ่งที่ชาวต่าง ชาติคน
นั้นขอจากพระองค์ด้วยเถิด เพื่อชนทุก
ชาติบนโลก นี้จะได้รู้จักชื่อ เสียงของ
พระองค์ และยำเกรงพระองค์ เหมือน
กับที่อิสราเอลชนชาติของพระองค์ทำ
และเพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่า วิหารหลังนี้ที่
ข้าพเจ้าได้สร้างขึ้นมาเป็นของพระองค์

^{๓๔}เมื่อประชาชนของพระองค์ไปทำ
สงครามกับพวกศัตรูของพวกเขา ไม่
ว่าพระองค์จะส่งพวกเขาไปที่ใดก็ตาม
และเมื่อพวกเขาอธิษฐานกับพระองค์
โดยหันหน้ามาทางเมือง นี้ที่พระองค์ได้
เลือก ไว้ และหันไปทางวิหารที่ข้าพเจ้า
ได้สร้างไว้ เพื่อเป็นเกียรติให้กับชื่อของ
พระองค์ แล้ว ^{๓๕}ขอให้พระองค์ฟังคำ
อธิษฐานและคำอ้อนวอนของพวกเขา
จากฟ้า สวรรค์และช่วย เหลือพวกเขา
ด้วยเถิด

^{๓๖}เมื่อพวกเขาทำบาปต่อพระองค์
เพราะคงไม่มีใครที่ไม่ทำบาปเลย และ
พระองค์ก็โกรธพวกเขา และได้ส่งพวกเขา
ไปตกอยู่ในกำมือของศัตรูที่เข้ามา
จับตัวพวกเขา เขาไปเป็นเชลยและนำตัว
พวกเขาไปสู่ดิน แดนอื่นไม่ว่าจะใกล้
หรือไกลก็ตาม ^{๓๗}และพวกเขาสำนึก
ผิดตอนอยู่บนแผ่นดิน ดินที่พวกเขาถูก
จับตัวไป นั้น และพวกเขาได้กลับ ตัว
กลับใจ และได้อธิษฐานต่อพระองค์ใน
แผ่นดิน ดินของผู้ ที่จับตัวพวกเขาไป นั้น
และพวกเขาพูดว่า ‘พวกเราได้ทำบาป
และทำผิดไปแล้ว พวกเราได้ทำตัวเลว
มาก’ ^{๓๘}และถ้าพวกเขาหันกลับมาหา

*๖:๒๕ ภาวะอดอยาก ช่วงเวลาที่ไม่มีฝนตกเลย พืชผลก็ไม่สามารถเจริญเติบโตได้ ทั้งคน
และสัตว์ต่างล้มตายเป็นเพราะไม่มีอาหารและน้ำให้กิน

พระองค์อย่างสุดจิต สุดใจของพวกเขา ในแผ่นดินที่พวกเขาถูกจับตัวไป นั่นและได้อธิษฐานโดยหันหน้าไปยังแผ่นดินที่พระองค์ได้ยกให้กับบรรพบุรุษของพวกเขา และได้หันไปทางเมืองที่พระองค์ได้เลือกไว้ และหันไปทางวิหารที่ข้าพเจ้าได้สร้างไว้ เพื่อเป็นเกียรติให้กับชื่อของพระองค์ ^{๓๙} ก็ขอให้พระองค์ฟังคำอธิษฐานและคำอ้อนวอนของพวกเขา จากบงฟา สวรรค์ ซึ่งเป็นที่อาศัยของพระองค์ นั่น และช่วยเหลือพวกเขาด้วยเถิด และโปรดยกโทษให้กับชนชาติของพระองค์ ที่ได้ทำบาปต่อพระองค์ด้วย ^{๔๐} และตอนนี้ พระเจ้าของข้าพเจ้า ขอให้ดวงตาของพระองค์เปิดขึ้นและขอให้หูของพระองค์ได้ รับฟังคำอธิษฐานที่ถวายให้ในที่นี่

^{๔๑} ข้าแต่พระยาห์เวห์ผู้เป็นพระเจ้า ตอนนี้อลูกขึ้นเถิด และมาสู่สถานที่พักผ่อนของพระองค์

ทั้งพระองค์และที่บั้นอานาจของพระองค์ ข้าแต่พระยาห์เวห์ผู้เป็นพระเจ้า ขอให้เหล่านักบวชของพระองค์ได้สวมใส่ความช่วยเหลือ

ขอให้เหล่าศิษย์แท้จริงของพระองค์ ยินดีในความดีของพระองค์

^{๔๒} ข้าแต่พระยาห์เวห์ ผู้เป็นพระเจ้า ขออย่าได้ปฏิเสธผู้ที่พระองค์ได้แต่งตั้งเลย ขอจดจำความรักอันยิ่งใหญ่ที่ได้สัญญาไว้กับดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ด้วยเถิด”

อุทิศวิหารให้กับพระยาห์เวห์

(๑ พกษ. ๘:๖๒-๖๖)

๗ ^๑ เมื่อซาโลมอนอธิษฐานเสร็จ ก็มีเพลงมาจากสวรรค์ และมาเผาเครื่องเผาบูชา กับพวกเครื่องสัตวบูชาและรัศมีของพระยาห์เวห์ ก็แผ่ออกมาเต็ม วิหาร ^๒ พวกนักบวชไม่สามารถเข้าไปในวิหารของพระยาห์เวห์ได้ เพราะรัศมีของพระยาห์เวห์เต็มวิหารไปหมด ^๓ เมื่อชาวอิสราเอลทั้งหมดได้เห็นไฟที่พุ่งลงมาและรัศมีของพระยาห์เวห์เหนือวิหารแห่ง นั้น

พวกเขาก็คุกเข่าลงและก้มหน้าลงกับพื้นดิน พวกเขามีสการและขอบคุณพระยาห์เวห์โดยพูดว่า

“พระองค์ทรงดี

ความ รักมั่นคงของพระองค์จะคง อยู่ตลอดไป” *

^๔ แล้วกษัตริย์กับประชาชนทั้งหมดก็ถวายเครื่องสัตวบูชาต่อหน้าพระยาห์เวห์ ^๕ และกษัตริย์ซาโลมอนได้ถวายวัวสอง หมื่นสอง พันตัว และแกะกับแพะอีกหนึ่ง แสนสองหมื่นตัว แล้วกษัตริย์กับประชาชนทั้งหมดก็ได้อุทิศวิหารนี้ให้กับพระเจ้า ^๖ พวกนักบวชได้เข้าประจำตำแหน่งของตน เหมือนกับพวกชาวเลวี ซึ่งมีพวกเครื่องดนตรีของพระยาห์เวห์ ซึ่งกษัตริย์ดาวิดได้ทำขึ้นไว้ เพื่อใช้สรรเสริญพระยาห์เวห์ และใช้เมื่อเขาต้องการขอบคุณพระองค์ พวกเขาร้องเพลงว่า “ความ รักมั่นคงของพระองค์จะคง อยู่ตลอดไป” แล้วพวกนักบวชที่ยืนอยู่ตรงข้ามพวกเลวี ก็เป่าแตรขึ้น และชาวอิสราเอลทั้งหมดก็กำลังยืนอยู่

^๗ ซาโลมอนได้อุทิศส่วนกลางของลานที่อยู่ด้านหน้าวิหารของพระยาห์เวห์นั้นให้เป็นที่ศักดิ์สิทธิ์ เพื่อจะได้ถวายเครื่องเผาบูชาและไข มันของเครื่องสังสรรค์บูชา เพราะแท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ที่เขาได้สร้างขึ้นนั้นไม่พอสำหรับวางเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาจากเมล็ดพืช รวมทั้งส่วนไขมันเหล่านั้นได้ทั้งหมด

^๘ แล้วซาโลมอนก็ฉลองเทศกาลนั้นอยู่เจ็ดวัน และชาวอิสราเอลทั้งหมดก็อยู่กับเขา เป็นกลุ่มคนขนาดใหญ่มาที่มาจากทุกที่ ตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮามัท จนถึงลำธารแห่งอียิปต์ ^๙ ในวันที่แปดพวกเขาจะมีการชุมนุมกัน เพราะพวกเขาได้เฉลิมฉลองการอุทิศแท่นบูชาแล้วเจ็ดวัน แล้วฉลองเทศกาลต่อไปอีกเจ็ดวัน ^{๑๐} ในวันที่สิบสามของเดือนที่เจ็ด ซาโลมอนได้ส่งประชาชนเหล่านั้นกลับไปบ้านของพวกเขา เขาคิดใจที่จริง ยินดี เพราะสิ่งดีที่พระยาห์เวห์ได้ทำให้กับดาวิดกับซาโลมอนและกับชาวอิสราเอลประชากรของพระองค์

*๗:๓ พระองค์ ... ตลอดไป ดูใน สดุดี ๑๑๘ และ ๑๓๖

พระยาห์เวห์มาหาซาโลมอนครั้งที่สอง

(๑ พกษ. ๓:๑-๙)

๑๑ เมื่อซา โลม ोनสร้างวิหารของพระยาห์เวห์และวังษัตริย์เสร็จ และทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาคิดไว้ว่าจะทำในวิหารของพระยาห์เวห์และในวังของเขาเองจนหมด แล้ว ๑๒ พระยาห์เวห์ได้ปรากฏแก่เขาในตอนกลางคืนและพูดว่า

“เราได้ยินคำอธิษฐานของ เจ้า และได้เลือกสถานที่นี้สำหรับตัวเราให้เป็นวิหารสำหรับการถวายเครื่องบูชา

๑๓ เมื่อเราปิดสวรรค์เพื่อไม่ให้มีฝนตกหรือสิ่งฝนตกแค้นให้มากลื่นกินแผ่นดินของ เจ้า หรือส่งโรคระบาดให้ลงมาในหมู่ประชาชนของเรา ๑๔ ถ้าประชาชนของเราผู้ที่เราได้ประทับชื่อเราไว้ ถ่อมตัวลงและอธิษฐาน และเริ่มแสวงหาใบหน้าของเรา และหันเหออกจากวิถีทางชั่วทั้งหลายของพวกเขา เราก็จะรับ ฟังจากสวรรค์ และจะยกโทษบาปของพวกเขา และจะรักษาแผ่นดินของพวกเขา ๑๕ ตอนนีดวงตาของเราจะเปิดอยู่ และหูของเราที่จะรับ ฟังคำอธิษฐานที่พวกเขาอธิษฐานต่อเราในสถานที่แห่งนี้ ๑๖ เราได้เลือกและอุทิศวิหารนี้ให้เป็นเกียรติกับชื่อของเราตลอด ไป ดวงตาและหัวใจของเราจะอยู่ที่นั่นเสมอ

๑๗ ส่วนตัวเจ้า ถ้าเจ้าเดินอยู่ต่อ หน้าเรา เหมือนกับที่ดาวิดพ่อของเจ้าเคยทำ และทำตามทุกอย่างที่เราสั่ง และรักษาข้อบังคับกับกฎทุก ข้อของเรา ๑๘ เราจะทำให้บัลลังก์ของราชวงศ์เจ้ามั่นคง เหมือนกับที่เราได้สัญญาไว้กับดาวิดพ่อของเจ้า เมื่อครั้งที่เราพูดว่า ‘เจ้าจะไม่ขาดผู้สืบเชื้อ สายที่จะมาปกครองเหนือชนชาติอิสราเอล’

๑๙ แต่ถ้าพวก เจ้าหันเหไป และละทิ้งข้อบังคับต่างๆและกฎทั้งหลายที่เราได้ให้พวก เจ้าไว้ และไปรับ ใช้และนมัสการพระอื่นๆ ๒๐ เราก็จะถอนรากชนชาติอิสราเอลออกจากแผ่นดินของเราที่เราได้ยกให้กับพวกเขาไว้ และจะขวางทิ้งวิหารแห่งนี้ที่เราได้อุทิศไว้ให้เป็นเกียรติกับชื่อของเราให้พ้นไปจาก

สายตาเรา เราจะทำให้มันเป็นที่หัวเราะเยาะและเย้ยหยันในหมู่ชนชาติทั้งหลาย ๒๑ ถึงแม้ว่าวิหารแห่งนี้จะใหญ่โตสง่างาม แต่ทุกคนที่ผ่านไปมาจะต้องกลั้วและพูดว่า ‘ทำไมพระยาห์เวห์ต้องทำถึงขนาดนี้กับดินแดนและวิหารแห่งนี้’ ๒๒ คนก็จะตอบว่า ‘เป็นเพราะพวกเขาได้ละทิ้งพระยาห์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกเขา พระเจ้าผู้ที่ได้นำพวกเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์และพวกเขาได้ไปออบกอดอยู่กับพระอื่นๆทั้งนมัสการและรับ ใช้พวกมัน นั่นเป็นเหตุที่พระองค์ถึงได้นำความหายนะทั้งหมดนี้มาสู่พวกเขา”

ความสำเร็จอื่นๆของซาโลมอน

(๑ พกษ. ๓:๑๐-๒๘)

๑ ในตอนปลายปีที่สี่สิบซึ่งเป็นช่วงที่ซา โลม ोनได้สร้างวิหารของพระยาห์เวห์ กับวังของเขาเองนั้น ๒ ซาโลมอนได้ซ่อมแซมหมู่บ้านต่างๆที่ฮีบราอิมและได้ให้ชาวอิสราเอลเข้าไปตั้งรกรากอยู่ในหมู่บ้านเหล่านั้น ๓ แล้วซา โลม ोनก็ได้ไปที่ฮามัทโทบัทและไปยึดเอาเมืองนั้นไว้ ๔ เขายังสร้างเมืองที่ดโมร์ขึ้นในทะเลทรายและเมืองสำหรับเก็บ ของหลายเมืองในฮามัท ๕ เขาสร้างเมืองเบธโฮโรนบน กับเมืองเบธโฮโรนล่างขึ้นมาใหม่ ให้เป็นเมืองป้อมปราการที่มีกำแพงเมือง กับประตูเมือง และลูกกรงเหล็ก ๖ ยังมีเมืองบาอัทห์ รวมทั้งสร้างเมืองต่างๆที่ใช้สำหรับเก็บข้าว ของและเมืองทั้งหลายสำหรับไว้รถรบ และม้าศึกทั้งหลายของเขา และสร้างทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาอยากจะทำ ทั้งในเยรูซาเล็ม ในเลบานอน และตลอดทั่วทั้งเขตแดนที่เขาปกครองอยู่

๗ ประชาชนทั้งหมดที่เป็นชาวฮิตไทต์ ชาวอาโมไรต์ ชาวเปอร์เซีย ชาวฮิตไตต์และชาวเยนุสนัน (คนเหล่านี้ไม่ใช่คนอิสราเอล) ๘ คือ ลูกหลานของคนเผ่าเหล่านี้ ที่ชาวอิสราเอลไม่ได้ทำลายจนหมดสิ้น แต่ยังเหลืออยู่ในแผ่นดิน ซาโลมอนได้เกณฑ์คนเหล่านี้มาเป็นทาสที่ใช้แรงงานจนถึงทุกวันนี้ ๙ แต่ซาโลมอนไม่ได้ใช้ชาวอิสราเอลมาทำงานเป็นทาสในงานของเขา ชาวอิสราเอลได้เป็นนกรบ แม่ทัพของกองทัพของเขา และเป็นแม่ทัพของ

กองรถรบกับกองทหารของรถรบ ๑๐ มีเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าที่คอยดูแลโครงการต่างๆ ของกษัตริย์ซาโลมอน พวกเขาทั้งหมดสองร้อยห้าสิบคน

๑๑ ซาโลมอนเอนพาลูกสาวของกษัตริย์ฟาโรห์ ขึ้นมาจากเมืองของดาวิดไปอยู่ในวังที่เขาได้สร้างไว้ให้กับนาง เขาได้พูดว่า “เมียของเราต้องไม่อาศัยอยู่ในวังของกษัตริย์ดาวิดแห่งอิสราเอล เพราะสถานที่ที่ทั้งหลายที่เคยวางหีบของพระยาห์เวห์ นั้นเป็นที่ศักดิ์สิทธิ์”

๑๒ ซาโลมอนเอนเผ่าเครื่องบูชาให้แก่พระยาห์เวห์บนแท่นบูชาของพระยาห์เวห์ ที่ซาโลมอนได้สร้างไว้ที่ด้านหน้าของระเบียงทางเดิน ๑๓ ซาโลมอนถวายเครื่องบูชาตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับวันต่างๆ อย่างที่ไม่เสสได้สั่งไว้ เขาจะต้องถวายเครื่องบูชาในทุกวันหยุดทางศาสนาวันข้างขึ้น และวันเทศกาลประจำปีสามเทศกาลคือ เทศกาลกินขนมปังไม่ใส่เชื้อ เทศกาลสัปดาห์และเทศกาลอยู่เพิง ๑๔ แล้วเพื่อเป็นการรักษากฎหมายของดาวิดผู้เป็นพ่อของเขาไว้ ซาโลมอนจึงได้แต่งตั้งพวกนักบวชขึ้นและแบ่งเวรตามหน้าที่ของพวกเขา และแต่งตั้งชาวเลวีให้คอยนำในการสรรเสริญและมาช่วย เหลือพวกนักบวชในแต่ละวัน เขายังได้แต่งตั้งพวกคนเฝ้าประตูและแบ่งเวรสำหรับประตูแต่ละประตู เพราะนี่คือสิ่งที่ดาวิดคนของพระเจ้าได้สั่งไว้ ๑๕ พวกอิสราเอลไม่ได้หันเหไปจากคำสั่งทั้งหลายของกษัตริย์ซาโลมอนที่ให้กับเหล่านักบวชหรือชาวเลวี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็ตาม รวมทั้งคำสั่งที่ให้ไว้เกี่ยวกับพวกคลังสมบัติด้วย

๑๖ งานทุกอย่างของซาโลมอนสำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี ตั้งแต่วันที่เริ่มวางรากฐานของวิหารของพระยาห์เวห์ จนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ แล้ววิหารของพระยาห์เวห์ก็สร้างจนเสร็จ

๑๗ ซาโลมอนไปที่เมืองเอธิโอเปีย และเมืองเอโลทบนชายฝั่งของเอโดม ๑๘ ฮีรามส่งเรือมาให้ซาโลมอน โดยมีเจ้าหน้าที่

ของเขาซึ่งเป็นผู้ที่รู้เรื่องเกี่ยวกับทะเลเป็นอย่างดีมาเป็นผู้บังคับการเรือ คนเหล่านี้ได้แล่นเรือไปกับคนของซาโลมอนจนถึงเมืองโอฟีร์ และได้นำทองคำดิบหกตันกลับมาให้กับกษัตริย์ซาโลมอน

ราชินีของเชบาามาพบซาโลมอน

(๑ พงศ. ๑๐:๑-๑๓)

๑ เมื่อราชินีของเชบาได้ยินถึงชื่อเสียงของซาโลมอน นางมาที่เมืองเยรูซาเล็มเพื่อทดสอบเขาด้วยคำถามต่างๆ หลายข้อ นางเดิน ทางมาพร้อมกับข้าราชการมากมาย และมีฝูงอูฐบรรทุกเครื่องเทศมากมายทองคำจำนวนมากและพลอยมีค่าหลายชนิด นางมาพบกับซาโลมอนและคุยกับเขาเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่นางคิดไว้ ๒ ซาโลมอนตอบคำถามทั้งหมดของนางได้ ไม่มีข้อใดเลยที่ยากเกินไปสำหรับซาโลมอนที่จะอธิบายให้กับนางได้เข้าใจ ๓ เมื่อราชินีของเชบาเห็นความเฉลียวฉลาดของซาโลมอน อีกทั้งเห็นวังที่เขาสร้างขึ้น ๔ ตลอดจนอาหารต่างๆ บนโต๊ะของเขา ที่นั่งของพวกเจ้าหน้าที่ของเขา พวกผู้รับใช้ของเขาและเสื้อผ้าที่พวกเขาใส่อยู่ พวกผู้ถือถ้วยของเขาและชุดที่พวกเขาใส่อยู่ในวิหารของพระยาห์เวห์ นางก็รู้สึกตกตะลึงจนลืมหายใจ ๕ นางพูดกับกษัตริย์ว่า “ชาวที่เราได้ยินในประเทศของเราเกี่ยวกับความสำเร็จต่างๆ และความเฉลียวฉลาดของท่านล้วนเป็นความจริงทั้งสิ้น ๖ แต่เราไม่เคยเชื่อสิ่งเหล่านี้มาก่อน จนกระทั่งเราได้มาเห็นกับตาของเราเอง อันที่จริง ความเฉลียวฉลาดที่พวกเขาพูดนั้นยังไม่ถึงครึ่งหนึ่งของความเฉลียวฉลาดอันยิ่งใหญ่ที่ท่านมีเสียด้วยซ้ำ ท่านดีกว่าที่เราได้ยินมามากนัก ๗ คนของท่านช่างได้เกียรติจริงๆ พวกเจ้าหน้าที่ของท่านนี้ช่างได้เกียรติจริงๆ คนพวกนี้ได้ยืนอยู่ต่อหน้าท่านตลอดเวลา และได้ฟังความเฉลียวฉลาดของท่าน ๘ ขอสรรเสริญ

* ๘:๑๓ วันข้างขึ้น เป็นวันที่หนึ่งของเดือนของชาวฮีบรู จะมีการชุมนุมพิเศษในวันเหล่านี้เพื่อสักการบูชาพระเจ้า

† ๘:๑๘ โอฟีร์ สถานที่ที่มีทองคำอยู่มาก ปัจจุบันไม่มีใครรู้แน่นอนว่าโอฟีร์ตั้งอยู่ที่ไหน

‡ ๙:๗ คนของท่าน เป็นคำแปลมาจากสำเนาฮีบรูที่นิยมใช้กัน ส่วนในสำเนาแปลกรีกโบราณแปลว่า “พวกเมียของท่าน”

พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านผู้ที่ชื่นชมในตัวท่านและวางท่านไว้บนบัลลังก์ของพระองค์ให้เป็นกษัตริย์ปกครองให้กับพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน เป็นเพราะความรักของพระเจ้าของท่านที่มีให้กับชนชาติอิสราเอล และความดีของการของพระองค์ที่จะโอบ อุ้ม พวก เขาไว้ตลอดไป พระองค์ได้ทำให้ท่านเป็นกษัตริย์เหนือพวก เขาเพื่อที่จะรักษาความยุติธรรมและความถูกต้องไว้”

๙ แล้วนางก็มอบทองคำประมาณสี่ ตัน เครื่องเทศเป็นจำนวนมาก และพลอยมีค่าอีกหลาย อย่างให้กับกษัตริย์ ไม่เคยมีใครนำเครื่องเทศมากมายเท่ากับที่ราชินีแห่งเชบาเอามาให้กับกษัตริย์ซาโลมอน

๑๐ (คนของฮีรามและคนของซาโลมอนได้นำทองคำมาจากโอไฟร์ *พวก เขายังได้นำไม้แก่นจันทน์ แดงและพลอยมีค่ามา ด้วย ๑๑ กษัตริย์ใช้ไม้แก่นจันทน์ แดงทำชั้นบันไดของวิหาร ของพระยาห์เวห์ กับบันไดของวังกษัตริย์ และยังใช้ทำพินใหญ่กับพินเล็กสำหรับพวกนักดนตรี ยังไม่เคยมีใครเคยเห็นของสวยเหมือนของพวก นี้มาก่อนในยูดาห์)

๑๒ กษัตริย์ซาโลมอนให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ราชินีของเขายกมาได้และที่นางขอจากเขา ซาโลมอนให้ของกับนางมากกว่าของที่นางนำมาให้เขาเสียอีก แล้วนางก็จากไปและกลับประเทศของนางพร้อมกับพวกข้าราชการของนาง

ทรัพย์สินสมบัติของซาโลมอน

(๑ พกษ. ๑๐:๑๔-๒๙; ๒ พศด. ๑:๑๔-๑๗)

๑๓ ซาโลมอนรับทองคำในแต่ละปีหนึ่งประมาณสี่สิบล้านตัน ๑๔ ไม่รวมถึงทองคำที่ได้จากพวกพ่อค้าเร่ และพวกที่ค้าขายเป็นประจำ และกษัตริย์ทั้งหลายแห่งอาระเบีย และพวกผู้ว่าได้นำเงินและทองคำมาให้กับซาโลมอน ด้วย ๑๕ กษัตริย์ซาโลมอนสร้างโล่ขนาดใหญ่สอง ร้อยอันที่ทำจากทองคำที่ตีแล้ว โดยไล่แต่ละอันใช้ทองคำที่ตีแล้วหนักสามกิโลกรัม ๑๖ เขายังสร้างโล่ขนาดเล็กขึ้น

สามร้อยอันที่ทำจากทองคำที่ตีแล้วด้วย โดยไล่แต่ละอันใช้ทองคำหนักหนึ่ง กิโลกรัม ชีดกษัตริย์ได้เก็บพวกมันไว้ในวังที่มีชื่อว่า “ป่าแห่งเลบานอน”

๑๗ แล้วกษัตริย์ก็สร้างบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ขึ้นบัลลังก์หนึ่ง โดยฝังขาตั้งไว้และบุด้วยทองคำบริสุทธิ์ ๑๘ บัลลังก์นี้มีบันไดหกชั้นและมีที่รองเท้า บันไดหนึ่งทำจากทองคำติดอยู่กับบัลลังก์ มีที่วางแขนอยู่ทั้งสองข้างของที่นั่ง มีรูปปั้นสิงห์สองตัวยืนอยู่ที่ด้านข้างของบัลลังก์ ๑๙ บันไดทั้งหกชั้นนี้ที่ปลายทั้งสองด้านของบันไดแต่ละชั้นมีรูปปั้นสิงห์อยู่ข้างละตัว รวมทั้งหมดสิบสองตัว ไม่มีอาณัติกร ไหนเคยทำได้อย่างนี้มาก่อน ๒๐ ด้วยสำหรับตีเหล็กทั้งหมดของซาโลมอนทำจากทองคำ และขาของเครื่องใช้ทุกอย่างในวังของป่าแห่งเลบานอนล้วนทำจากทองคำบริสุทธิ์ ไม่มีอะไรที่ทำจากเงินเลย เพราะในยุคของซาโลมอน เงินแทบจะไม่มีค่าอะไรเลย ๒๑ กษัตริย์มีกองเรือสำหรับค้าขายที่ควบคุมดูแลโดยคนของฮีราม เรือเหล่านี้จะกลับมาทุกฤดูสามปีโดยนำทองคำ เงินและงาช้างรวมทั้งสิงห์ตัวใหญ่และสิงห์บาบูนกลับมาด้วย

๒๒ กษัตริย์ซาโลมอนล้ำหน้ากษัตริย์ทุกองค์ในโลก นี้ในเรื่องความร่ำรวยและความเฉลียวฉลาด ๒๓ กษัตริย์ทุกองค์ในโลกต่างพากันมาขอเข้าพบซาโลมอน เพื่อที่จะได้ฟังความเฉลียวฉลาดของเขาที่พระเจ้าได้ใส่ไว้ในใจของเขา ๒๔ ปีแล้วปีเล่า ทุกๆคนที่มาต่างก็นำของขวัญมาให้เขา ไม่ว่าจะเป็นเงินหรือทองคำ เสื้อผ้า อาวุธ เครื่องเทศ ม้าหรือล่อ

๒๕ ซาโลมอนมีคอกม้าถึงสี่ พัน คอก กับรถรบอีกหลายคัน เขามีม้าทั้งหมดหนึ่งหมื่นสอง พันตัวซึ่งได้เก็บอยู่ในเมืองที่เก็บรถรบและส่วนหนึ่งอยู่กับเขาในเยรูซาเล็ม ๒๖ เขาได้ปกครองอยู่เหนือกษัตริย์อีกหลายองค์ ตั้งแต่แม่น้ำยูเฟรติสไปจนถึงแผ่นดินของพวกฟิลิสเตีย จนถึงเขตแดนของประเทศอียิปต์ ๒๗ กษัตริย์ได้ทำให้เงินมีมากอย่างกับก้อนหินในเมืองเยรูซาเล็ม และทำให้ไม่สนขี้

* ๙:๑๐ **โอไฟร์** สถานที่ที่มีทองคำอยู่มาก ปัจจุบันไม่มีใครรู้แน่นอนว่าโอไฟร์ตั้งอยู่ที่ไหน
 ๑๕:๑๔ **ที่รองเท้า** แทนขนาดเล็กที่กษัตริย์สามารถใช้วางเท้าของเขาเมื่อเขานั่งอยู่บนบัลลังก์

ดาร์มีอย่างเกลื่อนกลาดเหมือนกับไม้มะเดื่อตามเชิงเขา ^{๒๘}ม้าของซาโลม อดถูกนำมาจากประเทศอียิปต์และจากประเทศอื่นๆอีกหลายประเทศ

ซาโลมอนตาย

(๑ พกษ. ๑๑:๔๑-๔๓)

^{๒๙}ส่วนเหตุการณ์อื่น ๆ ในสมัยของซาโลม อดตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้น สูดลงได้ รับการจดบันทึกไว้แล้วในบันทึกของนาธันผู้พูดแทนพระเจ้า ในคำเผยแผร์ของอาหิยาห์ ชาวเมืองซีโลห์และในนิมิตของอิดโดผู้ ที่เห็นนิมิต * เกี่ยว กับเยโรโบอัมลูกชายของเนบัท ^{๓๐}ซาโลม อดได้ปกครองอยู่ในเมืองเยรูซาเล็มเหนือชนชาติอิสราเอลเป็นเวลาสี่สิบปี ^{๓๑}แล้วเขาก็ได้ตายไปอยู่กับบรรพบุรุษของเขาและถูกฝังอยู่ในเมืองของดาวิดพ่อของเขา และเรโหโบอัมลูกชายของเขาก็ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์สืบต่อจากเขา

สงครามกลางเมือง

(๑ พกษ. ๑๒:๑-๒๔)

๑๐ เรโหโบอัมไปที่เซเคมเพราะชาวอิสราเอลทั้งหมดไป ที่นั่นเพื่อที่จะแต่งตั้งเขาขึ้นเป็นกษัตริย์ ^๒เมื่อเยโรโบอัมลูกชายของเนบัทได้ยินเรื่อง นี้เข้า (ตอนนั้นเขาอยู่ในประเทศอียิปต์ซึ่งเป็นที่ที่เขาหลบหนีไปจากกษัตริย์ซาโลม อด) เขาจึงออกมาจากอียิปต์ กลับมาบ้านของเขา

^๓คนอิสราเอลจึงไปหาเยโรโบอัม เยโรโบอัมพร้อมด้วยชาวอิสราเอลทั้งหมดก็ไปหาเรโหโบอัมและพูดกับเขาว่า ^๔“พ่อของท่านบังคับให้เราต้องทำงานอย่างหนัก ตอนนี้อย่างไร ช่วยทำให้งานที่หนัก อึ้งและภาระอันหนักหน่วงที่พ่อท่านเคยวางไว้บนตัวพวกเรา นั้นเบาลงด้วยเถิด แล้วพวกเราจะอยู่รับใช้ท่าน”

^๕เรโหโบอัมตอบว่า ^๖“อีกสามวันค่อยกลับมาพบเราใหม่” ประชาชนจึงกลับออกไป

^๗แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมก็ปรึกษากับพวกผู้อาวุโสที่เคยรับใช้ซาโลม อดพ่อของเขา ในช่วงที่ซาโลม อดยังมีชีวิตอยู่ เขาถามว่า ^๘“พวกท่านจะแนะนำให้เราตอบประชาชนพวกนั้นอย่างไรดี”

^๙พวกเขาตอบว่า ^{๑๐}“ถ้าท่านจะใจดีกับประชาชนเหล่านี้และเอาใจใส่พวกเขา และพูดดีกับพวกเขา พวกเขา ก็จะอยู่รับใช้ท่านตลอดไป”

^{๑๑}แต่เรโหโบอัมไม่ยอมฟังคำแนะนำที่พวกผู้อาวุโสเหล่านี้ให้เขา เขากลับไปปรึกษากับพวกคนหนุ่มๆที่เติบโตขึ้นมาพร้อมกับเขา และทำงานให้กับเขาอยู่ ^{๑๒}เขาถามคนหนุ่มพวกนั้นว่า ^{๑๓}“ประชาชนพวกนั้นพูดกับเราว่า ‘ช่วยทำให้แอกที่พ่อของท่านวางไว้บนพวกเราเบาขึ้นด้วยเถิด’ พวกเจ้ามีคำแนะนำว่าอย่างไร พวกเราจะตอบประชาชนพวกนั้นอย่างไรดี”

^{๑๔}คนหนุ่มๆเหล่านี้ ^{๑๕}นั้นผู้ที่เติบโตขึ้นมาพร้อมกับเขาตอบว่า ^{๑๖}“บอกพวกประชาชนที่มาพูดกับท่านว่า ‘พ่อของท่านได้ทำให้แอกของพวกเราหนักเหลือเกิน ขอให้ท่านช่วยทำให้มันเบาขึ้นด้วยเถิด’ บอกพวกเขาไปว่า ‘นิกอัยของเรายังหนักกว่าแอกของพ่อเราเสียอีก ^{๑๗}พ่อของเราได้ทำให้แอกของพวกเจ้าหนัก เราจะทำให้มันหนักยิ่งขึ้นไปอีก พ่อของเราเขียนพวกเจ้าด้วยแส้ เราจะเขียนพวกเจ้าด้วยแส้หางแมงป่อง”

^{๑๘}อีกสามวันต่อมา เยโรโบอัมและประชาชนทั้งหมดก็กลับมาหาเรโหโบอัมตามที่กษัตริย์ได้บอกกับพวกเขาไว้ที่ว่า ^{๑๙}“กลับมาหาเราใหม่ในอีกสามวันข้างหน้า” ^{๒๐}กษัตริย์ตอบพวกเขาไปอย่างหยาบ คาย เขาไม่ทำตามคำแนะนำของพวกผู้อาวุโส ^{๒๑}กษัตริย์เรโหโบอัมไปทำตามคำแนะนำของพวกคนหนุ่มๆและพูดไปว่า ^{๒๒}“พ่อของเราทำให้แอกของพวกเจ้าหนัก เราจะทำให้มันหนักขึ้นไปอีก พ่อของเราเคยเขียนพวกเจ้าด้วยแส้ เราจะเขียนพวกเจ้าด้วยแส้หางแมงป่อง” ^{๒๓}ดังนั้นกษัตริย์จึงไม่ยอมรับฟังประชาชน เลย เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นจากพระเจ้า เพื่อพระยาห์เวห์จะทำให้คำพูดของพระองค์ที่ได้พูดไว้กับเยโรโบอัมลูกชายของเนบัท ผ่านทางอาหิยาห์ชาวเมืองซีโลห์นั้นสำเร็จ

^{๒๔}เมื่อคนอิสราเอลทั้งหมดเห็นว่ากษัตริย์ไม่ยอมฟังพวกเขา พวกเขาจึงตอบกษัตริย์ไปว่า ^{๒๕}“พวกเราเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวดาวิดอย่างนั้นหรือ พวกเราได้ส่วนแบ่งจากที่ดินของเจสซีหรือ เปล่าเลย อิสราเอลเอ๋ย

*๙:๒๙ ผู้ที่เห็นนิมิต อีกคำหนึ่งที่หมายถึงผู้พูดแทนพระเจ้า ดูใน ๑ ซามูเอล ๙:๙-๑๑

ให้แต่ละคนกลับไปยังถิ่นที่ของพวกเขา เรา
กันเถอะ ปล่อยให้ ลูก ของ ดาวิด ดูแลคน
ของพวกเขาเอง” ดังนั้น พวกชาวอิสราเอล
ทั้งหมดจึงกลับไปยังถิ่นที่ของตน^{๑๗} แต่
ส่วนชาวอิสราเอลที่อาศัยอยู่ในเมืองทั้งหลาย
ของยูดาห์ เรโหโบอัมยังคงเป็นคนปกครอง
พวกเขาอยู่

^{๑๘}กษัตริย์เรโหโบอัมส่งอาโดนีรัม ผู้
ควบคุมคนงานที่ถูกเกณฑ์ไปพูดกับชาว
อิสราเอล แต่ ชาวอิสราเอลเอาหินขว้างเขา
จนตาย ส่วนกษัตริย์เรโหโบอัมหนีขึ้นรถรบ
ของเขาและขับหนีเข้าเมืองเยรูซาเล็ม
ไป^{๑๙} ดังนั้น ชาวอิสราเอลจึงแข็งข้อต่อ
ครอบครัวของดาวิดจนกระทั่งถึงทุกวันนี้

^๑เมื่อเรโหโบอัมมาถึงเมือง
๑๑ เยรูซาเล็ม เขาได้รวบรวม
ครอบครัวของยูดาห์และเบนยามิน ได้นำกรบ
มาหนึ่งแสนแปดหมื่นคน เพื่อมาทำสงคราม
กับชาวอิสราเอล เพื่อแย่งชิงอาณาจักรคืน
มาให้กับตัวเอง^๒ แต่แล้วคำพูดของพระ
ยาห์เวห์ได้มาถึงซาโมอาห์ที่เป็นคนของ
พระเจ้าว่า^๓ “ไปพูดกับเรโหโบอัมลูกชาย
ของกษัตริย์ซาโลมอนแห่งยูดาห์และกับชาว
อิสราเอลทั้งหมดในยูดาห์และในเบนยามิน
ว่า “พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนี้ ‘อย่าขึ้นไป
ต่อสู้กับพี่น้องอิสราเอลของพวกเจ้าเลย ขอ
ให้พวกเจ้าทุกคนกลับไปบ้านเกิด เพราะเรา
เองเป็นผู้ที่ทำให้เกิดเรื่องนี้ขึ้น’” ดังนั้นพวก
เขาจึงเชื่อฟังคำพูดของพระยาห์เวห์ และหัน
หลังกลับจากการเดินทัพไปต่อสู้กับเรโหโบอัม

เรโหโบอัมทำให้ยูดาห์แข็งแกร่ง

^๔เรโหโบอัมอาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม
และสร้างเมืองต่างๆขึ้นในยูดาห์เพื่อใช้
ป้องกันกรโจมตี มีเมืองต่อไปนี้คือ^๖ เมือง
เบธเลเฮม เมืองเอตตาม เมืองเทโคอา^๗ เมือง
เบธซूर เมืองโสโค เมืองอดุลลิม^๘ เมืองกัท
เมืองมาเรซาร์ เมืองคีฟ^๙ เมืองอาโดราอิม
เมืองลาซิช เมืองอาเซคาร์^{๑๐} เมืองโศราห์
เมืองอัยยาโลน และเมืองเฮโบรน เมือง
เหล่านี้เป็นเมืองป้อมปราการในเขตยูดาห์

และเขตเบนยามิน^{๑๑} เรโหโบอัมทำให้ป้อม
ปราการต่างๆแข็งแกร่งและให้พวกแม่ทัพ
อยู่ประจำตามเมืองเหล่านั้น พร้อมกับสะสม
เสบียงอาหาร น้ำมันมะกอกและเหล้าองุ่น
ไว้ที่นั่น^{๑๒} เขาเอาโล่และหอกมาเก็บไว้ใน
เมืองเหล่านี้ทั้งหมด และทำให้เมืองเหล่านี้นั้น
แข็งแกร่ง ดังนั้น ยูดาห์และเบนยามินอยู่ใน
ในการครอบครองของเขา

^{๑๓}พวกนักบวชและชาวเลวีมาจากทั่วทั้ง
อิสราเอล ได้มาอยู่ฝ่ายเดียวกับเรโหโบอัม
^{๑๔}ชาวเลวีได้ละทิ้งดินแดนแห่งทุ่งหญ้า
และที่ดินของพวกเขา และเดินทางมาที่ยู
ดาห์และเยรูซาเล็ม เพราะเยโรโบอัมกับ
พวกลูกชายของเขาไม่ยอมให้พวกนี้รับใช้
ในฐานะนักบวชของพระยาห์เวห์^{๑๕} และเย
โรโบอัมกับพวกลูกชายของเขาก็ได้แต่งตั้ง
เหล่านักบวชของพวกเขาขึ้นมาเอง เพื่อให้
รับใช้อยู่ตามสถานที่สูง กับรับใช้พวกรูป
ปั้นแพะและรูปปั้นลูกวัวที่พวกเขาได้สร้าง
ขึ้นมา^{๑๖} คนอื่นๆที่มาจากเผ่าต่างๆของ
อิสราเอลที่ยังตั้งใจแสวงหาพระยาห์เวห์
พระเจ้าของอิสราเอลนั้น ก็ได้ติดตามชาว
เลวีเหล่านี้มาถึงเมืองเยรูซาเล็ม เพื่อที่
จะถวายเครื่องสัตวบูชาให้แก่พระยาห์เวห์
พระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกเขา^{๑๗} พวก
เขาทำให้อาณาจักรของยูดาห์แข็งแกร่งขึ้น
และสนับสนุนเรโหโบอัมลูกชายของซาโลม
อนอยู่เป็นเวลาสามปี ในช่วงเวลานี้พวกเขา
ใช้ชีวิตตามอย่างของดาวิดและซาโลมอน

ครอบครัวของเรโหโบอัม

^{๑๘}เรโหโบอัมแต่งงานกับมาหะลัท นาง
เป็นลูกสาวของเยรีโมทกับนางอาบีฮาอิล เย
รีโมทเป็นลูกชายของดาวิด อาบีฮาอิลเป็น
ลูกสาวของเอลีอับผู้เป็นลูกชายของเจสซี
^{๑๙}มาหะลัทคลอดลูกชายให้เรโหโบอัม ชื่อ
เยอูซ เซมาริยาห์และศายัม^{๒๐} แล้วเรโหโบ
อัมแต่งงานกับมาอาคัทหลานสาว^๒ของอับ
ซาโลม มาอาคัทคลอดลูกชายให้เรโหโบ
อัม ชื่อว่า อามิยาห์ อัททัย ศีศาคและเซโลมิ
ท^{๒๑} เรโหโบอัมรักมาอาคัทลูกสาวของอับ

^๑๑๐:๑๘ อาโดนีรัม พบในต้นฉบับแปลกรีกโบราณบางฉบับ (ดูใน ๑ พงศกษัตริย์ ๔:๖ และ ๕:๑๔ ด้วย) ในฉบับภาษาฮีบรูคืออาโดรัม

^๒๑๑:๒๐ หลานสาว ตามตัวอักษรคือ “ลูกสาว”

ซาโลมมากกว่าเมียและเมียน้อย *คนไหนๆ ของ เขา เขามีเมียทั้งหมดสิบแปดคนและมีเมีย น้อยหกสิบ คน มีลูกชายยี่สิบแปดคน และมีลูกสาวหกสิบคน

^{๒๒}เรโหโบ อัมแต่ง ตั้งอาบียาห์ลูกชายของ นางมาอาคาห์ขึ้นเป็นผู้สืบทอดบัลลังก์ในหมู่พี่น้องทั้งหลายของเขา เพื่อที่จะให้อาบียาห์เป็นกษัตริย์ ^{๒๓}เรโหโบ โอบ อัมมีวิธีการที่ชาญฉลาด เขาแยกพวกลูกชายทั้งหลายของเขาให้ไปอยู่กระจัดกระจายตามเขตต่างๆของ ยูดาห์และเบนยามิน รวมทั้งตามเมืองที่เป็นป้อมปราการทั้งหลายด้วย เขาได้จัดส่งเสบียงอาหารให้กับลูกๆของเขาอย่างอุดมสมบูรณ์พร้อมทั้งหเมียให้กับพวกเขาด้วย

กษัตริย์ซัคโอมติเยรูซาเล็ม

(๑ พกษ. ๑๔:๒๑-๓๑)

๑๒ ^๑ภายหลังจากที่อาณัติกรของเรโหโบ อัมตั้งมันคง และเขาแข็งแกร่งขึ้น ทั้งตัวเขาและชนชาติอิสราเอล †ทั้งหมดก็ละทิ้งกฎของพระ ยาร์เวห์ ^๒เพราะพวกเขาไม่เชื่อสัตย์ต่อพระ ยาร์เวห์ ตั้งนั้นในปีที่ห้าที่เรโหโบ โอบ อัมเป็นกษัตริย์ กษัตริย์ซัคแห่งอียิปต์ได้ขึ้นมาโจมตีเมืองเยรูซาเล็ม

^๓กษัตริย์ซัคนักรถรบหนึ่งหมื่นสองพันคน ทหารม้าหกหมื่นคนและกองทัพชาวลิเบียชาวสุคี อิมและชาวคูซอีกนับจำนวนไม่ถ้วนมาด้วยจากอียิปต์ ^๔เขาเข้ายึดเมืองต่างๆที่เป็นป้อมปราการของยูดาห์และบุกเข้ามาจนถึงเมืองเยรูซาเล็ม

^๕แล้วเซโมอาห์ผู้พูดแทนพระเจ้ามาพบเรโหโบ อัมกับพวกผู้นำของชาวยูดาห์ ซึ่งมาชุมนุมกันอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม เพราะกลัวกษัตริย์ซัค เซโมอาห์พูดกับพวกเขาว่า “นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์พูด ‘พวกเจ้าได้ทิ้งเราตั้งนั้นเราก็ตัดทิ้งพวกเจ้าให้ตกอยู่ในกำมือของซัค’”

^๖พวกผู้นำของชาวอิสราเอลและกษัตริย์ต่างต่อม ตั๋วลงและพูดว่า “พระ ยาร์เวห์ทำถูกต้องแล้ว”

^๗เมื่อพระ ยาร์เวห์เห็นว่าพวกเขาต่างต่อม ตั๋วลง คำพูดต่อไปนี้ของพระ ยาร์เวห์จึงมา

ถึงเซโมอาห์ว่า “พวกเขาได้ต่อม ตั๋วลง ตั้งนั้นเราจะไม่ทำลายพวกเขา แต่จะช่วยผู้พวกเขาในเร็ววัน เราจะไม่เทความโกรธของเราลงบนเยรูซาเล็มผ่านทางกษัตริย์ซัค ^๘แต่พวกเขาจะต้องตกเป็นเชลยของซัค เพื่อพวกเขาจะได้รู้ชะบั้งว่า การรับใช้เรากับการรับ ใช้พวกกษัตริย์ของแผ่นดินอื่นอันมันแตกต่างกันแค่ไหน”

^๙เมื่อกษัตริย์ซัคแห่งอียิปต์บุก เข้าเมืองเยรูซาเล็ม เขา ได้ขนาเอาทรัพย์สินสมบัติในวิหารของพระ ยาร์เวห์ และทรัพย์สินสมบัติในวังของกษัตริย์ไป เขาเอาทุกสิ่งทุกอย่างรวมทั้งพวกโล่ทองคำที่ซาโลมอนได้สร้างไว้ ^{๑๐}ตั้งนั้นกษัตริย์เรโหโบ อัมจึงได้สร้างพวกโล่ทองสัมฤทธิ์ขึ้นมาแทน และให้พวกทหารยามที่เฝ้ารักษาประตูวังเฝ้าดูแล ^{๑๑}เมื่อไรก็ตามที่กษัตริย์ไปที่วิหารของพระ ยาร์เวห์ พวกทหารยามก็จะถือโล่เหล่านี้ตามกษัตริย์ไปด้วย ภายหลังจากนั้นพวกเขาก็จะนำพวกมันไปเก็บรักษาไว้ในห้องยาม

^{๑๒}ความโกรธของพระ ยาร์เวห์ได้หันไปจากกษัตริย์เรโหโบ อัมเพราะเขาต่อม ตั๋วลงพวกยูดาห์ก็เลยไม่ถูกทำลายทั้งหมด ยูดาห์ก็ยังมีส่วนต้อยบ้าง

^{๑๓}กษัตริย์เรโหโบ อัมทำให้ตัวเองมันคงขึ้นในเมืองเยรูซาเล็ม และยังคงเป็นกษัตริย์ต่อไป เขามีอายูลีสิบเอ็ดปีเมื่อเขาขึ้นเป็นกษัตริย์ และเขาครองบัลลังก์อยู่สิบเจ็ดปีในเมืองเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นเมืองที่พระ ยาร์เวห์ได้เลือกออกมาจากเผ่าทั้งหมดของชนชาติอิสราเอล เพื่อเป็นเกียรติให้กับชื่อของพระองค์ แม่ของเรโหโบ อัมชื่อว่านาอามาห์ เป็นชาว อัมโมน ^{๑๔}เรโหโบ อัมได้ทำความชั่ว เพราะเขาไม่ได้ตั้งใจที่จะแสวงหาพระ ยาร์เวห์

^{๑๕}ส่วนเหตุการณ์อื่นๆในยุคของเรโหโบ อัม ตั้งแต่แรกจนจบ ได้ถูกจดไว้ในบันทึกของเซโมอาห์ ผู้พูดแทนพระเจ้า

และในหนังสือบันทึกชื่อพระ วงศ์ที่อดิโด ผู้ที่เห็นนิมิตได้จดไว้ เรโหโบ อัมกับเยโรโบ อัมยังคงทำสงครามกันตลอดเวลา ^{๑๖}เรโหโบ อัมตายไปอยู่กับบรรพบุรุษของเขา และศพของเขาถูกฝังอยู่ในเมืองของดาวิด และ

* ๑๑:๒๑ เมียน้อย คือทาสหญิงที่เป็นเมีย
† ๑๒:๑ อิสราเอล คือยูดาห์

อาบี ยาห์ลูกชายของเขาขึ้นเป็นกษัตริย์สืบต่อจากเขา

กษัตริย์อาบียาห์ปกครองยูดาห์

(๑ พกษ. ๑๕:๑-๘)

๑๓ อาบียาห์ขึ้นเป็นกษัตริย์ของยูดาห์ ซึ่งตรงกับปีที่สิบแปดที่เยโรโบอัมเป็นกษัตริย์ปกครองอิสราเอล ๒ อาบียาห์ครองบัลลังก์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มสามปี แม่ของเขาชื่อว่ามีคายาห์ นางเป็นลูกสาวของอูรีเอลจากเมืองกิเบอาห์ ได้เกิดสงครามระหว่างอาบียาห์และเยโรโบอัมขึ้น ๓ อาบียาห์ออกไปรบ พร้อมกองทัพทหารที่เก่งกล้าสี่แสนคน และเยโรโบอัมได้ตั้งทัพสู้รบกับเขาด้วยกองทัพทหารที่เก่งกล้าแปดแสนคน

๔ อาบียาห์ยืนอยู่บนภูเขาเศมา รา อิมในแถบเนินเขาเอฟราอิม และพูดว่า “เยโรโบอัมและชนชาติอิสราเอลทั้งหลาย ฟังเราให้ดี ๕ พวกเจ้าไม่รู้หรือว่า พระยาห์เวห์พระเจ้าของชนชาติอิสราเอล ได้ให้ตำแหน่งกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอลแก่ดาวิด และลูกหลานของเขาตลอดไปแล้วด้วยคำสัญญาแห่งเกลียโธ ๖ แต่เยโรโบอัมลูกชายเนบัทซึ่งเป็นเจ้าหน้าทีคนหนึ่งของซาโลม ๗ อนุลูกชายของดาวิด ได้แข็งข้อกับเจ้า นายของเขา ๘ พวกเจ้าต้องที่ไร้ค่าบาง คนก็ได้ไปรวมตัวกับเขา และต่อต้านเรโหโบอัมลูกชายซาโลม ๙ อนตตั้งแต่เขายังเป็นหนุ่มยังไม่ประสีประสาและไม่เข้มแข็งพอที่จะต้านทานพวกเขาได้

๑๐ และตอนนี้ พวกเจ้ายังวางแผนที่จะต่อต้านอาณาจักรของพระยาห์เวห์ ที่อยู่ในมือของลูกหลานของดาวิดอีก จริ่งอยู่ที่พวกเจ้ามีกองทัพขนาดใหญ่ แถมยังมีพวกลูกวัวทองคำเหล่า นั้นที่เยโรโบอัมได้สร้างให้เป็นพวกพระให้กับพวกเจ้า ๑๑ แต่พวกนักรบของพระยาห์เวห์ พวกเจ้าได้ขับไล่ออกไป คือพวกลูกหลานของอาโรนและชาว

เลวี และได้ไปแต่งตั้งพวกนักรบให้กับตัวเอง เหมือนกับพวกชนชาติในแผ่นดินอื่น ๆ ทำกัน ใครมีวัวหนุ่มตัวหนึ่ง กับแพะตัวผู้เจ็ดตัว ก็สามารถมาอุทิศตัวเป็นนักรบให้กับพระพวกนี้ที่ไม่ใช่พระจริงได้แล้ว

๑๒ ส่วนพวกเรา พระยาห์เวห์คือพระเจ้าของเรา และพวกเรายังไม่ได้ละทิ้งพระองค์ และพวกนักรบที่รับใช้พระยาห์เวห์เป็นลูกหลานของอาโรนและชาวเลวี ที่ช่วยเหลือพวกเขา ๑๓ ทุกเช้าเย็น พวกเขาถวายเครื่องเผาบูชา และเครื่องหอม บูชาให้แก่พระยาห์เวห์ พวกเขাজัดวางขนมปังบนโต๊ะที่ศักดิ์สิทธิ์ตามพิธีกรรมและจุดตะเกียงบนโคมไฟเย็นทองคำทุกเย็น พวกเรารักษาข้อบังคับของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา แต่พวกเจ้าได้ทอดทิ้งพระองค์ ๑๔ พระเจ้าอยู่ฝ่ายพวกเรา และพระองค์เป็นผู้นำของพวกเรา พวกนักรบของพระองค์ จะเป่าแตรของพวกเขา ส่งเสียงเข้าประจัญบาน ชายอิสราเอลเอ๋ย อย่าได้ต่อสู้กับพระยาห์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกเจ้าเลย เพราะพวกเจ้าจะทำไม่สำเร็จหรอก”

๑๕ แล้วเยโรโบอัมได้ส่งกองทัพ อ้อมไปล้อมทางด้านหลัง เพื่อว่าในขณะที่เขายังอยู่ทางด้านหน้าของยูดาห์ พวกที่อยู่ทางด้านหลังจะได้ตีกลุ่มโจมตีอีกทางหนึ่ง ๑๖ ชาวยูดาห์หันไปและเห็นว่าพวกเขาถูกโจมตีทั้งจากทางด้านหน้าและด้านหลัง ๑๗ พวกเขาจึงร้องขอความช่วยเหลือจากพระยาห์เวห์ พวกนักรบที่ได้เป่าแตรของพวกเขา ขึ้น ๑๘ และพวกคนของยูดาห์ก็พากันโห่ร้องเข้าประจัญบาน เมื่อพวกเขาโห่ร้อง พระเจ้าก็โจมตีกองทัพของเยโรโบอัมและชาวอิสราเอลทั้งหมดแตกพ่ายไปต่อ หน้าอาบียาห์และชาวยูดาห์ ๑๙ พวกชาวอิสราเอลต่างหลบหนีชาวยูดาห์ และพระเจ้าได้ส่งพวกเขาให้ตกไปอยู่ในกำมือของชาวยูดาห์ ๒๐ อาบียาห์

* ๑๓:๑ ตรงกับปี ... อิสราเอล อยู่ในช่วง ๙๒๓ ปีก่อนพระเยซูมาเกิด กษัตริย์เยโรโบอัมเป็นคนที่หันมาแข็งข้อต่อกษัตริย์เรโหโบอัมและเริ่มก่อตั้งอาณาจักรของเขาด้วยกลุ่มครอบครัวของชนชาติอิสราเอล ๑๐ กลุ่ม ดูใน ๑ พกษ ๑๒:๒๐

† ๑๓:๕ คำสัญญาแห่งเกลียโธ สมัยนั้นการกินเกลียดด้วยกัน เป็นการทำสัญญาว่าจะจงรักภักดีต่อกันและกันตลอดไป

‡ ๑๓:๑๔ ยูดาห์ ... ด้านหลัง ในภาษาฮีบรูอ่านว่า “เกิดการต่อสู้ขึ้นทั้งด้านหน้าและด้านหลัง”

ยาร์และคนของเขาทั้งหมดสร้างความสุข
เสียดอย่างหนักให้กับชาวอิสราเอล มีทหาร
อิสราเอลที่เก่ง กล้าต้องตกเป็นเชลยห้า แสน
คน ^{๑๘}คนของอิสราเอลพ่ายแพ้ในการรบครั้งนี้
และคนของยูดาห์ได้รับชัยชนะเป็นเพราะ
พวกเขาไว้วางใจในพระยาห์เวห์พระเจ้าของ
บรรพบุรุษของพวกเขา

^{๑๙}อาบี ยาร์ห์ไล่ติดตามเย โร โบ อัมไปและ
เข้ายึดเมืองต่างๆของเบธเอล เมืองเยชานาห์
และเมืองเอโฟรนกับหมู่บ้านโดยรอบของมัน
^{๒๐}เย โร โบ อัมไม่ได้อำนาจของเขากลับ
คืนมาอีกเลยในสมัยของอาบี ยาร์ห์ และพระ
ยาห์เวห์ก็ฆ่าเขา ตาย ^{๒๑}แต่อาบี ยาร์ห์กลับ
เข้มแข็งขึ้นเรื่อยๆ เขาแต่งงานมีเมียสิบสี่
คนและมีลูกชายยี่สิบสองคน มีลูกสาวสิบหก
คน ^{๒๒}ส่วนเหตุการณ์อื่นๆในสมัยของอาบี
ยาร์ห์ กับสิ่งที่เขาได้ทำและได้พูดไป ได้ถูกจด
บันทึกไว้แล้วในหนังสือเรื่อง เล่าของอิด โดผู้
พูดแทนพระเจ้า

๑๔ ^๑อาบี ยาร์ห์ก็ตายไปอยู่กับบรรพบุรุษ
ของเขาและถูกฝังอยู่ในเมืองของ
ดา วิด อาสาที่เป็นลูกชายของเขาขึ้นเป็น
กษัตริย์สืบต่อจากเขา ในสมัยของอาสาแผ่นดิน
นี้ก็มีความสงบสุขอยู่ถึงสิบปี

กษัตริย์อาสาปกครองยูดาห์

(๑ พกษ. ๑๕:๙-๑๒)

^๒อาสาทำสิ่งที่ดีและถูก ต้องในสายตา
ของพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของเขา ^๓เขารื้อ
พวกแท่น บูชาของชาวต่าง ชาติและสถวน ที่
นมัสการทั้ง หลายออก เขาทุบหินศักดิ์สิทธิ์
ทิ้ง และโค่นพวกเสาของพระอา เซรา ห์ ลง
^๔เขาสั่งให้ชาวยู ดาห์แสวงหาพระ ยาห์เวห์
พระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกเขา และ
ให้พวก เขารักษากฎและคำ สั่งทุก ข้อของ
พระองค์ ^๕เขารื้อสถานนมัสการทั้ง หลาย
และแท่น บูชาเครื่องหอมที่มีอยู่ในทุกๆเมือง
ของยู ดาห์ทั้ง และอาณัติกรแห่ง นั้นก็สงบ
สุขอยู่ภายใต้การปกครองของ เขา ^๖เมื่อ
แผ่นดินสงบสุข เขาได้สร้างเมืองที่เป็นป้อม
ปราการของยู ดาห์ไว้หลาย เมือง ไม่มีการสู้

รบเกิดขึ้นในช่วง นั้น เพราะพระ ยาห์เวห์ให้
สันติภาพกับเขา

^๗อาสาพูดกับชาวยู ดาห์ว่า “เรามาสร้าง
เมืองเหล่านี้ขึ้นกันเถิด และสร้างกำแพงขึ้น
ล้อมรอบ มีหอคอย ประตูและกรงเหล็กด้วย
แผ่นดินนี้ยังคงเป็นของเรา เพราะพวก
เราแสวงหาพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของเรา เรา
พวก เราแสวงหาพระองค์และพระองค์ก็ให้
พวกเรามีสันติภาพรอบด้าน” ดังนั้นพวกเขา
จึงสร้างเมืองขึ้นและร่ำรวยมากขึ้นด้วย

^๘อาสามีกองทัพชาวยู ดาห์สาม แสนคน ที่
มีโล่ขนาดใหญ่และหอก และกองทัพชาวเบน
ยา มินสอง แสนแปด หมื่นคนมีโล่กับธนูเป็น
อาวุธ พวก เขาทั้งหมดล้วนเป็นนักรบที่กล้า
หาญ

^๙เศ ราห์ที่เป็นชาวคูชยกทัพมาเป็นล้าน
มาสู้รบกับพวกเขา พร้อมกับรถรบ สามร้อย
คัน พวกเขาเดินทางมาถึงเมืองมาเรธาห์
^{๑๐}อาสาออกไปสู้รบกับเขา พวกเขาทั้งหมด
สู้กันที่สนามรบในหุบเขาเศฟาธาห์ใกล้กับ
เมืองมาเรธาห์

^{๑๑}แล้วอาสา ก็ร้องขอความช่วยเหลือจาก
พระ ยาห์เวห์พระเจ้าของเขาว่า “ข้า แต่พระ
ยาห์เวห์ พระองค์สามารถช่วยได้ทั้งคนที่
มีพลังมากหรือคนที่อ่อนแอ มันไม่แตก
ต่างอะไรกันเลยสำหรับพระองค์ ข้า แต่พระ
ยาห์เวห์พระเจ้าของเรา โปรดช่วยเราด้วย
เถิด เพราะพวก เราพึ่งพระองค์และเรามา
ต่อสู้กับกองทัพมหาพวก นี้ในนามของ
พระองค์ ข้า แต่พระ ยาห์เวห์ พระองค์เป็น
พระเจ้าของเรา อย่าให้มนุษย์มีชัยเหนือ
พระองค์เลย”

^{๑๒}ดังนั้น พระ ยาห์เวห์จึงทำลายพวก
ชาว คูชลงต่อ หน้าอาสาและชาวยู ดาห์ ชาว
คูชต่างหลบ หนีเอาตัวรอด ไป ^{๑๓}และอาสา
กับกองทัพของเขาก็ไล่ ตามพวก นั้นไป
ไกลถึงเมืองเก ราร์ ชาว คูชจำนวนมากมาย
มหาศาล นั้นต้องล้มลงอย่างไม่เป็นท่า และ
ไม่สามารถฟื้นตัวขึ้นมาได้อีก พวก เขาถูก
ทำลายลงต่อ หน้าพระ ยาห์เวห์ และกองทัพ
ของพระองค์ พวกคนของยู ดาห์ได้ชนของ
กลับไปจำนวนมาก ^{๑๔}อาสาและกองทัพของ
เขาได้ทำลายหมู่บ้านทั้งหมดรอบๆเมือง

^{๑๔:๓} หินศักดิ์สิทธิ์ ประชาชนมักจะจัด ตั้งหินขึ้นมากมายเพื่อให้เป็นสถานที่พิเศษใช้
สำหรับบูชาพระเทียมเท็จ

เกุ ราร์ เพราะพระ ยาร์เวห์ทำให้คนเหล่านี้ล้มลุกคลุกคลาน เขา พวก เขาปล้นเมืองเหล่านี้ เพราะมีทรัพย์สินสมบัติอยู่มากมายในนั้น ^{๑๔}พวกเขา ยิ่งใจมดีค่ายต่างๆของพวกคนเลี้ยงสัตว์และตอนเอาฝูงแกะแพะและอูฐไปแล้วพวกเขาก็กลับเมืองเยรูซาเล็ม

การปฏิรูปทางด้านศาสนาของอาสา

(๑ พกษ. ๑๕:๑๓-๑๕)

๑๕ ^๑พระ วิญญูณของพระเจ้าลงมาสถิตกับอาสา ริ ยาร์ลูกชายของโอ เดด ^๒เขาออกไปพบกับอาสาและพูดว่า “อาสา ชาวยูดาห์ทั้งหมด รวมทั้งชาวเบนยามิน ฟิงข้าพเจ้าหนอย พระยาร์เวห์อยู่กับพวก ท่านเมื่อพวก ท่านอยู่กับพระองค์ ถ้าพวก ท่านแสวงหาพระองค์ พวก ท่านก็จะพบพระองค์ แต่ถ้าพวก ท่านละทิ้งพระองค์ พระองค์ก็จะละทิ้งพวก ท่าน ^๓นานมาแล้ว ชาวอิสราเอลต้องอยู่โดยไม่มีพระเจ้าที่แท้จริง ไม่มีนักบวชคอยสั่งสอนและไม่มิกกฎ ^๔แต่เมื่อพวก เขาเดือดร้อน พวก เขาก็ได้หันไปหาพระ ยาร์เวห์ พระเจ้าของชนชาติอิสราเอล และแสวงหาพระองค์ และพวกเขาก็ได้พบกับพระองค์ ^๕ในเวลา นั้น มันไม่ปลอดภัยที่จะเดินทางไปไหนมาไหน เพราะประชาชนของแผ่นดิน ทั้ง หลายกำลังตกอยู่ในสภาพสับสนวุ่นวาย ^๖ชนชาติหนึ่งถูกอีกชนชาติหนึ่งทำลาย และเมือง หนึ่งก็ถูกอีกเมือง หนึ่งทำลาย เพราะพระเจ้าทำให้พวกเขาเดือดร้อนไปซะทุก เรื่อง ^๗แต่ส่วนพวก ท่าน ให้เข้มแข็งไว้และอย่าอ่อนแอไป เพราะงานของพวก ท่านจะได้ รับการตอบแทนเป็นอย่างดี”

^๘เมื่ออาสาได้ยินคำ พูดและคำเผย แพร่เหล่านี้ของอาซาริยาร์ห์ผู้พูดแทนพระเจ้า ที่เป็นลูกชายของโอ เดด อาสา ก็เข้ม แข็ง ขึ้น เขารื้อพวก รูป เคารพที่หน้ายะแซยงออกจากแผ่นดินทั้งหมดของชาวยูดาห์และเบนยามิน และรื้อรูป เคารพออกจากเมืองต่างๆที่เขาได้เข้ายึด ครองในแถบเทือก เขาของเอฟ ราอิม เขาซ่อมแซมแท่น บูชาของพระ ยาร์เวห์ที่ตั้งอยู่ที่ด้าน หน้าของระเบียงทาง เดินในวิหารของพระยาร์เวห์

^๙แล้วเขาก็เรียกชุมนุมชายยู ดาห์และชาวเบนยามินทั้งหมด รวมทั้งประชาชนจากเอฟ ราอิม มนัสเสห์และสิเมโอนที่ได้ตั้งรกรากอยู่ในหมู่พวกเขา คนเหล่านี้เป็นจำนวนมากได้ทิ้งอิสราเอลมาอยู่กับอาสา เพราะพวก เขาเห็นว่า พระ ยาร์เวห์ พระเจ้าของอาสาสถิตอยู่กับอาสา

^{๑๐}พวกเขา มาชุมนุมกันที่เมืองเยรูซาเล็มในเดือนที่สามของปีที่สิบห้าที่อาสาเป็น กษัตริย์ ^{๑๑}ในเวลา นั้น พวก เขาถวายเครื่องบูชาแก่พระยาร์เวห์ เป็นวัวเจ็ดร้อยตัว แกะ และแพะเจ็ด พันตัวที่พวก เขายัดมาได้จากการ รบ ^{๑๒}พวก เขาทำสัญญาที่จะแสวงหาพระยาร์เวห์ พระเจ้าของบรรพบุรุษของพวก เขาด้วยสิ้นสุดจิตสุดใจของเขา ^{๑๓}และใครก็ตามที่ไม่ได้แสวงหาพระยาร์เวห์พระเจ้าของอิสราเอลจะต้องตาย ไม่ว่าจะเป็นคนหนุ่มสาวหรือคนแก่ เฒ่า ไม่ว่าจะ เป็นชายหรือหญิง ^{๑๔}แล้วอาสา กับประชาชนก็สาบานไว้กับพระ ยาร์เวห์ ด้วยการเปล่ง เสียงอัน ดัง พวก เขาตะโกนและเป่าแตรกับแตรเขา สัตว์ ^{๑๕}ชายยู ดาห์ทั้งหมดต่างชื่นชมยินดีกับกูรสาบานนั้น เพราะพวกเขาได้สาบานอย่างสิ้นสุดใจของพวก เขา พวก เขาแสวงหาพระเจ้าอย่างกระตือรือร้น และก็ได้พบกับพระองค์ แล้ว ดัง นั้น พระ ยาร์เวห์จึงให้พวกเขาพักผ่อนจากสงครามในทุกๆด้าน

^{๑๖}กษัตริย์อาสา ยังได้ปลดนางมา อา คาห์ ที่เป็นย่าของเขากออกจากตำแหน่ง แม่ของ กษัตริย์ เพราะนางสร้างเสาชของพระอา เซราห์ที่หน้ายะแซยง อาสา โค่นเสาดั้นนั้นลง เขาทำลายมันและเผามันทิ้งในหุบเขาซิด โรน ^{๑๗}ถึงแม้ว่าเขาไม่ได้รื้อสถานนมัสการทั้งหลายออกจากอิสราเอล แต่จิตใจของอาสา ก็ สัตย์ซื่อต่อพระองค์ตลอดชีวิตของเขา

^{๑๘}อาสาได้เอาข้าว ของเครื่อง ใช้ที่ทำด้วยเงินและทองคำที่เขาและพ่อของเขาได้อุทิศไว้ให้กับวิหาร เขามาวางไว้ในวิหารของพระเจ้า ^{๑๙}ไม่มีสงครามเกิด ขึ้นเลยในชวงนั้น จนกระทั่งถึงปีที่สามสิบห้าในรัชกาลของอาสา *

* ๑๕:๑๙ ปีที่สามสิบห้าในรัชกาลของอาสา ประมาณ ๘๘๐ ปีก่อนพระเยซูมาเกิด

ช่วงท้ายๆของกษัตริย์อาสา

(๑ พกษ. ๑๕:๑๖-๒๒)

๑๖ ในปีที่สามสิบ หกที่อาสาเป็น กษัตริย์ กษัตริย์บา อาซาแห่ง อิสราเอลยกขึ้นมาสู้รบกับชาวยูดาห์และสร้างป้อมรามาห์ขึ้น เพื่อป้องกันไม่ให้ใครเข้าออกในดินแดนของกษัตริย์อาสาแห่งยูดาห์

๒อาสาจึงเอาเงินและทองคำออกมาจากคลังสมบัติของวิหารของพระยาห์เวห์ และจากวังของเขาเอง และส่งไปให้กับกษัตริย์เบนฮาดัดแห่งอารัม ซึ่งปกครองอยู่ในเมืองดามัสกัส ๓เขาพูดว่า “เรามาเป็นพันธมิตรกันเถิด ให้เหมือนกับที่พ่อของเรากับพ่อของท่านเคยทำกันไว้ ดูลิเวศของขวัญเป็นเงินและทองมาให้ท่าน ขอท่านช่วยเลิกเป็นพันธมิตรกับกษัตริย์บาอาซาของอิสราเอลด้วยเถิด เพื่อเขาจะไต่ยกทัพกลับไปจากเรา”

๔เบนฮาดัดยอมทำตามที่กษัตริย์อาสาขอ และส่งพวกแม่ทัพของกองทัพทั้งหลายของเขาไปโจมตีเมืองต่างๆของชนชาติอิสราเอล พวกเขาเอาชนะเมืองอียอน เมืองดานู เมืองอาเบลมาอิม และเมืองเกบเสบียงทั้งหลายของนัฟทาลี ๕เมื่อบาอาซาได้ยินเรื่องนี้ เขาก็หยุดการสร้างป้อมรามาห์และงานทั้งหมด ๖แล้วกษัตริย์อาสาก็นำชาวยูดาห์ออกมาที่ป้อมรามาห์เพื่อชนเขาหินและไม้ที่บาอาซาทิ้งไว้ในการสร้างป้อม และพวกเขาก็ชนเขาไปสร้างเมืองเกบาและเมืองมิสปาห์

๗ในตอนนั้นฮานา นีผู้ ที่เห็นนิมิตมาพบกษัตริย์อาสาแห่งยูดาห์และพูดว่า “เป็นเพราะท่านไปฟังกษัตริย์ของอารัม แทนที่จะฟังพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน กองทัพของกษัตริย์แห่งอารัมได้หนีไปจากมือของท่านแล้ว ๘จำไม่ได้หรือ ตอนนั้นพวกชาวคูชและชาวลิเบียก็มีกองรถรบ และทหารม้าที่

มีพลกำลัง และมีจำนวนมากมายเหมือนกันไม่ใช่หรือ แต่ตอนนั้นท่านได้ฟังในพระยาห์เวห์ พระองค์จึงได้มอบคนเหล่านั้นไว้ในกำมือของท่าน ๙เพราะตาของพระยาห์เวห์มองไปทั่วทั้งพื้นโลก เพื่อที่จะทำให้คนมีใจสตัยซื่อกับพระองค์เข้มแข็ง แต่เกี่ยวนี้ท่านได้ทำเรื่องโง่เขลา และต่อไปนี้ท่านจะต้องทำสงคราม”

๑๐อาสาจึงโกรธผู้ ที่เห็นนิมิตคนนั้น และสั่งให้ล่ามโซ่เขาและเอาไปขังไว้ในคุก เพราะเรื่อง นี้ทำให้เขาโกรธเป็นฟืนเป็นไฟกับคนนั้น ในช่วง นั้นอาสาเริ่มกดขี่ประชาชนบางคนอย่างโหดร้าย

๑๑ส่วนเหตุการณ์อื่นๆในสมัยของอาสา ตั้งแต่เริ่มจนจบได้ถูกจดบันทึกไว้ในหนังสือของพวกพงศกษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอล ๑๒ในปีที่สามสิบเก้า ๑ที่อาสาเป็นกษัตริย์ เขาได้เป็นโรคที่เท้าทั้งสองข้าง ถึงแม้โรคของเขาจะรุนแรงมาก แต่เขาก็ไม่เคยขอความช่วยเหลือจากพระยาห์เวห์เลย มีแต่ให้หมอรักษาเท่านั้น ๑๓แล้วในปีที่สี่สิบเอ็ด ๑อาสาก็ได้ตายไปอยู่กับบรรพบุรุษของเขา ๑๔พวกเขาได้ฝังศพของอาสาไว้ในหลุมฝังศพที่เขาได้เตรียมไว้สำหรับตัวเขาในเมืองของดาวิด พวกเขาวางศพของอาสาไว้บนแคร่วางศพและประพรมด้วยเครื่องเทศ และนำหอมนานาชาติ และพวกเขาถือกองไฟขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่อาสา ๑

กษัตริย์เยโฮซาฟัทปกครองยูดาห์

๑๗ ๑เยโฮซาฟัทลูกชายของอาสาขึ้นเป็นกษัตริย์สืบต่อจากอาสา เยโฮซาฟัทได้ทำให้ยูดาห์แข็งแรง เพื่อต่อสู้กับชนชาติอิสราเอล ๒เขาจัดวางกองทัพไว้ประจำการตามเมืองต่างๆที่เป็นป้อมปราการของยูดาห์ และวางกองกำลังไว้ในยูดาห์และในเมืองอีกหลายๆเมืองของเอฟราอิมที่อาสาผู้เป็นพ่อของเขายึดมาได้

* ๑๖:๑ ปีที่สามสิบหกที่อาสาเป็นกษัตริย์ ประมาณ ๘๗๙ ปีก่อนพระเยซูมาเกิด

† ๑๖:๑๒ ปีที่สามสิบเก้า ประมาณ ๘๗๕ ปีก่อน ค.ศ.

‡ ๑๖:๑๓ ปีที่สี่สิบเอ็ด ประมาณ ๘๖๓ ปีก่อน ค.ศ.

§ ๑๖:๑๔ พวกเขา ...อาสา น่าจะหมายถึงประชาชนเผ่าเครื่องเทศเหล่านั้นเพื่อเป็นเกียรติแก่อาสา แต่อาจจะหมายความว่าพวกเขาได้เผาศพของอาสาด้วยก็ได้

๓ พระ ยาร์เวห์สถิตอยู่กับเยโฮชาฟัท เพราะเขาได้ทำ ตามสิ่งดีที่พ่อของเขาทำ ในช่วงแรกๆ เขาไม่ได้ขอความช่วยเหลือ จากพวกพระบาอัล ๔ แต่ไปหาพระเจ้าของ บรรพบุรุษของเขา และทำตามคำสั่งทุกข้อ ของพระองค์ แทนที่จะทำตามสิ่งที่อิสราเอล ทำกันอยู่ ๕ ดัง นั้นพระ ยาร์เวห์จึงทำให้อาณาจักรในมือของเขามั่นคง และชาวยูดาห์ทั้งหมดได้นำของขวัญมากมายมาให้กับเยโฮชาฟัท และเขามีทรัพย์สมบัติมากมาย และมีชื่อเสียง มาก ๖ จิตใจของเขาชื่นชมยินดีในวิถีทางของพระยาร์เวห์ นอกจากนั้น เขายังรื้อสถานนมัสการทั้งหลายและพวกเสาของพระอาเซราห์ออกจากยูดาห์ด้วย

๗ ในปีที่สาม *ที่เขาเป็นกษัตริย์ เยโฮชาฟัทส่งพวกเจ้าหน้าที่ของเขาคือ เบนฮาอิล โอบาดียาห์ เศคาริยาห์ เนธันเอลและมีคายาห์ ให้ไปสอนคนในเมืองต่างๆของยูดาห์ ๘ พวกเขาพาชาวเลวีบางคนไปด้วย คือ เซไมอาห์ เนธานียาห์ เศบาดียาห์ อาสาเฮล เซมิราโมท เยโฮนาธาน อาโดเนียยาห์ โทเบียยาห์ และโทอาโดเนียยาห์ และพวกนักบวชคือ เอลีชูมาและเยโฮรัม ๙ พวกเขาส่งสอนคนไปทั่วทั้งยูดาห์ โดยได้นำหนังสือกฎหมายของพระ ยาร์เวห์ติดตัวไปด้วย พวกเขาเดินทางไปรอบๆทั่วทุกเมืองของยูดาห์และส่งสอนประชาชนไปด้วย

๑๐ พระ ยาร์เวห์ทำให้อาณาจักรทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบยูดาห์ยำเกรงพระองค์ เพื่อพวกเขาจะได้ไม่มาทำสงครามกับเยโฮชาฟัท ๑๑ ชาวฟิลิสเตียบางพวกได้นำของขวัญมากมายและเงินมาให้กับเยโฮชาฟัท และพวกเขาหว่านแกะตัวผู้เจ็ด พันเจ็ด ร้อยตัว และแกะเจ็ดพันเจ็ดร้อยตัวมาให้กับเขา

๑๒ เยโฮชาฟัทมีอำนาจมากขึ้นเรื่อยๆ เขาได้สร้างพวกป้อมและพวกเมืองสำหรับเก็บเสบียงในยูดาห์ ๑๓ มีเสบียงเก็บอยู่มากมายตามหัวเมืองต่างๆของยูดาห์ เขายังมีพวกทหารที่เก่ง กล้าอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม ด้วย ๑๔ พวกทหารเหล่านี้ได้ รับการลงตะเบียนไว้ตามตระกูลของพวกเขา

จากชาวยูดาห์ พวกแม่ทัพกองพัน มีอ็ดนาร์ห์เป็นแม่ทัพ มีนักรบอยู่สามแสนคน ๑๕ ถัดไปคือแม่ทัพเยโฮธานัน มีนักรบอยู่สองแสนแปดหมื่นคน ๑๖ ต่อจากนั้นคือ อามัสยาห์ลูกชายของคีคิริ เขาสมัครเข้ามารับใช้พระยาร์เวห์เอง เขามีนักรบอยู่สองแสนคน ๑๗ จากชาวเบนยามิน มี เอลี ยาดาซึ่งเป็นทหารกล้า มีนักรบสองแสนคน มีธนูและโล่เป็นอาวุธ ๑๘ ถัดไปคือเยโฮซาบาด กับคนหนึ่งแสนแปดหมื่นคนที่มีอาวุธพร้อมรบ ๑๙ คนเหล่านี้คือทหารที่รับ ใช้กษัตริย์ และกษัตริย์ก็ยังมีพวกทหารที่กษัตริย์ส่งไปอยู่ประจำการตามหัวเมืองต่างๆที่มีป้อมปราการทั่วแผ่นดินยูดาห์

มีคายาห์เตือนกษัตริย์อาหับ

(๑ พกษ. ๒๒:๑-๒๘)

๑๘ ในเวลานั้น เยโฮชาฟัทมีทรัพย์สมบัติมากมายและมีชื่อเสียง มาก และเขาเป็นพันธมิตรกับกษัตริย์อาหับด้วยการแต่งงาน กับการชวงศ์ นั้น ๒ อีกหลายปีต่อ มา เขาหลงไปเยียมเยียนกษัตริย์อาหับ ในเมืองสะมาเรีย อาหับได้ฆ่า ๓ แกะและวัวหลายตัวเพื่อเลี้ยง ดูเขาและคนที่มากับเขา และได้ยุงเขาให้โจมตีราโมทกิเลอาด ๓ กษัตริย์อาหับแห่งอิสราเอลถามกษัตริย์เยโฮชาฟัทแห่งยูดาห์ว่า “ท่านจะไปสู้รบกับราโมทกิเลอาดด้วยกันกับเราไหม” เยโฮชาฟัทตอบว่า “เรากับท่านก็เป็นเหมือนคนอื่นๆเดียวกัน ทหารของเราก็เป็นเหมือนกับทหารของท่าน พวกเราจะเข้าร่วมสงครามกับท่านด้วย” ๔ แต่เยโฮชาฟัทยังพูดกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า “แต่ก่อนอื่น ให้เราไปขอคำปรึกษาจากพระยาร์เวห์ก่อน”

๕ ดังนั้น กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงพาพวกผู้พูดแทนพระเจ้ามาสี่ร้อยคนและถามพวกเขาว่า “พวกเรควรจะไปทำสงครามกับราโมท-

* ๑๗:๗ ในปีที่สาม ประมาณ ๘๗๑ ปีก่อนพระเยซูมาเกิด
 † ๑๘:๑ เขาเป็นพันธมิตร... แต่งงาน ลูกชายของเยโฮชาฟัทคือเยโฮรัมได้แต่งงานกับอาธาเลียยาห์ที่เป็นลูกสาวของอาหับ ดูใน ๒ พงศาวดาร ๒๑:๖
 ‡ ๑๘:๒ ชู๊ว คือ “บุชชา” เป็นการฆ่าสัตว์พิเศษและถวายมันบนแทนบูชชาเพื่อให้เป็นของขวัญแก่พระเจ้า

กิเลอาดหรือไม่ หรือว่าให้รอไว้ก่อน” พวกเขาตอบว่า “ไปเถิด เพราะพระเจ้าจะมอบมันให้อยู่ในกำมือของท่าน”

๖ แต่เยโฮชาฟัทถามว่า “ยังมีคนอื่นที่เป็นผู้พูดแทนพระยาห์เวห์อยู่ที่นั่นหรือเปล่า ที่เราจะสอบถามเขาได้”

๗ กษัตริย์อาหับแห่งอิสราเอลตอบเยโฮชาฟัทไปว่า “ยังมีอยู่อีกคนหนึ่ง ชื่อ มีคา야ห์ เขาเป็นลูกชายของอิมลาห์ เราจะถามพระยาห์เวห์ผ่านทางเขาได้ แต่เราเกลียดเขา เพราะเมื่อเขาพูดแทนพระเจ้า เขาไม่เคยพูดอะไรที่เกี่ยวกับเราเลย มีแต่เรื่องร้ายๆ”

เยโฮชาฟัทตอบว่า “กษัตริย์ไม่ควรพูดอย่างนั้น”

๘ ดังนั้น กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเรียกเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของเขาและสั่งว่า “เร็วเข้าไปนำตัว มีคา야ห์ลูกชายของอิมลาห์มา”

๙ กษัตริย์ของอิสราเอลและกษัตริย์เยโฮชาฟัทของยูดาห์ใส่ชุดกษัตริย์เต็มยศ นั่งอยู่บนบัลลังก์ของพวกเขาที่ลาน นวด ข้าวตรงทางเข้าประตูเมืองสะมาเรีย โดยมีเหล่าผู้พูดแทนพระเจ้าอยู่ต่อหน้าพวกเขา ที่กำลังอ้างว่าพูดแทนพระเจ้าอยู่ ๑๐ ตอนนั้น เศเดคิยาห์ลูกชายของเคนอาะนาห์ได้ทำเขาสัตว์เหล็กขึ้นและมาประกาศว่า “นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์พูด ‘พวกท่านจะได้ใช้ของเหล่านี้ที่มิมแห่งพวกอารัมจนกระทั่งพวกนั้นถูกทำลายไป’”

๑๑ พวกผู้พูดแทนพระเจ้าที่เหลือทั้งหมดต่างทำนายเหมือนกันหมด พวกเขาพูดว่า “บุกไปโจมตีราโมท-กิเลอาดเลย แล้วท่านจะได้รับชัยชนะ เพราะพระยาห์เวห์จะให้มันตกอยู่ในกำมือของกษัตริย์”

๑๒ ผู้ส่งข่าวที่ไปเรียกมีคา야ห์ พูดกับเขาว่า “ดูเถิด พวกผู้พูดแทนพระเจ้าต่างทำนายถึงความสำเร็จของกษัตริย์เหมือนกันหมด ขอให้ท่านพูดเหมือนกับพวกเขาและให้พูดแต่สิ่งที่ดีด้วยเถิด”

๑๓ แต่มีคา야ห์กลับพูดว่า “พระยาห์เวห์มีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว้ พระเจ้าของผมพูดอะไร ผมก็จะพูดอย่างนั้น”

๑๔ เมื่อเขามาถึง กษัตริย์อาหับถามเขาว่า “มีคา야ห์ พวกเราควรจะออกไปสู้รบกับราโมท-กิเลอาด หรือจะหยุดอยู่ก่อนดี” เขาตอบกษัตริย์ไปว่า “บุกไปเถิดและท่านจะได้

รับชัยชนะ เพราะพวกนั้นจะตกอยู่ในกำมือของท่าน”

๑๕ กษัตริย์อาหับพูดกับเขาว่า “เราให้เจ้าสาบานไม่รู้ก็ ครั้งแล้ว ว่าให้เจ้าพูดแต่ความจริงกับเรา ในนามของพระยาห์เวห์”

๑๖ แล้วมีคายาห์ก็ตอบไปว่า “เราได้เห็นชนชาติอิสราเอลทั้งหมดต้องกระจัดกระจายไปตามแถบเนินเขา เหมือนกับแกะที่ไม่มีคนเลี้ยง และพระยาห์เวห์ได้พูดว่า ‘คนเหล่านี้ไม่มีเจ้านาย ให้พวกเขาทุกคนกลับบ้านไปอย่างสันติเถิด’”

๑๗ กษัตริย์อาหับแห่งอิสราเอลจึงพูดกับเยโฮชาฟัทว่า “เห็นไหม เราบอกท่านแล้วว่าเขาไม่เคยพูดสิ่งดีเกี่ยวกับเราเลย มีแต่เรื่องร้ายๆ”

๑๘ มีคายาห์พูดอีกว่า “ฟังคำพูดของพระยาห์เวห์ให้ ดี เราเห็นพระยาห์เวห์นั่งอยู่บนบัลลังก์ของพระองค์ พร้อมกับกองทัพสวรรค์ทั้งหมดยืนอยู่ทั้งด้านซ้ายและด้านขวาของพระองค์ ๑๙ และพระยาห์เวห์พูดว่า ‘ใครจะเป็นผู้ลบลวงกษัตริย์อาหับแห่งอิสราเอลให้ไปนุกรามอท-กิเลอาดและไปตายอยู่ที่นั่น’ ทูตสวรรค์ผู้หนึ่งแนะนำวิสิห์หนึ่ง และอีกผู้หนึ่งก็แนะนำอีกวิสิห์หนึ่ง ๒๐ ในที่สุดวิญญาณท่านหนึ่งก็ก้าวออกมายืนต่อหน้าพระยาห์เวห์และพูดว่า ‘ข้าพเจ้าจะไปลบลวงเขาเอง’ พระยาห์เวห์จึงถามเขาว่า ‘เจ้าจะใช้วิสิห์อะไร หรือ’ ๒๑ วิญญาณท่านนั้นตอบไปว่า ‘ข้าพเจ้าจะไปเป็นวิญญาณที่โกหกอยู่ที่ปากของพวกผู้พูดแทนพระเจ้าของเขทุกคน’ พระยาห์เวห์จึงพูดว่า ‘เจ้าจะลบลวงเขาได้สำเร็จแน่ ไปลงมือเถิด’

๒๒ ดังนั้น ในเวลานี้ พระยาห์เวห์ได้วางวิญญาณโกหกไว้ที่ปากของพวกผู้พูดแทนพระเจ้าเหล่านี้ของท่าน พระยาห์เวห์ได้ออกคำสั่งให้ความหายนะมาสู่ท่านแล้ว”

๒๓ แล้วเศเดคิยาห์ลูกชายของเคนอาะนาห์ก็ขึ้นไปตบหน้าของมีคายาห์ เขาถามว่า “ถ้าอย่างนั้น พระวิญญาณของพระยาห์เวห์ไปทางไหน เมื่อพระองค์ออกจากเราเพื่อที่จะไปพูดกับเจ้า” ๒๔ มีคายาห์ตอบว่า “ท่านจะรู้เองในวันที่ท่านไปหลบซ่อนตัวอยู่ในห้องด้านในสุด”

๒๕ กษัตริย์อาหับของอิสราเอลสั่งไปว่า “จับตัวมีคายาห์ส่งกลับไปให้กับอาโมนเจ้าเมืองและโยอาชลูกชายของเรา ๒๖ และบอก

กับพวก เขาว่า ‘กษัตริย์สั่งว่า ให้เอาตัวเจ้า หมอ นี้ไปขังไว้ในคุก อย่าให้เอะไรกับ มัน นอกจากขนมปังและน้ำ จนกว่าเราจะกลับ มาอย่างปลอดภัย’”

^{๒๗}มี คา ยาร์ประกาศไปว่า “ประชาชน ทั้ง หลาย ฟังให้ ดี ถ้าอา หับกลับมาอย่าง ปลอดภัย ก็แสดงว่าพระ ยาห์เวห์ไม่ได้พูด ผ่านเรา”

อาหับถูกฆ่าตายที่ราโมทกิเลอาด

(๑ พกษ. ๒๒:๒๙-๔๐)

^{๒๘}กษัตริย์อา หับของอิสราเอลและกษัตริย์ เยโฮซาฟัทของยูดาห์จึงยกขึ้นไปสู้รบกับชาว อา รัมที่เมืองรา โมท-กิ เลอาด ^{๒๙}กษัตริย์อา หับของอิสราเอลพูดกับกษัตริย์เย โฮ ซา ฟัท ว่า “เราจะปลอมตัวเข้าไปรบ แต่ท่านสวม เสื้อกษัตริย์ของท่าน” กษัตริย์อา หับของ อิสราเอลจึงได้ปลอม ตัวเป็นทหารธรรมดา และพวกเขาเข้าไปสู้รบ

^{๓๐}ในขณะ นั้น กษัตริย์ของชาวอา รัมสั่ง พวกผู้บัญชาการกองทัพรถรบของเขาว่า “อย่าได้ไล่ตามใครไป ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ ยกเว้นกษัตริย์ของอิสราเอลเท่านั้น” ^{๓๑}เมื่อ พวกผู้บัญชาการกองทัพรถรบเห็นเย โฮ ซา ฟัท พวกเขาพูดว่า “เขาต้องเป็นกษัตริย์ ของอิสราเอลแน่ๆ” พวกเขาจึงได้หันไปสู้ กับเยโฮซาฟัท แต่เมื่อเยโฮซาฟัทร้องออกมา และพระ ยาห์เวห์ได้ช่วย เขา พระองค์ ดึงพวก นั้นไปจาก เขา ^{๓๒}เพราะเมื่อพวกผู้ บัญชาการกองทัพรถรบรู้ว่าเขาไม่ใช่กษัตริย์ ของอิสราเอล จึงหยุดไล่ ตามเขาไป ^{๓๓}แต่ มีคน หนึ่งโง่ก้นธนูของเขายังออกไปแบบ สุ่มๆไปถูกกษัตริย์ของอิสราเอลเข้าตรงช่อง วางของเสื้อเกราะ กษัตริย์บอกกับคนขับ รถรบของเขาว่า “กลับรถไปและพาเราออก จากสนามรบ เราได้ รัฐบาล เจ็บ” ^{๓๔}การรบ ครั้ง นียาวนานตลอดทั้ง วันและดู เตือด มาก และกษัตริย์อา หับของอิสราเอลยืนตัวเองไว้ กับรถรบของ เขา เมฆหมอกหน้ากับพวกอา รัม จนกระทั่งถึงเย็น เมื่อดวงอาทิตย์ตกดินเขา ก็ตาย

^{๓๕}เมื่อกษัตริย์เย โฮ ซา ฟัทแห่งยู ดาห์ก็กลับมาถึงวังของเขาในเมือง

๑๙

เยรูซาเล็มอย่างปลอดภัย ^๒เยสุผู้ ที่เห็นนิมิต * ลูกชายของฮา นา นีออกมาพบกับกษัตริย์ และพูดว่า “นี่ ท่านไปช่วย เหลือคน ชั่วและ ไปรักคนที่เกลียด ชังพระ ยาห์เวห์ ใช้ โหม เพราะเรื่อง นี้ ความโกรธของพระ ยาห์เวห์ จึงตกลงบน ท่าน ^๓แต่ท่านก็ยังพอมีส่วนดี อยู่บ้าง เพราะท่านได้กำจัดพวกเสาะของพระ อา เซรา ห้อออกจากดิน แดน นี้และตั้งใจที่จะ แสวงหาพระเจ้า”

เยโฮซาฟัทเลือกบรรดาผู้พิพากษา

^๔เย โฮ ซา ฟัทอาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม และเขาจะออกไปอยู่ท่ามกลางประชาชนทั่ว ยูดาห์ ตั้งแต่เบ เออร์เซบาไปจนถึงแถบเนิน เขาของเอ ฟรา อิม เขาไปช่วยนำประชาชน ให้หันกลับมาหาพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของ บรรพบุรุษของพวกเขา ^๕เขาได้แต่งตั้งผู้ พิพากษาในแผ่นดินนั้น และตามเมืองที่เป็น ป้อมปราการทั้งสินของชาวยูดาห์ ^๖เขาบอก กับผู้ พิพากษาเหล่านั้นว่า “ให้ระมัดระวังใน สิ่งที่พวก ท่านทำ เพราะท่านไม่ได้ตัดสินให้ กับมนุษย์ แต่ท่านกำลังตัดสินให้กับพระ ยาห์เวห์ พระองค์อยู่กับพวก ท่าน นะ ตอน ที่พวก ท่านให้คำตัดสิน นั้น ^๗อย่าง นั้น ให้ พวกท่านเกรงกลัวพระยาห์เวห์ ตัดสินอย่าง ระมัดระวัง เพราะพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของ พวก เรานั้น ไม่ปิดเบื้องความยุติธรรม ไม่ ล้าเอียง และไม่รับสินบนใดๆทั้งสิ้น”

^๘ในเมืองเยรูซาเล็มก็เหมือนกัน เยโฮซา ฟัทแต่งตั้งชาวเลวีบางคน พวกนักบวช และ พวกผู้นำครอบครัวชาวอิสราเอล ให้คำตัดสิน เพื่อพระ ยาห์เวห์ และให้ตัดสินคดีที่ได้ แียง กัน คนพวก นีอาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม ^๙เยโฮซาฟัทได้กำชับพวกเขาว่า “พวกท่าน ต้องรับ ใช้ด้วยความยำเกรงพระ ยาห์เวห์ ด้วยความซื่อสัตย์และด้วยสิน สุดใจของท่าน ^{๑๐}ทุกๆคดีที่ญาติ พี่ น้องของท่านที่อาศัยอยู่ใน เมืองต่างๆนำมา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องฆ่า ฟัน กัน หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎ คำสั่ง ระเบียบ หรือข้อ บังคับ พวก ท่านต้องตั้ง เตือนพวก เขาไม่ให้ทำบาปต่อพระยาห์เวห์ ไม่อย่างนั้น ความโกรธของพระองค์จะตกอยู่กับพวก ท่านและพี่ น้องของพวก ท่าน ให้ท่านตาม นี้ แล้วพวก ท่านจะได้ไม่มี ความผิด บาป ^{๑๑}อา

* ๑๙:๒ ผู้ที่เห็นนิมิต เป็นคำเรียก ผู้พูดแทนพระเจ้า

มา ริ ยาร์ห์ที่เป็นหัวหน้านักบวชจะคอยให้คำแนะนำพวก ท่านในทุก เรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระยาร์ห์เวห์ ส่วนเศ บาดี ยาร์ห์ลูกชายของอิ ชมาเอลผู้นำของเผ่ายู ดาห์จะคอยให้คำแนะนำท่านในทุก เรื่องที่เกี่ยวข้องกับกษัตริย์ และชาวเลวีจะเป็นเจ้า หน้าที ้รับ ้ช้อยู่ต่อ หน้าพวก ท่าน ให้ทำอย่างกล้าหาญ ขอ ให้พระยาร์ห์เวห์อยู่กับคนที่ทำความดีเถิด”

เยโฮซาฟัทต้องทำสงคราม

๒๐ *หลังจาก นั้นชาวโม อับและชาวอัม โมนพร้อมกับชาวเมอูนี †ส่วนหนึ่งได้ยกทัพมาสู้รบกับเย โฮซาฟัท ‡มีคณมาบอกกับเยโฮซาฟัทว่า “มีกองทัพขนาดมหึมา ยกมาสู้รบกับท่าน พวกนั้นมาจากเอโดมจากอีกด้านหนึ่งของทะเลตาย ตอนนี้อยู่ที่ซาซาไซน-ทามาร์แล้ว” (คือ เอนเกติ) ¶เยโฮซาฟัทตกใจมาก เขาตัดสินใจที่จะไปถามพระยาร์ห์เวห์ว่าจะทำอย่างไร ดี เขาประกาศให้มีการอดอาหารทั่วทั้งยูดาห์ ¶ประชาชนของยูดาห์ได้มารวมกันเพื่อที่จะขอความช่วยเหลือจากพระ ยาร์ห์เวห์ พวก เขาพากันมาจากทุกเมืองในยูดาห์ เพื่อแสวงหาพระยาร์ห์เวห์ ¶แล้วเย โฮ ซา ฟัทยืนขึ้นในที่ชุมนุมของชาวยู ดาห์และของเมืองเยรูซาเล็มที่วิหารของพระยาร์ห์เวห์ ตรงด้านหน้าของลานแห่งใหม่^๑ และพูดว่า

“ข้า แต่พระ ยาร์ห์เวห์ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวก เรา พระองค์คือพระเจ้าที่อยู่บนสวรรค์ พระองค์ปกครองเหนืออาณาจักรของชนชาติทุก ชนชาติ พลังและอำนาจอยู่ในมือของพระองค์ ไม่มีใครที่จะต่อต้านพระองค์ได้ ¶ข้าแต่พระเจ้าของพวกเรา พระองค์ได้ขับไล่ประชาชนของแผ่นดินนี้ออกไปต่อ หน้าชาวอิสราเอลที่เป็นประชาชนของพระองค์ และยกแผ่นดินนี้ให้กับลูก หลานของอับ ราฮัมตลอดไป

อับ ราฮัมที่เป็นเพื่อนของพระองค์ ¶ลูกหลานของเขาได้เข้ามาอาศัยอยู่ในดินแดนนี้ และได้สร้างวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ไว้เพื่อเป็นเกียรติให้กับชื่อของพระองค์ พวกเขาพูดว่า ¶ถ้ามีความพหายนะอย่างใหญ่ หลวงเกิด ขึ้นกับพวก เรา ไม่ว่าจะเป็นตามแห่งการตัดสิน หรือโรคระบาดหรือความอดอยาก พวกเราจะมาขึ้นอยู่กับหน้าพระองค์ที่วิหารนี้ ซึ่งเป็นที่ที่ชื่อของพระองค์สถิต อยู่ และพวก เราจะร้องต่อพระองค์ถึงความ ทุกข์ของพวกเรา และพระองค์ก็จะได้ยินและช่วย กู้พวกเรา”

¶๑๐ตอนนี้ คนพวก นี้ที่มาจากอัม โมนโม อับและจากภูเขาสี อีร์ ซึ่งเป็นดินแดนที่พระองค์ห้ามไม่ให้ชาวอิสราเอลไปบุกรุก ตอนที่พวก เขาออกมาจากประเทศอียิปต์ †ดังนั้น ชนชาติอิสราเอลจึงได้หันเหไปจากชนชาติเหล่านี้และไม่ ได้ทำลายพวก มัน ¶๑๑ดูสิว่าพวก เขาตอบแทนพวก เราด้วยการมาขับไล่พวกเรารออกจากแผ่นดิน ดินที่พระองค์ให้พวกเราไว้เป็นมรดก ¶๑๒ข้า แต่พระเจ้าของพวกเรา พระองค์จะไม่ตัดสินพวก เขาหรือ ลำพังพวกเราไม่มีพละ กำลังเพียงพอที่จะไปเผชิญ หน้ากับกองทัพขนาดมหึมาที่กำลังจะเข้ามาโจมตีพวกเรา ได้ พวก เราไม่รู้จะทำอย่างไร แล้ว แต่ตาของพวก เรามองหาความช่วยเหลือจากพระองค์” ¶

¶๑๓ชาวยู ดาห์ทั้งหมดกับเมียของพวก เขา และลูกๆรวม ทั้งเด็กเล็กๆได้มาขึ้นอยู่กับหน้าพระ ยาร์ห์เวห์ ¶๑๔แล้วพระ วิญญาณของพระ ยาร์ห์เวห์ก็ลงมาสติกับยา ฮา ซี เอลลูกชายของเศ คา ริ ยาร์ห์ ผู้เป็นลูกชายของเบ ไน ยาร์ห์ ผู้เป็นลูกชายของเยอีเอล ผู้เป็นลูกชายของมัทธา นี ยาร์ห์ ที่เป็นชาวเลวีและเป็นลูก หลานของอา สาฟ ในขณะที่ยา ฮา ซี

* ๑๙:๑๑ **เจ้า หน้าที** คนที่จดและคัดลอกหนังสือและจดหมาย คนเหล่านี้ นี้มักกลายเป็นผู้ชำนาญในเรื่องความหมายในพระคัมภีร์
† ๒๐:๑ **เมอูนี** ในฉบับแปลกรีกโบราณบางฉบับเขียนว่า “เมอูนี” ในภาษาฮีบรูเขียนว่า “อัมโมน”
‡ ๒๐:๑๐ **พระองค์ห้าม ... อียิปต์** ดูใน เฉลยธรรมบัญญัติ ๒:๔-๙, ๑๙
¶ ๒๐:๑๒ **แต่ตา ... จากพระองค์** ตามตัวอักษรคือ “พวกเราจึงมาขอความช่วยเหลือจากพระองค์”

เอล ยืนอยู่ท่ามกลางที่ประชุม ^{๑๕}เขาได้พูดว่า “ฟังให้ดี กษัตริย์เยโฮซาฟัท และทุกคนที่อาศัยอยู่ในยูดาห์ และเมืองเยรูซาเล็ม นี่คือน้ำที่พระเจ้า ยาร์เวห์พุดกับพวก ท่าน ‘พวกเจ้าไม่ต้องกลัวหรือห่อเหี่ยวต่อกองทัพใหญ่ นี้ เพราะการสู้รบไม่ใช่เป็นของพวกเจ้า แต่เป็นเรื่องของพระเจ้า’ ^{๑๖}พรุ่งนี้ ให้ยกทัพไปสู้กับพวก เขา พวก เขาจะขึ้นไปตีตำบลศิซและพวก เจ้าจะพบพวก เขาอยู่ที่ปลายทางของหุบเขาแคบๆในทะเลทรายเยรูเอล ^{๑๗}พวกเจ้าจะไม่ต้องต่อสู้ในการรบครั้งนี้เลย แค่อยู่ประจำที่ของพวกเจ้า ยืนอยู่อย่างมั่นคงและคอยดูชัยชนะที่พระเจ้า ยาร์เวห์จะทำให้กับพวกเจ้า

ยูดาห์และเยรูซาเล็มเอ๋ย อย่ากลัว อย่าห่อเหี่ยว ออกไปเผชิญหน้ากับพวก เขาในวันพรุ่งนี้เถิด แล้วพระเจ้า ยาร์เวห์จะอยู่กับพวกเจ้า”

^{๑๘}เยโฮซาฟัทก็มกราบ หน้าจตพิน และประชาชนทั้งหมดของยูดาห์และเยรูซาเล็มก็คุกเข่าลงนมัสการอยู่ต่อ หน้าพระเจ้า ยาร์เวห์ ^{๑๙}แล้วชาวเลวีบางกลุ่มจากชาวโคฮาตและโคราห์ได้ยืนขึ้นและสรรเสริญพระเจ้า ยาร์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอลด้วยเสียงอันดัง

^{๒๐}เช้าตรู่ของวันรุ่งขึ้น พวก เขาออกไปที่ทะเลทรายเทโคอา เมื่อพวกเขาออกเดินทาง เยโฮซาฟัทยืนขึ้นและพูดว่า “ชาวยูดาห์และประชาชนของเมืองเยรูซาเล็ม ฟังเราให้ดี ขอเพียงแต่เชื่อในพระเจ้า ยาร์เวห์ พระเจ้าของพวกเจ้า และพวกเจ้าก็จะตั้งมั่นคง ให้เชื่อพวกผู้พุดแทนพระเจ้า”

^{๒๑}หลัง จากที่ได้หารือร่วมกับประชาชนแล้ว เยโฮซาฟัทได้แต่งตั้งคนหลายคนให้เป็นผู้ร้องเพลงให้กับพระเจ้า ยาร์เวห์และสรรเสริญพระองค์ถึงความสง่างามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ในขณะที่พวก เขาออกไปที่ด้านหน้าของกองทัพ พวกเขาก็พูดว่า

“ให้ขอบคุณพระเจ้า ยาร์เวห์ เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ นั้นจะคงอยู่ตลอดไป” *

^{๒๒}เมื่อพวกเขาเริ่มร้องเพลงและสรรเสริญพระเจ้า ยาร์เวห์ได้จัดกองทัพไว้ข่มขู่โจมตีพวก

คนอัมโมน โมอับและพวกคนจากภูเขาสเออีร์ที่มาจากกรุงยูดาห์ และคนเหล่านี้ก็นักสู้รบแพ้อ้อม ^{๒๓}คนของอัมโมนและโมอับได้ลุกขึ้นต่อสู้กับคนที่มาจากภูเขาสเออีร์เพื่อทำลายและกวาดล้างพวกเขา หลังจากที่พวกเขาฆ่าคนจากเสเออีร์หมดแล้ว พวกคนอัมโมนและคนโมอับก็หันมาทำลายล้างกันเอง

^{๒๔}เมื่อพวกคนของยูดาห์มาถึงจุดที่สามารถมองกว้างออกไปในทะเลทราย และสามารถมองเห็นกองทัพขนาดมหึมาของพวกนั้น ชาวยูดาห์ก็ได้เห็นแต่ซากศพนอนเกลื่อนกลาดบนพื้นดิน ไม่มีใครหนีรอดไปได้ ^{๒๕}เยโฮซาฟัทกับคนของเขาทั้งหมดจึงได้ลงไปยึดเอาสิ่งของของพวกคนเหล่านั้นไว้ พวกเขาก็ได้พบฝังสัตว์เลี้ยวมากมาย พบข้าวของเครื่องใช้ เสื้อผ้าและของมีค่าจำนวนมากมายนับพันกว่าที่พวกเขาจะเก็บได้หมด มีของมากจนกระทั่งพวกเขาต้องใช้เวลากีบถึงสามวัน ^{๒๖}ในวันทีสี่ พวกเขาได้ชุมนุมกันอยู่ในหุบเขาเบราคาห์ ^{๒๗}ซึ่งเป็นสถานที่ที่ใช้สรรเสริญพระเจ้า ยาร์เวห์ หุบเขาแห่งนี้จึงมีชื่อว่าหุบเขาเบราคาห์จนถึงทุกวันนี้

^{๒๘}แล้วพวกคนจากยูดาห์และเยรูซาเล็มทั้งหมดที่เยโฮซาฟัทนำอยู่นั้น ต่างก็กลับเมืองเยรูซาเล็มด้วยความยินดี เพราะพระเจ้า ยาร์เวห์ทำให้พวกเขาชื่นชมยินดีที่มีชัยเหนือศัตรูของพวกเขา ^{๒๙}พวกเขาเข้าเมืองเยรูซาเล็มและไปที่วิหารของพระเจ้า ยาร์เวห์พร้อมกับพวกพินใหญ่ พินเล็กและแดร

^{๓๐}ผู้คนที่อยู่ในอาณาจักรรอบข้างต่างก็เกิดความเกรงกลัวพระเจ้า เมื่อพวกเขาได้ยินถึงสิ่งที่พระเจ้า ยาร์เวห์ได้ทำต่อศัตรูของชนชาติอิสราเอล ^{๓๑}และอาณาจักรของเยโฮซาฟัทก็สงบสุขเพราะพระเจ้าของเขาได้ให้เขาหยุดพักจากสงครามรอบด้าน

การปกครองของเยโฮซาฟัทสิ้นสุดลง

(๑ พกษ. ๒๒:๔๑-๕๐)

^{๓๑}ตั้งนั้นเยโฮซาฟัทปกครองอยู่เหนือยูดาห์ เขามีอายุสามสิบห้าปีเมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์ของยูดาห์ และเขาคครองบัลลังก์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มยี่สิบห้าปี แม่ของเขาชื่อ

*๒๐:๒๑ ให้ขอบคุณ ... คงอยู่ตลอดไป ดูใน สดุดี ๑๑๘ และ ๑๓๖

†๒๐:๒๒ เบราคาห์ ชื่อนี้หมายถึง “อวยพร” หรือ “สรรเสริญ”

อาซบาหลี นางเป็นลูกสาวของซิลฮี ^{๓๒}เยโฮซาฟัทเดินตามทางของอาสาฟของเขาและไม้ออกนอกถิ่นนอกทางเลย เขาทำสิ่งที่ถูกต้องในสายตาของพระ ยาร์เวห์ ^{๓๓}แต่เขาไม่ได้ริบสถานนมัสการต่างๆทิ้ง และประชาชนก็ยังไม่ได้เทใจของเขาให้กับพระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกเขา

^{๓๔}ส่วนเหตุการณ์อื่นๆในสมัยของเยโฮซาฟัท ตั้งแต่ต้นจนจบ ได้ถูกจดบันทึกไว้ในบันทึกประจำปีของเยสุลูกชายของฮา นา นี ซึ่งได้ถูกบันทึกลงในหนังสือพงศกษัตริย์แห่งอิสราเอล

^{๓๕}ในเวลาต่อมา กษัตริย์เยโฮซาฟัทแห่งยูดาห์ไปคบค้ากับกษัตริย์อาหัส ยาร์แห่งอิสราเอล อาหัส ยาร์เป็นคนชั่วช้ามาก ^{๓๖}เยโฮซาฟัทร่วมมือกับกษัตริย์อาหัส ยาร์สร้างกองเรือเพื่อการค้าขายขึ้นในเมืองเอซีโอน-เกเบอร์ ^{๓๗}มีชายคนหนึ่งมาจากเมืองมาเรซห์ ชื่อว่าเอลีเยเซอร์เขาเป็นลูกชายของโดดาวาหุ เอลีเยเซอร์ได้พูดต่อท่านเยโฮซาฟัทว่า “พระยาร์เวห์จะทำลายสิ่งที่ท่านสร้างขึ้น มา เพราะท่านไปคบค้ากับอาหัส ยาร์” กองเรือ นั้นก็อับปางลงและไม่สามารถที่จะใช้แล่นเพื่อค้าขายได้อีก

กษัตริย์เยโฮรัมปกครองยูดาห์

(๒ พกษ. ๘:๑๖-๑๘)

๒๑ ^๑แล้วเยโฮซาฟัทก็ตาย ไปอยู่กับบรรพบุรุษของเขาและศพของเขาถูกฝังอยู่ในเมืองของดาวิด และเยโฮรัมลูกชายของเขาก็ขึ้นเป็นกษัตริย์สืบ ต่อจากเขา ^๒พวกพี่น้องของเยโฮรัมที่เป็นลูกชายของเยโฮซาฟัทคือ อาซารียาห์ เยฮีเอล เศคาริยาห์ อาซาริยาห์ มีคาเอลและเซฟาทิยาห์ทั้งหมด นี้คือลูกชายของกษัตริย์เยโฮซาฟัทแห่งอิสราเอล ^๓พ่อของพวกเขาได้มอบของขวัญเป็นเงินและทองคำ รวมทั้งข้าวของที่มีค่ามากมาย และเมืองที่เป็นบ่อน้ำปรกาการทั้งหลายในยูดาห์ให้กับพวกเขา แต่เยโฮซาฟัทได้มอบอาณัติการนี้ให้กับเยโฮรัมเพราะเขาเป็นลูกชายคนแรก

^๔เมื่อเยโฮรัมขึ้นครองบัลลังก์อย่างมั่นคงในอาณาจักรของพ่อ เขาใช้ดาบฆ่าพี่น้องทั้งหมดของเขา รวมทั้งผู้นำบาง คนของอิสราเอลด้วย ^๕ตอนที่เยโฮรัมขึ้นเป็นกษัตริย์นั้น เขามีอายุสามสิบสองปี เขาครองบัลลังก์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มแปดปี ^๖เขาเจริญ รวยตามพวกกษัตริย์แห่งอิสราเอล เขาใช้ชีวิตแบบเดียวกับครอบครัวของอาหับ เพราะเขาไปแต่งงานกับลูกสาวของอาหับ และเขาได้ทำความชั่วในสายตาของพระ ยาร์เวห์ ^๗อย่างไรก็ตาม พระยาร์เวห์ไม่ได้ทำลายครอบครัวของดาวิด เพราะพระองค์เคยทำสัญญาไว้กับดาวิดว่า พระองค์จะเก็บรักษาตะเกียงดวงหนึ่งไว้สำหรับเขาและลูกหลานของเขาตลอดไป ^๘

เอโดมกบฏ

(๒ พกษ. ๘:๒๐-๒๒)

^๑ในยุคของเยโฮรัม เอโดมได้กบฏต่อการครอบครองของชาวยูดาห์และตั้งกษัตริย์ของพวกเขาขึ้นมาเอง ^๒ตั้งนั้นเยโฮรัมจึงไปที่เอโดมพร้อมกับพวกผู้บังคับบัญชาและรถรบทั้งหมดของเขา ชาวเอโดมได้ล้อมเยโฮรัมกับพวกผู้บังคับบัญชารถรบของเขาไว้ แต่เยโฮรัมตีฝ่าวงล้อมออกมาได้ในตอนกลางคืน ^๓พวกเอโดมก็ยังคงกบฏต่อการครอบครองของยูดาห์จนถึงทุกวันนี้ ในช่วงเวลาเดียวกันนั้น พวกลิบนานาก็ได้กบฏต่อการครอบครองของเยโฮรัมเหมือนกัน เพราะเขาได้ละทิ้งพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของเขา

จดหมายของเอลียาห์

^{๑๑}เยโฮรัมยังได้สร้างสถาน ที่นมัสการหลายแห่งไว้ตามเนินเขาของยูดาห์ และเป็นต้นเหตุให้ประชาชนของเมืองเยรูซาเล็มไม่สัตย์ซื่อต่อพระ ยาร์เวห์ เขานำขาวยูดาห์ให้หลงผิดไป

^{๑๒}เยโฮรัมได้รับจดหมายจากเอลียาห์ผู้พูดแทนพระเจ้า ที่เขียนว่า

*๒๑:๒ อิสราเอล หรือ “ยูดาห์”

†๒๑:๗ พระองค์ ... ตลอดไป ในที่นี้ คนเขียนหมายความว่าลูกคนหนึ่งโนบรรดาลูกหลานหลายคนของดาวิดจะได้ปกครองแผ่นดินเสมอ

“นี่ คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์พระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของท่านพูด ‘เย โฮ รัม เจ้าไม่ได้เดินตามทางของเย โฮ ชา ฟัท พ่อของ เจ้า หรือตามทางของกษัตริย์อาสาแห่งยูดาห์’^{๑๓} แต่เจ้ากลับไปเดินตามทางของพวกกษัตริย์แห่งอิสราเอล และทำให้ชาวยูดาห์และประชาชนของเมืองเยรูซาเล็มไม่สัตย์ซื่อ เหมือนกับที่ครอบครัวของอาหับเคยทำให้อิสราเอลไม่สัตย์ซื่อ เจ้ายังฆ่าพวกพี่น้องของเจ้าเองคือสมาชิกในครอบครัวของพ่อเจ้า ซึ่งเป็นคนที่ดี กว่า เจ้า’^{๑๔} ดังนั้นพระ ยาร์เวห์จะนำภัย พิบัติอย่างยิ่ง หลวง มาสู่ประชาชนของ เจ้า พวกลูกชายและพวกเมียของเจ้า รวมทั้งทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นของเจ้า’^{๑๕} ตัวเจ้าเองก็จะเจ็บป่วยอย่างแสนสาหัสด้วยโรคลำไส้ จนลำไส้ทะลักออกมา และอยู่อย่างนั้นวันแล้ววันเล่าเพราะโรคนั้น”

^{๑๖} พระ ยาร์เวห์จะให้ชาวฟีลิสเตียกับชาวอาหรับที่อาศัยอยู่ใกล้กับพวกชาวคูซันนั่งตัวเป็นศัตรูกับเยโฮรัม^{๑๖} พวกเขาเข้าโจมตียูดาห์ ได้นुकเข้าไปชนเอาทรัพย์สินที่อยู่ในวังของกษัตริย์ออกมาจนหมด รวมทั้งพวกลูกชายและเมียทั้งหลายของเขาด้วย เหลือไว้เพียงอาหัสยาห์ ลูกชายคนสุดท้ายของ เขา

เยโฮรัมเป็นโรคและตายไป

(๒ พกษ. ๘:๒๓-๒๔)

^{๑๘} หลังจากเหตุการณ์นั้นเป็นต้นมา พระ ยาร์เวห์ทำให้เยโฮรัมต้องทนทุกข์ ทรมานด้วยโรคลำไส้ที่ไม่สามารถรักษาให้หาย ได้^{๑๘} อีกสองปีต่อ มาลำไส้ของเขาได้ทะลักออกมาเพราะโรคที่เขาเป็น อยู่ แล้วเขาก็ได้ตายอย่างเจ็บปวดทรมาน ประชาชนของเขาไม่ได้ก่อกองไฟให้เกียรติกับเขาเหมือนกับที่เคยทำให้กับบรรพบุรุษของเขา^{๒๐} เยโฮรัมมีอายุสามสิบ สองปีเมื่อเขาขึ้นเป็นกษัตริย์ และเขาได้ครองบัลลังก์อยู่ในเมือง

เยรูซาเล็มแปด ปี เขาจากไปโดยไม่มีใครรู้สึกเสียใจเลย ศพของเขาถูกฝังอยู่ในเมืองของดาวิดแต่ไม่ได้อยู่ในหลุมฝังศพของพวกกษัตริย์

กษัตริย์อาหัสยาห์ปกครองยูดาห์

(๒ พกษ. ๘:๒๕-๒๙; ๙:๑๔-๑๖, ๒๗-๒๙)

๒๒ ^๑ ประชาชนในเมืองเยรูซาเล็มยกอาหัสยาห์ ลูกชายคนเล็กของเยโฮรัมขึ้นเป็นกษัตริย์ต่อจากเยโฮรัม เพราะคนเหล่านั้นกับคนอาหรับที่มาบุกรุกค่าย ได้ฆ่าลูกชายคนอื่นๆของเยโฮรัมไปหมด แล้วตั้งนออาหัสยาห์ลูกชายของกษัตริย์เยโฮรัมแห่งยูดาห์จึงได้เริ่มปกครองในยูดาห์^๒ อาหัสยาห์มีอายุยี่สิบสองปีเมื่อเขาขึ้นเป็นกษัตริย์^๓ และเขาครองบัลลังก์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มเป็นเวลาหนึ่งปี แม่ของเขามีชื่อว่าอาธาเลียห์เป็นหลานสาวของอมรี^๓ อาหัสยาห์เองก็เดินตามรอยของครอบครัวของอาหับ เพราะแม่ของเขาหนุนให้เขาทำในสิ่งที่ชั่ว^๔ อาหัสยาห์ทำความชั่วในสายตาของพระ ยาร์เวห์ เหมือนกับที่ครอบครัวของอาหับเคยทำ เพราะหลังจากที่พ่อของอาหัสยาห์ตาย ครอบครัวของอาหับก็เป็นผู้แนะนำเขาให้ทำในสิ่งที่ชั่วร้าย^๕ อาหัสยาห์ได้ทำตามคำแนะนำของครอบครัวอาหับ เขาไปกับโยรัม ลูกชายของกษัตริย์อาหับแห่งอิสราเอล เพื่อทำสงครามกับกษัตริย์ฮาซาเอลแห่งอารัม ที่ราโมท-กิเลอาด พวกชาวอารัมทำร้ายโยรัมจนได้รับบาดเจ็บ^๖ โยรัมจึงกลับไปอิสราเอลเพื่อรักษาบาดแผลของ เขา ที่เกิดจากการต่อสู้กับกษัตริย์ฮาซาเอลแห่งอารัมที่เมืองราโมท-กิเลอาด

แล้วอาหัสยาห์ลูกชายของกษัตริย์เยโฮรัมแห่งยูดาห์ก็ลงไปที่ยิสเรเอลเพื่อเยี่ยมเยียนโยรัมลูกชายของอาหับ เพราะโยรัมบาดเจ็บอยู่

^๗จากการที่อาหัสยาห์ไปเยี่ยมเยียนโยรัม พระเจ้าก็ได้นำความหายนะมาสู่อาหัสยาห์เมื่ออาหัสยาห์มาถึง เขาออกไปกับโยรัมเพื่อ

*๒๑:๑๗ **อาหัสยาห์** สะกดได้อีกอย่างหนึ่งคือ “เยโฮอาหาล”
 †๒๒:๑ **อาหัสยาห์** สะกดได้อีกอย่างหนึ่งคือ “เยโฮอาหาล” ดูใน ๒ พงศาวดาร ๒๑:๑๗
 ‡๒๒:๒ **อาหัสยาห์** ... **กษัตริย์** สำเนาเขียนบางฉบับเขียนว่า “๔๒ ปี” ใน ๒ พงศกษัตริย์ ๘:๒๖ พูดว่า อาหัสยาห์มีอายุ ๒๒ ปีเมื่อเขาเริ่มปกครอง

ไปสู้รบกับเยสุ룩ษายของนิมิซี พระยาร์เวห์ได้แต่งตั้งเยสุซึนมา เพื่อให้ทำลายครอบครัวของอา หับ ^๘ในขณะที่เยสุกกำลังลงมือฆ่าครอบครัวของอา หับ เขาก็พบพวกผู้นำของยู ดาห์และพวกญาติๆของอา หัส ยาร์ห์ที่เขาร่วมกับอาหัสยาร์ห์ เยสุได้ฆ่าคนเหล่านั้นเสีย ^๙แล้วเขาได้เข้าไปเดินหาตัวอา หัส ยาร์ห์ คนของเยสุจับตัวอา หัส ยาร์ห์ไว้ได้ในขณะที่เขากำลังหลบซ่อนตัวอยู่ในสะมาเรีย อาหัสยาร์ห์ถูกนำตัวมาพบกับเยสุ และพวก เขาก็ฆ่าอาหัสยาร์ห์ แต่เขาฝังศพให้กับอาหัสยาร์ห์ เพราะพวก เขาพูดกันว่า “เขาเป็นลูกหลานของเยโฮชา ฟัทผู้ที่แสวงหาพระ ยาร์ห์เวห์ด้วยสิ้นสุดใจของ เขา” แล้วไม่มีใครในครอบครัวของอา หัส ยาร์ห์ที่จะมีอำนาจเพียงพอที่จะรักษาอาณาจักรยูดาห์ไว้ได้อีก

ราชินีอาธาเลียห์

(๒ พกษ. ๑๑:๑-๓)

^{๑๐}เมื่อนางอาธา ลียาร์ห์ที่เป็นแม่ของอาหัสยาร์ห์เห็นว่าลูกชายของนางตาย แล้ว นางจึงฆ่าลูกๆของกษัตริย์ทั้งหมดในยู ดาห์ ^{๑๑}แต่เยโฮชา เบ อาทลูกสาวของกษัตริย์เยโฮรัม แอบอุ้มโย อาซูลูกชายของอา หัส ยาร์ห์ออกไปจากเจ้า ชายทั้ง หลายที่กำลังจะถูกฆ่า และนางได้ซ่อนตัวโย อาซุกับพี่ เลียงของเขาไว้ในห้อง นอนห้อง หนึ่ง เยโฮชา เบ อาทเป็นลูกสาวของกษัตริย์เยโฮรัม และเป็นเมียของนักบวชเยโฮยาดา และนางก็ยังเป็นน้องสาวของอา หัส ยาร์ห์ นางซ่อนเด็กคน นั้นไว้จากนางอาธา ลียาร์ห์ นางอาธา ลียาร์ห์จึงไม่สามารถฆ่าโย อาซุได้ ^{๑๒}โย อาซุยังคงซ่อนตัวอยู่กับพวก เขาในวิหารของพระเจ้าเป็นเวลาหกปี ในขณะที่นางอาธา ลียาร์ห์ปกครองแผ่นดินอยู่

นักบวชเยโฮยาดากับกษัตริย์โยอาซ

(๒ พกษ. ๑๑:๔-๒๑)

๒๓ ^๑ในปีที่เจ็ด นักบวชเยโฮยาดาได้แสดงความแข็งแรงแห่งเขา เขาทำข้อ ตกลงกับพวกนาย ร้อยทั้ง หลาย คืออาซารียาห์ลูกชายของเยโฮรัม อิซมาเอล

ลูกชายของเยโฮซานัน อาซารียาห์ลูกชายของโอ เบต มา อา เส อาหัสลูกชายของอา ดา ยาร์ห์ และเอลีซา ฟัทลูกชายของคีรี ๒ พวก เขาไปทิว ทังยู ดาห์ และไปรวบรวมชาวเลวี และพวกผู้นำครอบครัวชาวอิสราเอลมาจากทุก เมือง เมื่อพวกเขามาถึงเมืองเยรูซาเล็ม ^๓คนที่มาชุมนุมทั้งหมดได้ให้คำมั่น สัญญากับกษัตริย์ที่วิหารของพระเจ้า

เยโฮยาดาพูดกับพวกเขาว่า “ลูกชายของกษัตริย์จะต้องครองบัลลังก์เหมือนที่พระยาร์ห์เวห์ได้สัญญาไว้กับยูดาห์ กับพวกลูกหลานของดาวิด ^๔ต่อไปนี่คือสิ่งที่พวกท่านจะต้องทำ หนึ่ง ในสามของพวก ท่านที่เป็นนักบวช และชาวเลวีที่กำลังอยู่เฝ้าในวันหยุดทางศาสนาจะต้องเฝ้าดูและอยู่ที่ประตูทั้ง หลาย ^๕อีกหนึ่งในสามของพวก ท่านให้เฝ้าอยู่ที่วังกษัตริย์ และอีกหนึ่งในสามที่เหลือให้เฝ้าอยู่ตรงประตูลานรอก และคนอื่นๆที่เหลือจะต้องอยู่ที่ลานของวิหารของพระ ยาร์ห์เวห์ ^๖ห้ามใครเข้าไปในวิหารของพระ ยาร์ห์เวห์ ยกเว้นพวกนักบวชและชาวเลวีที่อยู่เฝ้า พวก เขาได้ รับอนุญาตให้เข้าไปได้ เพราะว่าพวกเขาบริสุทธิ์ แต่คนอื่นๆต้องคอยเฝ้าตามจุดที่พระ ยาร์ห์เวห์ได้มอบ หมายถึงพวก เขาอยู่ ^๗พวกชาวเลวีต้องอยู่ใกล้ๆกษัตริย์ ทุกคนจะต้องมีอาวุธอยู่ในมือ ใครก็ตามที่บุกรุกเข้าไปในวิหารจะต้องถูก ฆ่า อยู่ใกล้กับกษัตริย์ไว้ ไม่ว่าเขาจะไปไหนก็ตาม”

^๘พวกชาวเลวีและคนของยู ดาห์ทั้งหมดทำตามคำ สั่งของนักบวชเยโฮยาดา แต่ละคนพาคนของเขามา คือทั้งพวกที่อยู่เฝ้าในวันหยุดทางศาสนา และพวกที่กำลังจะออกเฝ้า เพราะนักบวชเยโฮยาดาไม่ปล่อยให้ใครว่างเลย ^๙แล้วเขาก็มอบหอกกับโล่ใหญ่ และโล่ เล็กที่เคยเป็นของกษัตริย์ดา วิด ที่เก็บอยู่ในวิหารของพระเจ้าให้กับพวกนาย ร้อย ^{๑๐}เขาได้วางกำลังคนทั้งหมดประจำที่แต่ละ คนถืออาวุธพร้อมมือ เฝ้าอยู่รอบๆตัวกษัตริย์ ใกล้กับแท่น บูชาและวิหาร ตั้งแต่ทิศใต้จดทิศเหนือของวิหาร ^{๑๑}เยโฮยาดากับพวกลูกชายของเขาหันตัวโย อาซูลูกชายของกษัตริย์ออกมา และสวมมงกุฎไว้บนหัวของ

โยอาช พวกเขามอบสำเนาข้อตกลง^๑ให้กับ กษัตริย์ และประกาศให้โยอาชเป็นกษัตริย์ พวกเขาเจิมแต่งตั้งโยอาชและตะโกนออกมาว่า “ขอให้กษัตริย์จงเจริญ”

^๒เมื่อนางอาธาเลีย ย่าห์ได้ยินเสียงอีกทีก็ กษัตริย์ประชาชนที่กำลังวิ่งและให้ ร้องให้กับ กษัตริย์ นางออกไปหาพวก เขาทิวหารของ พระ ย่าห์เวห์ ^๓นางมองออกไปและเห็น กษัตริย์องค์ นั้นยืนอยู่ข้างเสาของเขาที่ทาง เข้า มีพวกเจ้าหน้าที่และคนเป่าแตรอยู่ข้างๆ กษัตริย์ และประชาชนทั้งหมดบนแผ่นดิน นั้นก็กำลังสนุกสนานรื่นเริงและเป่าแตร กัน พวกนัก ร้องกับนัก ดนตรีก็กำลังร้องนำบท สรรเสริญ นางอาธาเลีย ย่าห์จึงฉีกเสื้อของนาง ออก^๔และตะโกนว่า “พวกทรยศ พวก ทรยศ”

^๕นักบวชเยโฮยาดาได้ส่งพวกนายร้อยที่ ดูแลกองทัพ เขาพูดกับพวก นั้นว่า “นำตัว นางออกไปจากท่ามกลางกองทัพและฆ่าทุก คนที่ติดตามนาง” เพราะนักบวชพูดว่า “อย่า ฆ่านางในวิหารของพระ ย่าห์เวห์” ^๖ตั้งนั้น พวก เขาจึงจับตัวนางไว้ได้ ตอนที่นางวิ่งไป ถึงทางเข้าของประตูม้า ในเขตวัง พวก เขา จับนางและฆ่านางที่นั่น

^๗แล้วเยโฮยาดาก็ได้ทำสัญญาว่า เขา และประชาชนทั้งหมดรวม ทั้งกษัตริย์จะเป็น ประชาชนของพระ ย่าห์เวห์ ^๘ประชาชน ทั้งหมดไปที่วิหารของพระบาอัลและโรมัน ที่ซึ่ง พวกเขาทุบพวกแท่นบูชา และรูปเคารพ ทั้ง หลาย และฆ่ามีทธานที่เป็นนักบวชของ พระบาอัลที่หน้าแท่นบูชาเหล่านั้น

^๙แล้วเยโฮยาดาก็ได้ตั้งให้นักบวชชาว เลวีดูแลวิหารของพระ ย่าห์เวห์ ตามที่ดาวิด เคยมอบหมายงานนี้ให้กับพวกเขาทำ พวกนี้ จะต้องถวายเครื่องเผาบูชาทั้ง ตัว ให้กับพระ ย่าห์เวห์ ตามกฎของโมเสส ด้วยใจซื่อสัตย์ และร้อง เพลงตามที่ดาวิดได้สั่งไว้ ^{๑๐}เยโฮยาดายังจัดเวรยามไว้เฝ้าประตูต่างๆของ วิหารของพระ ย่าห์เวห์ เพื่อป้องกันไม่ให้คน ที่ไม่บริสุทธิ์เข้ามาในวิหาร

^{๑๑}เยโฮยาดาพาพวกนายร้อย พวกขุนนาง พวกผู้ ปกครองประชาชนและประชาชนของ ดินแดนนี้ทั้งหมดรวม ทั้งกษัตริย์ลงมาจาก วิหารของพระ ย่าห์เวห์ พวก เขาเข้าไปในวัง ผ่านทางประตูด้าน บนและให้กษัตริย์นั่งบน บัลลังก์ ^{๑๒}และประชาชนทั้งหมดของแผ่นดินต่างก็รื่นเริงยินดีกัน เมืองทั้ง เมืองก็สงบ สุขเพราะนางอาธาเลีย ย่าห์ถูกฆ่าตายด้วยดาบ แล้ว

กษัตริย์โยอาชซ่อมแซมวิหาร

(๒ พกษ. ๑๑:๒๑-๑๒:๒๑)

๒๔ ^๑โยอาชมีอายุเจ็ดปีเมื่อเขาขึ้นเป็น กษัตริย์ และเขาครองบัลลังก์อยู่ใน เมืองเยรูซาเล็มสี่สิบปี แม่ของเขาคือวาคีบี ย่าห์ นางมาจากเบเออร์เซบา ^๒ตลอดชั่ว ชีวิตของนักบวชเยโฮยาดา เขาทำในสิ่งที่ถูก ต้องในสายตาของพระ ย่าห์เวห์ ^๓เยโฮยาดา เลือกเมียสองคนให้กับโยอาช และโยอาชก็มี ลูกชายลูกสาวมากมาย

^๔ต่อ มาภายหลัง โยอาชตัดสินใจที่จะ ซ่อมแซมวิหารของพระ ย่าห์เวห์ ^๕เขาเรียก พวกนักบวชกับชาวเลวีมาชุมนุมกันและ พูดกับพวก เขาว่า “ไปตามเมืองต่างๆของ ยูดาห์และไปรวบรวมเงินที่ชาวอิสราเอล ทั้งหมดต้องจ่ายเป็นประจำทุกปี เพื่อที่จะนำ มาซ่อมแซมวิหารของพระเจ้าของพวก ท่าน ให้ไปเดี๋ยวนี้” แต่พวกชาวเลวีไม่ยอมทำใน ทันที

^๖กษัตริย์จึงเรียกตัวเยโฮยาดาที่เป็น หัวหน้านักบวชมาและพูดกับเขาว่า “ทำไม ท่านจึงไม่สั่งให้พวกชาวเลวีไปนำเงินภาษี จากยูดาห์และเยรูซาเล็มมา เป็นภาษีที่ โมเสสผู้รับใช้ของพระ ย่าห์เวห์ได้กำหนดไว้ ให้กับชุมชนอิสราเอล เพื่อใช้สำหรับเดินที่ที่ เก็บข้อตกลง”

^๗ในอดีต พวกลูกชายของนางอาธาเลีย ย่าห์ หึงชั่ว ได้บุกเข้าไปในวิหารของพระเจ้า

^๑๒๓:๑๑ **สำเนาข้อตกลง** อาจหมายถึง สำเนา กฎของโมเสส ดูได้จากเฉลยธรรมบัญญัติ ๑๗:๑๘ หรือ อาจจะมีหมายถึงข้อตกลงพิเศษระหว่างพระเจ้ากับกษัตริย์ ดูได้จาก ๑ ซามูเอล ๑๐:๒๕; ^๒ พงศกษัตริย์ ๑๑:๑๗ หรือ อาจจะมีหมายถึงเครื่องประดับชิ้นหนึ่ง ที่เป็นเครื่องหมายของการเป็นกษัตริย์

^๓๒๓:๑๓ **ฉีกเสื้อของนางออก** เป็นวิธีที่แสดงให้เห็นว่านางผิดหวังมาก

และได้ขนเอาข้าว ของเครื่อง ใช้อัศคัลสิทธิ์ เหล่านั้นไปใช้กับพระบาอัล

๘ กษัตริย์สั่งให้ทำหีบขึ้นมาใบหนึ่ง และให้นำมันไปวางไว้ที่ด้าน นอกตรงประตูของวิหารของพระ ยาร์เวห์ ๙ แล้วพวกเลวีก็ป่าวประกาศไปทั่ว ทั้งยูดาห์และเยรูซาเล็ม ให้พวก เขาเอาเงินภาษีมาให้กับพระ ยาร์เวห์ เงินภาษีนี้เป็นสิ่งที่ไม่เสสผู้รับ ใช้อของพระเจ้า เคยเรียก ร้องจากชาวอิสราเอลในช่วงที่พวก เขาอยู่ในทะเลทราย ๑๐ พวก เจ้าหน้าทีและประชาชนทั้งหมด ต่างนำเงินของพวกเขามา ให้ด้วยความเต็มใจ พวก เขาใส่เงินเหล่านั้น ไว้ในหีบใบนั้นจนเต็ม ๑๑ เมื่อพวกเลวีนำหีบ มาให้พวก เจ้า หน้าทีของกษัตริย์ และพวก เขาเห็นว่ามิเงินอยู่เต็ม แล้ว เลขานุการของ กษัตริย์และเจ้าหน้าทีของหัวหน้านักบวช ก็ จะเข้ามาและเอาเงินออกจาก หีบ และนำ หีบ นั้นกลับไปไว้ที่เดิมอีกครั้ง พวก เขาทำ อย่าง นี้เป็นประจำและรวบรวมเงินได้เป็น จำนวนมาก ๑๒ กษัตริย์และเย โฮ ยาดาเอา เงิน นี้ไปจ่ายให้กับพวกคนที่ ทำงานให้กับ วิหารของพระยาร์เวห์ พวก เขาจ้างพวกช่าง ก่อตึกและช่างไม้ และยังจ้างพวกคน งานที่ ชำนาญเกี่ยวกับเหล็กและทองสัมฤทธิ์ให้มา ช่อมแซมวิหารของพระยาร์เวห์

๑๓ พวกคนที่ทำงานล้วน แต่เป็นคนขยัน และการซ่อมแซมก้าวหน้าไปเรื่อยๆ ด้วย ฝีมือของพวก เขา พวก เขาสร้างวิหารของ พระเจ้าขึ้นใหม่อีก ครั้ง ตามแบบเดิมและทำ ให้มันมั่นคงแข็งแรง ขึ้น ๑๔ เมื่อพวก เขา ทำเสร็จหมด แล้ว ก็นำเงินที่เหลือไปให้กับ กษัตริย์และเย โฮ ยาดา พวก เขาเอาเงิน นั้น ไปทำเครื่อง ใช้อสำหรับวิหารของพระ ยาร์เวห์ เป็นเครื่อง ใช้อสำหรับงานรับ ใช้อ และสำหรับ เครื่องเผาบูชา พวก เขายังทำถ้วยและสิ่ง อื่นๆจากทองคำและเงิน ตลอดระยะเวลาที่ เยโฮยาดายังมีชีวิตอยู่ มีการถวายเครื่องเผา บูชาในวิหารของพระยาร์เวห์เป็นประจำ

๑๕ ต่อมาเย โฮ ยาดาแก่ตัวลง และตายไป ในขณะที่มีอายุหนึ่งร้อยสามสิบ ปี ๑๖ เป็น เพราะความ ดีที่เขาทำไปในอิสราเอลเพื่อ พระเจ้าและวิหารของพระองค์ ศพของเขา จึงถูกฝังไว้กับพวกกษัตริย์ในเมืองของดาวิด

โยอาชหลงไปจากพระยาร์เวห์

๑๗ ภาย หลังที่เย โฮ ยาดาตายไป แล้ว พวก เจ้า หน้าทีของยูดาห์ได้มาก้ม กราบต่อ กษัตริย์ และกษัตริย์ก็ฟังพวก เขา ๑๘ พวก เขาละทิ้งวิหารของพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของ บรรพบุรุษของพวก เขา และหันไปสักการะ บูชาพวกเสาของพระอาเซราห์ และรูปเคารพ ingsหลาย เป็นเพราะความ ผิด นี้ของพวก เขา ความ โกรธของพระเจ้าจึงลงมายัง ยูดาห์และ เยรูซาเล็ม ๑๙ ถึงแม้พระยาร์เวห์ได้ส่งพวกผู้ พุดแทนพระเจ้ามาให้กับประชาชน เพื่อที่จะ ชักนำพวกเขากลับมาหาพระองค์ และถึงแม้ พวกผู้พุดแทนพระเจ้าเหล่านั้นจะต่อว่าพวก เขาแล้วก็ตาม แต่พวกเขาก็ไม่ยอมฟัง

๒๐ แล้วพระ วิญญาณของพระเจ้าก็มาสถิต กับเศคาริยาห์ลูกชายของนักบวชเยโฮยาดา เขายืนอยู่ต่อหน้าประชาชนและพูดว่า “นี่คือ สิ่งที่พระเจ้าพุด ‘ทำไมพวก เจ้าจึงไม่เชื่อ ฟัง คำสั่งต่างๆของพระ ยาร์เวห์ พวก เจ้าจะไม่ รุ่งเรืองอีกต่อไป เพราะพวก เจ้าละทิ้งพระ ยาร์เวห์ พระองค์ก็จะละทิ้งพวก เจ้าเหมือน กัน”

๒๑ แต่ประชาชนวางแผนต่อ ด้านเศ คา ริ ยาห์ และกษัตริย์สั่งให้ประชาชนเอาหิน ขว้างเขาจนตายที่ลานของวิหารของพระ ยาร์เวห์ ๒๒ กษัตริย์โย อาชลืมนบุญคุณที่เย โฮ ยาดาพ่อของเศ คา ริ ยาห์เคยมีต่อ เขา และได้ฆ่าลูกชายของเย โฮ ยาดา ตาย เมื่อเขา ไกลจะขาดใจตาย นั้น เขาพูดว่า “ขอให้พระ ยาร์เวห์เห็นสิ่งนี้และลงโทษเจ้าด้วย”

๒๓ ในช่วงปลาย ปี กองทัพของชาวอา รัม ยกมาสู้รบกับโย อาช พวก นั้นบุกเข้ายูดาห์ และเยรูซาเล็มและฆ่าพวกผู้นำทั้งหมด ของประชาชน ชาวอา รัมส่งข้าว ของที่ยึด มาได้กลับไปให้กับกษัตริย์ของพวก เขาใน ดามัสกัส ๒๔ ถึง แม้ว่าการทัพของชาวอา รัม จะยกกันมาไม่มาก แต่พระ ยาร์เวห์ก็ทำให้ กองทัพขนาดใหญ่ของโย อาชต้องตกไปอยู่ ในกำมือของพวกอา รัม เพราะชาวยู ดาห์ ละทิ้งพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษ ของพวกเขา คำตัดสินโทษได้ตกอยู่ที่โยอาช ๒๕ เมื่อพวกชาวอา รัมถอยทัพไป แล้ว พวก เขาก็ทิ้งโยอาชที่บาดเจ็บสาหัสไว้ พวก เจ้า หน้าทีของโย อาชคบคิดกันทรยศเขา เพราะ เขาได้ฆ่าลูกชายของนักบวชเย โฮ ยาดาตาย

และคนพวก นั้นก็ได้ฆ่าเขาตายบนเตียงของ
เขาเอง ศพของโยอาชถูกฝังอยู่ในเมืองของ
ดาวิด แต่ไม่ได้อยู่ในหลุมฝัง ศพของพวกเขา
กษัตริย์

^{๒๖} พวกคนที่รวมหัวกันต่อ ด้านเขาคือ ศา
บาตลูกชายของนางซีเมอห์ชาวอโมน กับ
เยโฮชาบาดลูกชายของนางซีมีริทชาวโมอับ
^{๒๗} รายชื่อพวกเขาถูกขยำของโยอาช พวกเขาทำผิด
มากมายจากพระเจ้าที่ต่อต้านเขา และบันทึก
การช่อมแซมวิหารของพระเจ้า มีเขียนอยู่ใน
คำอธิบายในหนังสือพงศกษัตริย์ และอา มา
ซียาห์ลูกชายของโยอาชก็ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์
สืบต่อจากเขา

กษัตริย์อามาซียาห์ปกครองยูดาห์

(๒ พกษ. ๑๔:๑-๒๐)

๒๕ ^๑ อามาซียาห์มีอายุยี่สิบห้าปี ตอน
ที่เขาขึ้นเป็นกษัตริย์และเขาครอง
บัลลังก์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มเป็นเวลาสิบ
เก้าปี แม่ของเขามีชื่อว่า เยโฮัดดาน นาง
มาจากเมืองเยรูซาเล็ม ^๒ อามาซียาห์ทำสิ่งที่
ถูกต้องในสายตาของพระยาห์เวห์ แต่ไม่ได้
ทำด้วยความจริงใจ ^๓ หลังจากที้อามาซียาห์
ทำให้แผ่นดินมั่นคงเป็นปึกแผ่นแล้ว เขาได้
ส่งข้าพเจ้าข้าราชการที่เคยฆ่ากษัตริย์ผู้เป็น
พ่อของเขา ^๔ แต่เขาไม่ได้ฆ่าพวกลูกชาย
ของคนเหล่านั้น เขาทำตามกฎที่เขียนไว้ใน
หนังสือของโมเสส ที่พระยาห์เวห์สั่งไว้ว่า
“อย่าประหารพ่อ แม่เพราะสิ่งที่ลูกๆเขาทำ
และอย่าประหารลูกๆเพราะสิ่งที่พ่อ แม่เขา
ทำ แต่ให้ประหารคนสำหรับบาปของเขาเอง
เท่านั้น” *

^๕ อามาซียาห์เรียกประชุมชาวยูดาห์ เขา
ได้จัดหมวดหมู่พวกเขาตามครอบครัว และ
ตั้งพวกนาย พันนาย ร้อยให้ดูแลหมวดหมู่
เหล่านี้ พวกผู้นำมีหน้าที่ดูแลพวกทหาร
ทั้งหมดที่มาจากเผ่ายูดาห์และเผ่าเบนยามิน
เขาเกณฑ์คนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป ซึ่ง
มีจำนวนสามแสนคน ที่พร้อมที่จะออกศึก
พร้อมหอกและโล่ ^๖ อามาซียาห์ยังจ้างนักรบ
อีกหนึ่งแสนคนมาจากอิสราเอลด้วยเงินหนัก
ประมาณสามตันครึ่ง ^๗ แต่คนของพระเจ้าคน

หนึ่งมาหาเขาและพูดว่า “ข้าแต่กษัตริย์ อย่า
ให้กองทัพอิสราเอลเหล่านี้ไปกับท่าน เพราะ
พระยาห์เวห์ไม่ได้อยู่กับชาวอิสราเอล และ
ไม่ได้อยู่กับประชาชนของเอฟราอิม” ^๘ ถึงแม้
ว่าท่านจะออกไปสู้รบอย่างกล้าหาญ พระเจ้า
ก็จะทำให้ท่านพ่ายแพ้ต่อหน้าศัตรู เพราะ
พระเจ้ามีฤทธิ์อำนาจที่จะช่วย เหลือท่านหรือ
จะทำให้ท่านพ่ายแพ้ก็ได้” ^๙ “อามาซียาห์ถาม
คนของพระเจ้าคน นั้นว่า “แล้วเงินสาม ตัน
ครึ่งที่เราได้จ่ายให้กับพวกกองทัพของชาว
อิสราเอลไปแล้วล่ะ” คนของพระเจ้าตอบว่า
“พระยาห์เวห์จะให้ท่านมากกว่านั้นอีก”

^{๑๐} อามาซียาห์จึงไล่กองทัพที่มาจากเอฟรา
อิมกลับบ้านไป พวกเขาโกรธชวยดาห์มาก
และกลับบ้านไปด้วยความเกลียดแค้น ^{๑๑} แล้ว
อามาซียาห์ก็แข็งแก่ง ขึ้นและนำกองทัพ
ของเขาไปที่หุบเขาเกลีล เขาฆ่าคนของเสอีร์
ไปหนึ่งหมื่นคน ^{๑๒} กองทัพของพวกยูดาห์จับ
เป็นคนเสอีร์ได้หนึ่งหมื่นคน และนำตัวพวก
เขาขึ้นไปบนหน้าผาและโยนพวก เขาลงมา
เพื่อให้ร่างกายของพวกเขาแหลกเป็นชิ้นๆ

^{๑๓} ในเวลาเดียวกัน นั้น กองทัพของ
อิสราเอลที่อามาซียาห์ไล่กลับไป และไม่ยอม
ให้มีส่วน ร่วมในการ รบครั้งนี้ ได้เข้าบุกรุก
เมืองต่างๆของชาวยูดาห์ ตั้งแต่สะมาเรียไป
จนถึงเบธโฮโรน พวกเขาฆ่าประชาชนตาย
ไปสาม พัน คนและขนเอาข้าว ของต่างๆไป
เป็นจำนวนมาก

^{๑๔} เมื่ออามาซียาห์กลับมาจากการฆ่าพวก
ชาวเอโดม เขาได้นำเอาพระถัง หลายของ
ประชาชนชาวเสอีร์กลับมา ด้วย เขาตั้งพระ
เหล่านี้ขึ้นเป็นพระประจำตัวของเขา และ
กราบไหว้ และเผาเครื่องหอมบูชาให้กับพระ
เหล่านั้นด้วย ^{๑๕} ความโกรธของพระยาห์เวห์
ได้เผาผลาญต่ออามาซียาห์ พระองค์ได้ส่ง
ผู้พูดแทนพระเจ้าคนหนึ่งมาพบเขา และพูด
ว่า “ทำไมเจ้าถึงไปปรึกษากับพวกพระของ
ประชาชนเหล่านี้ ที่แม้แต่ประชาชนของพวกเขา
มันเอง ก็ยังช่วยให้พ้นจากเงื้อมมือของเจ้า
ไม่ได้เลย”

^{๑๖} ในขณะที่เขายังพูดอยู่ กษัตริย์พูดกับ
เขาว่า “นี่เราแต่งตั้งให้เจ้าเป็นที่ปรึกษาของ
เราหรือยังไง หุบปากเดี๋ยวนี้ ไม่อย่างนั้น เจ้า

*๒๕:๔ *อย่าประหารพ่อแม่ ... บาปของเขาเองเท่านั้น* ดูใน เฉลยธรรมบัญญัติ ๒๔:๑๖

†๒๕:๑๔ *ชาวเอโดม* ประชาชนของเอโดมหรือเสอีร์

จะต้องตาย” ผู้พูด แทนพระเจ้าคน นั้นจึง
 เรียบ แต่แล้วก็พูดขึ้นมาว่า “เรารู้ว่าพระเจ้า
 ดั่งใจที่จะทำลายท่านแล้ว เพราะท่านได้ทำ
 สิ่งนี้ลงไปและไม่ยอมฟังคำแนะนำจากเรา”
 ๑๗ แล้วอา มา ซิ ยาร์ก็ษัตริย์แห่งยู ดาห์ได้
 ปรีักษากับพวกที่ปรีक्षा และส่งคนไปหาเย
 โฮอาช กษัตริย์ของอิสราเอล ที่เป็นลูกชาย
 ของเยโฮ อา หาสที่เป็นลูกชายของเยชู ข้อ
 ความ นั้นทำหายุเยโฮอาชว่า “มาสิ มาสู้กัน
 ชึ่งๆหน้า”

๑๘ แต่กษัตริย์เยโฮอาชของอิสราเอล ตอบ
 กษัตริย์อามาซิยาร์ของยูดาห์ว่า “ต้นหนาม
 ต้น หนึ่งในเลบานอนไม่ได้ส่ง ชำมาถึงต้นสน
 ซี ดาร์ต้น หนึ่งในเลบานอนว่า ‘ให้ยกลูกสาว
 ของเจ้าให้แต่งงานกับลูกชายของเรา’ แต่
 สัตว์ป่าตัวหนึ่งในเลบานอนผ่านมา และได้
 เหยียบย่ำต้นหนามต้นนั้นไป ๑๙ เจ้าว่า ‘ข้า
 ชนะเอโดม’ และตอน นี้ใจของเจ้าก็พองโต
 อ้อवाद แต่เดี๋ยว นี้ เจ้าควรจะอยู่กับบ้านดี
 กว่า จะหาเรื่องใส่ตัวไปทำไม เดียวทั้งตัวเจ้า
 และเผ่ายูดาห์จะล้มลงเปล่าๆ”

๒๐ แต่อามาซิยาร์ไม่ยอมฟัง เพราะพระเจ้า
 ตั้งใจว่าจะมอบพวก เขาไว้ในมือของเยโฮ
 อาช เพราะคนยูดาห์ไปติดตามพวกพระของ
 คนเอโดม

๒๑ ดั่ง นั้นกษัตริย์เยโฮ อาชแห่งอิสราเอล
 จึงได้ยกมาเผชิญหน้ากับกษัตริย์อามาซิยาร์
 แห่งยูดาห์ที่เบธเช เมชในยูดาห์ ๒๒ ยูดาห์ก็
 พ่ายแพ้ต่ออิสราเอล และคนยูดาห์ต่างก็หนี
 กลับบ้านของ ตน ๒๓ กษัตริย์เยโฮ อาชแห่ง
 อิสราเอลจับตัวกษัตริย์อามา ซิ ยาร์แห่งยู
 ดาห์ได้ที่เบธเชเมช กษัตริย์อามาซิยาร์เป็น
 ลูกชายของโย อาช ซึ่งเป็นลูกชายของอา
 หัสยาร์ แล้วกษัตริย์เยโฮอาชนำตัวกษัตริย์
 แห่งยูดาห์ไปถึงเมืองเยรูซาเล็ม และทำลาย
 กำแพงเมืองเยรูซาเล็มทิ้งไป ตั้งแต่ประตูเอ
 ฟราอิมไปจนถึงประตูตรงหัว มุม รวมความ
 ยาวได้สี่ร้อยศอก ๒๔ เยโฮอาชเอาทองคำและ
 เงินรวมทั้งเครื่องใช้ทั้งหมดที่พบอยู่ในวิหาร
 ของพระเจ้าซึ่งโอ เบต-เอโดมดูแลอยู่ กับ
 ทรัพย์สมบัติและคนในวังหลายคนกลับไป
 สะมาเรียด้วย

๒๕ หลังจากที่เยโฮอาชลูกชายของกษัตริย์
 เยโฮอาหาสแห่งอิสราเอลตายไปแล้ว อามาซิ
 ยาร์ลูกชายของกษัตริย์เยโฮอาชแห่งยูดาห์ก็มี
 ชีวิตอยู่ต่อไปอีกสิบห้า ปี ๒๖ เหตุการณ์อื่น ๆ

ในยุคสมัยของอามา ซิ ยาร์ตั้งแต่เริ่มจนจบ
 ได้ถูกจด บันทึกไว้แล้วในหนังสือประวัติ
 ของพวกกษัตริย์แห่งยู ดาห์และอิสราเอล
 ๒๗ ตั้งแต่เวลาที่อามา ซิ ยาร์หนีหนีไปจากพระ
 ยาร์เวห์ พวกประชาชนได้กบฏต่อเขาใน
 เมืองเยรูซาเล็ม และกษัตริย์ได้หลบหนีไป
 ถึงเมืองลา คีซ แต่คนเหล่านั้นได้ส่งคนตาม
 ล่าเขาถึงเมืองลา คีซและฆ่าเขาตายที่ นั้น
 ๒๘ และพวกเขาได้นำศพของอามาซิยาร์กลับ
 มากับม้า และนำมาฝังไว้กับบรรพบุรุษของ
 เขาในเมืองของดาวิด

กษัตริย์อุสซียาร์ปกครองยูดาห์

(๒ พกษ. ๑๕:๑-๗)

๒๖ ๑ แล้วประชาชนทั้งหมดของยูดาห์ก็
 ยกอุสซี ยาร์ขึ้นเป็นกษัตริย์ต่อจาก
 อามา ซิ ยาร์พ่อของเขา ในขณะที่นั้นอุสซี
 ยาร์มีอายุสิบหก ปี ๒ อุสซี ยาร์สร้างเมือง
 เอลทซันใหม่และเอากลับคืนมาให้กับชาวยู
 ดาห์ หลังจากที่เขา มา ซิ ยาร์ตายไปอยู่กับ
 บรรพบุรุษของเขาแล้ว

๓ อุสซี ยาร์มีอายุสิบหกปีเมื่อเขาขึ้นเป็น
 กษัตริย์ และเขาครองบัลลังก์อยู่ในเมือง
 เยรูซาเล็มห้าสิบสองปี แม่ของเขามีชื่อว่าเย
 โคลี ยาร์ นางมาจากเมืองเยรูซาเล็ม ๔ เขา
 ทำสิ่งที่ถูก ต้องในสายตาของพระ ยาร์เวห์
 เหมือนกับที่อามาซิยาร์พ่อของเขาทำ ๕ เขา
 แสวงหาพระเจ้าตลอดระยะเวลาที่เศคาริยาห์
 ยังอยู่ เศคาริยาห์เป็นคนสั่งสอนให้เขาเกรง
 กลัวพระเจ้า ๖ คราวเท่าที่เขาแสวงหาพระ
 ยาร์เวห์ พระเจ้าก็จะให้เขาประสบความสำเร็จ

๗ อุสซี ยาร์ไปสู้รบกับพวกชาวฟี ลิส เตีย
 และทำลายกำแพงของเมืองกัท เมืองยิบเนห์
 และเมืองอัทซูดิตลง แล้วเขาก็สร้างเมืองอีก
 หลายเมืองขึ้น ใหม่ ใกล้ๆกับอัทซูดิตและที่
 อื่นๆที่อยู่ท่ามกลางชาวฟีลิสเตีย ๘ พระเจ้าได้
 ช่วยเหลือเขาต่อสู้กับชาวฟีลิสเตียและสู้กับ
 พวกอาหรับซึ่งอาศัยอยู่ในกูร์ บา อัลและสู้กับ
 ชาวเมอูนี ๙ พวกชาวอัมโมเนส่งส่วยมาให้กับ
 อุสซี ยาร์และชื่อเสียงของเขาก็แพร่กระจาย
 ไปไกลถึงชายแดนของประเทศอียิปต์ เพราะ
 เขามีอำนาจเพิ่มขึ้นอย่างมาก

๑๐ อุสซี ยาร์สร้างป้อมปราการขึ้นหลายแห่ง
 ในเมืองเยรูซาเล็ม ที่ตรงประตูมูม ที่ประตู

หุบเขา และที่มุ่มกำแพงและทำให้พวกมันแข็งแรง ^{๑๐} เขายังสร้างป้อมปราการอีกหลายแห่งในทะเลทราย และได้ขุดบ่อน้ำขึ้นอีกหลายแห่ง เพราะเขามีสัตว์เลี้ยงมากมายที่แข็งแรงและในที่ราบ เขามีคนมากมายที่ทำงานให้กับเขาอยู่ตามทุ่งนาของเขา และในสวนองุ่นตามเนินเขา และในแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์ เพราะเขาเป็นคนที่รักการทำเกษตร

^{๑๑} อูส ซี ยาห์มีกองทัพที่ได้ รับการฝึกมาเป็นอย่างดี มีความพร้อมที่จะออกศึกเป็นหมวดหมู่ ตามที่เยอียูเอลที่เป็นเลขาและมาอาเสอาห์ที่เป็นเจ้าหน้าที่ได้เกณฑ์ไว้ พวกเขาอยู่ภายใต้การควบคุมของฮานัน ยาห์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของกษัตริย์ ^{๑๒} พวกผู้นำครอบครัวที่อยู่เหนือนครบพวก นั้นมีจำนวนสอง พันหก ร้อย คน ^{๑๓} กองทัพที่อยู่ภายใต้คำสั่งของพวกเขา มีสามแสนเจ็ดพันห้าร้อยคน ทุก คนล้วนได้ รับการฝึกในกรรบมาแล้ว เป็นกองกำลังที่มีพลังกำลังที่สามารถช่วยเหลือกษัตริย์จากศัตรูของเขาได้ ^{๑๔} อูส ซี ยาห์ได้จัดหา โล่ หอก หมวกเหล็ก เสื้อเกราะ ธนูและธนูสำหรับเหวี่ยงก้อนหิน ไว้ให้กับกองทัพทั้งหมด ^{๑๕} ในเยรูซาเล็ม เขาสร้างเครื่องกลไกที่ได้ รับการออกแบบโดยพวกคนที่มีความชำนาญ เพื่อใช้ตามป้อมปราการและจุดป้องกันตามมุมต่างๆเพื่อใช้ยิงลูกศรและยิงก้อนหินขนาดใหญ่ ชื่อเสียงของเขาแพร่กระจายไปไกลและกว้าง ขวางมาก เพราะเขาได้ รับความช่วยเหลืออย่างมากมายมหาศาลจน กระทั่งเขาเป็นคนที่เต็มไปด้วยอำนาจ

^{๑๖} แต่หลัง จากที่อูส ซี ยาห์มีอำนาจมากขึ้น ความ หึงของเขานำเขาให้ตกต่ำ ลง เขาไม่ซื่อสัตย์ต่อพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของเขา และเข้าไปในวิหารของพระ ยาห์เวห์เพื่อไปเผาเครื่องหอมบนแท่น บูชาเครื่องหอม ^{๑๗} นักบวชอาซาริ ยาห์กับพวกนักบวชที่กล้า หาญอีกแปด สิบนคนของพระ ยาห์เวห์ตามอาซาริ ยาห์เข้าไป ^{๑๘} พวกเขาขัดขวางกษัตริย์และพูดว่า “ท่านอูส ซี ยาห์ ท่านทำไม่ ถูกที่เผาเครื่องหอมให้กับพระ ยาห์เวห์เอง การเผาเครื่องหอมเป็นหน้าที่ของพวกนักบวชที่เป็นลูกหลานของอาโรน ผู้ที่ได้ รับการอุปถัมภ์ให้เผาเครื่องหอม ให้ออกจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดนี้ ออกไปเถิด เพราะท่านไม่

ซื่อสัตย์และพระ ยาห์เวห์ พระเจ้าจะไม่ให้เกียรติท่านอีกต่อไป”

^{๑๙} อูส ซี ยาห์ซึ่งถือกระดางไฟอยู่ในมือ โกรธ ในขณะที่เขากำลังโกรธพวกนักบวชที่อยู่ต่อ หน้าเขาตรงหน้าแท่น บูชาเครื่องหอมในวิหารของพระ ยาห์เวห์ นั้น หน้าผากของอูส ซี ยาห์ก็เกิดเป็นโรคผิวหนังร้ายแรงขึ้นมา ^{๒๐} เมื่ออาซาริ ยาห์ที่เป็นหัวหน้านักบวชและพวกนักบวชคนอื่นๆมองดูอูส ซี ยาห์ พวกเขาเห็นว่าเขาเป็นโรคผิวหนังร้ายแรงที่หน้าผาก ดัง นั้นพวกเขาจึงได้รับน้ำตัวอูส ซี ยาห์ออกมา ซึ่งจริงๆแล้วตัวเขาเองก็ตั้งใจที่จะออกมาอยู่แล้ว เพราะพระยาห์เวห์ได้ลงโทษเขาแล้ว ^{๒๑} กษัตริย์อูส ซี ยาห์กลายเป็นคนโรคผิวหนังร้ายแรงตราบนานวัน ตาย เขาอาศัยอยู่ในวังที่แยกออกมาต่าง หากสำหรับคนที่เป็โรคผิวหนังร้ายแรง และถูกห้ามไม่ให้เข้าไปในวิหารของพระยาห์เวห์ โยธาม ลูกชายของเขาทำหน้าที่ในวังและปกครองประชาชนในแผ่นดินนั้นแทนเขา

^{๒๒} เหตุการณ์อื่นๆในสมัยของอูส ซี ยาห์ ตั้งแต่ต้นจนจบ อิส ยาห์ผู้ พุด แทนพระเจ้า ลูกชายของอามอสได้จัดบันทึกไว้แล้ว ^{๒๓} อูส ซี ยาห์ตาย ไปอยู่กับบรรพบุรุษของเขาและถูกฝังไว้ในทุ่ง นาใกล้ๆกับหลุมฝัง ศพของพวกกษัตริย์ เพราะประชาชนพูดว่า “เขาเป็นโรคผิวหนังร้ายแรง” และโยธามลูกชายของเขาขึ้นเป็นกษัตริย์สืบต่อจากเขา

กษัตริย์โยธามปกครองยูดาห์

(๒ พกษ. ๑๕:๓๒-๓๘)

๒๗ ^๑โยธาม มีอายุน้อยสิบห้า ปีตอนที่เขาขึ้นเป็นกษัตริย์ และเขาครองบัลลังก์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มเป็นเวลาสิบหกปี แม่ของเขามีนามว่าเยรูซา นางเป็นลูกสาวของศาโดก ^๒โยธามทำสิ่งที่ถูกต้องในสายตาของพระ ยาห์เวห์ เหมือนกับที่อูส ซี ยาห์ พ่อของเขา ทำ แต่ก็ไม่เหมือนพ่อของเขาทั้งหมด คือเขาไม่ได้ล่วง ล้ำเข้าไปในวิหารของพระยาห์เวห์ แต่ประชาชนก็ยังคงทำผิดอยู่เหมือนเดิม ^๓โยธามสร้างประตูด้าน บนของวิหารของพระ ยาห์เวห์ขึ้นใหม่ และได้ทำการก่อสร้างมากมายที่กำแพงตรงเนินเขาโอเฟล ^๔เขาสร้างเมืองหลายเมืองในแถบเนินเขาของยูดาห์ และสร้างป้อมกับหอคอย

ตาม ปา ๔ โยธามทำสงครามกับกษัตริย์ของพวกอัมโมน และสามารถเอาชนะพวกนั้นได้ในปีนั้น ชาวอัมโมนได้จ่ายเงินหนักประมาณสาม ตัน ครึ่ง แป้งสาลีและข้าวบาร์เลย์อย่างละสองล้านสองแสนลิตร^๑ ให้กับกษัตริย์โยธาม พวกอัมโมนได้นำสิ่งของจำนวนเดียวกันนี้มาให้เขาก่อนปีที่สองและปีที่สาม

๖ โยธามมีอำนาจมากขึ้นเรื่อยๆเพราะเขาเดินอยู่ต่อหน้าพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของเขาอย่างซื่อสัตย์มั่นคง^๗ เหตุการณ์นั้นในสมัยของโยธาม รวมทั้งพวกสงครามและสิ่งต่างๆที่เขาทำ ได้ถูกจดบันทึกไว้ในหนังสือของพงศ์กษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์^๘ เขามีอายุยี่สิบห้าปีเมื่อเขาขึ้นเป็นกษัตริย์และครองบัลลังก์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มสิบหกปี^๙ โยธามตายไปพร้อมกับบรรพบุรุษของเขาและศพของเขาถูกฝังอยู่ในเมืองของดาวิด และอาหัทสลูกชายของเขาขึ้นเป็นกษัตริย์ต่อจากเขา

กษัตริย์อาหัทสปกครองยูดาห์

(๒ พกษ. ๑๖:๑-๒๐)

๒๘ ๑ อาหัทสมีอายุยี่สิบห้าปีเมื่อเขาขึ้นเป็นกษัตริย์ และเขาครองบัลลังก์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มสิบหกปี เขาไม่เหมือนกับดาวิดบรรพบุรุษของเขา เขาไม่ได้ทำสิ่งที่ถูกต้องในสายตาของพระยาร์เวห์^๒ อาหัทสเจริญรอยตามพวกกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล และยังหล่อพวกรูปเคารพขึ้น มา เพื่อสักการบูชาพระบาอัล ด้วย^๓ เขาเผาเครื่องบูชาในหุบเขาเบนอินโนม^๔ และเอาพวกลูกชายของเขาไปเผาไฟเป็นเครื่องบูชา เลียนแบบการกระทำอันน่าขยะแขยงของพวกชนชาติทั้งหลาย ที่พระยาร์เวห์ได้ขับไล่ออกไปตอนที่อิสราเอลย้ายเข้ามาอยู่^๕ อาหัทสถวายเครื่องสัตว์บูชาและเผาเครื่องหอมตามสถานนมัสการต่างๆตามยอดเขาและได้ตั้งไม้ไผ่ร่วมทั้งหลาย

๖ ดังนั้นพระยาร์เวห์พระเจ้าของเขา จึงมอบเขาไว้ในกำมือของกษัตริย์ชาวอามรริม

พวกชาวอามรริมเอาชนะเขาและกวาดต้อนประชาชนจำนวนมากไปเป็นเชลยในเมืองดามัสกัส พระเจ้าจึงมอบอาหัทสให้ไปตกอยู่ในกำมือของกษัตริย์เปคาห์แห่งอิสราเอล ซึ่งได้ลงมือฆ่าคนของเขามากมาย^๖ เปคาร์ ลูกชายของเรมาลียาห์ และกองทัพของเขาฆ่าทหารยูดาห์ตายไปหนึ่งแสนสองหมื่นคนในวันเดียว เพราะยูดาห์ละทิ้งพระยาร์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของเขา^๗ ศิครินักรบผู้กล้าชาวอามรริม อิมชามูอาเส อาหัทสลูกชายของกษัตริย์อาหัทส รวมทั้งอัสรีคัมที่เป็นเจ้าหน้าที่ดูแลคลัง กับเอลคานาห์ที่เป็นใหญ่รองลงมาจากกษัตริย์อาหัทส

๘ กองทัพอิสราเอลจับตัวญาติพี่น้องของพวกเขาเองที่อาศัยอยู่ในยูดาห์ไว้เป็นจำนวนสองแสนคน มีทั้งผู้หญิง ลูกชายลูกสาว และยังชนแอ่งของจำนวนมากมายกกลับไปเมืองสะมาเรีย^๙ เมื่อกองทัพอิสราเอลกลับมาที่สะมาเรีย ก็มีผู้พูดแทนพระยาร์เวห์คนหนึ่งชื่อโอเต็ดออกมาพบกับพวกเขาและพูดว่า “เพราะพระยาร์เวห์พระเจ้าที่บรรพบุรุษของพวกท่านนับถือ โกรธชาวยูดาห์มากพระองค์จึงได้มอบพวกยูดาห์ไว้ในกำมือของพวกท่าน แต่พวกท่านกลับสังหารหมู่พวกเขาด้วยความเคียดแค้นที่รู้ไปถึงสวรรค์^{๑๐} และตอนนี้พวกท่านยังกะจะเอาพวกผู้ชาย ผู้หญิงชาวยูดาห์และเยรูซาเล็มมาเป็นทาสของพวกท่านอีก อย่างนี้ ตัวพวกท่านเองไม่ใช่หรือที่กำลังทำบาปต่อพระยาร์เวห์พระเจ้าของพวกท่าน^{๑๑} ตอนนี้องค์เราให้ดีให้ส่งพวกพี่น้องเหล่านี้ของท่านที่ท่านได้จับมาเป็นเชลยกลับบ้านของพวกเขาไปเถิด เพราะความโกรธที่ดูเด็ดของพระยาร์เวห์กำลังอยู่เหนือพวกท่านแล้ว”

๑๒ แล้วพวกผู้นำในเอฟราอิมบางคน เช่นอาซารียาห์ลูกชายของโยธานัน เบเรคียาห์ลูกชายของเมซัลเลโมท เยฮิสศียาห์ลูกชายของซัลลุม และอามาสา ลูกชายของหัดลัย ได้เข้ามาขวางกองทัพที่เพิ่งกลับมาจากสงคราม^{๑๓} พวกเขาพูดว่า “พวกท่านต้องไม่เอาเชลยพวกนี้มาที่นี่ ไม่อย่างนั้นพวกเรา

^๑๒๗:๕ สองล้านสองแสนลิตร หรือแปลตรงๆได้ว่า “หนึ่งหมื่นโคระ”

^๒๒๘:๓ หุบเขาเบนอินโนม คือหุบเขาแห่งอินโนม ตั้งอยู่ทางทิศใต้และตะวันตกของเมืองเยรูซาเล็ม มีเด็กทารกและเด็กหนุ่มหลายคนถูกเผาที่หุบเขาแห่งนี้เพื่อให้เป็นเครื่องสังเวยแก่พวกพระเทียมเท็จ

จะทำผิดต่อหน้าพระยาห์เวห์ หรือพวกท่าน กะจะเพิ่มความผิด บาปของพวก เราให้มากยิ่งขึ้นไป อีก หรือ เพราะความ ผิดของพวก เราดอน นี้ก็ยิ่งใหญ่อยู่แล้ว และความโกรธอันดุเดือดของพระองค์กำลังอยู่เหนือชนชาติอิสราเอล”

๑๔ ดังนั้นพวกทหารจึงปล่อยพวกเชลย และคืนของที่ยึดมาได้ต่อหน้าพวกเจ้าหน้าที่ และคนที่มาชุมนุมกันทั้งหมด ๑๕ ผู้นำทั้งสี่คนนี้พาพวกเชลยไป และเอาเสื้อผ้าที่ทหารอิสราเอลยึดมา นั้นมาให้กับพวกเชลยทุกคนที่กำลังเปลือยกายอยู่ได้สวมใส่ พวกเขารองเท้าให้ รวมทั้งจัดหาอาหารและเครื่องดื่มมาให้ กิน และยังเอาน้ำมันมาทารักษาบาดแผลให้กับพวก เขาด้วย เชลยที่ร่างกายอ่อนแอก็ให้ขี่ ลา ไป แล้วพวก เขาก็พาคนเหล่านี้ กลับไปยังบ้านของพวก เขาที่เยรูโค ซึ่งเป็นเมืองแห่งต้นปาล์ม แล้วผู้นำทั้งสี่คนนี้ก็กลับสะมาเรีย

๑๖-๑๗ ในเวลาเดียวกันนั้น พวกชาวเอโดม มาโจมตียูดาห์อีกและกวาดต้อนเชลยไป ดังนั้น กษัตริย์อาหัทสจึงได้ไปขอความช่วยเหลือจากกษัตริย์อัสซีเรีย ๑๘ พวกชาวฟี ลิส เตียโจมตีเมืองต่างๆที่ตั้งอยู่แถบเชิง เขาและในเนเกบของยูดาห์ พวกเขายึดเมืองเบธเซเมช เมืองอัย ยา ลอน เมืองเกเด โรท เมืองโสโค เมืองทิม นาน์และกิมุ ไช รวมทั้งหมู่บ้านที่อยู่รอบๆเมืองเหล่านี้ นั้น ไว้ ๑๙ พระ ยาห์เวห์ ทำให้ยูดาห์ต้องเจอกับปัญหา เพราะกษัตริย์อาหัทสของยู ดาห์เป็นต้น เหตุ เพราะเขาส่งเสริมความชั่วร้ายในยูดาห์และไม่เชื่อสัตย์ต่อพระ ยาห์เวห์ ๒๐ กษัตริย์ที่ กิลท-ปิล เส ออร์ แห่งอัสซีเรียมาหากษัตริย์อาหัทส แต่ไม่ได้มาช่วยกษัตริย์อา หัทส รอค แต่มาสร้างปัญหาให้ ๒๑ อา หัทสเอาของมี ค่าจากวิหารของพระ ยาห์เวห์ จากวังกษัตริย์ และจากพวก เจ้าชาย และนำมาขึ้นไปให้กับกษัตริย์อัสซีเรีย แต่มันก็ไม่ได้นำความช่วยเหลืออะไรมาให้เขาเลย

๒๒ ในช่วงที่กษัตริย์อา หัทสเจอกับปัญหาความยุ่ง ยาก นั้น กษัตริย์อา หัทสกลับยังไม่เชื่อสัตย์ต่อพระ ยาห์เวห์ ๒๓ เขาถวายเครื่องบูชาให้แก่พวกพระของดามัสกัสที่เขาชนะ เขา เพราะกษัตริย์อา หัทสคิดว่า “เป็นเพราะพวกพระเหล่านี้ ได้ช่วย เหลือกษัตริย์ของพวกอาริม เราจะถวายเครื่องสัตวบูชาให้กับ

พวกพระเหล่านี้ เพื่อพระเหล่านี้จะได้มาช่วยเหลือเราด้วย” แต่พระพวก นี้กลับทำให้เขาและชนชาติอิสราเอลทั้งหมดล้มจม

๒๔ อา หัทสได้รวบรวมข้าว ของเครื่อง ใช้ในวิหารของพระเจ้าและชนพวก มนออกมามาหมด เขาปิดประตูวิหารของพระ ยาห์เวห์ และตั้งแท่น บูชาขึ้นตามหัวมุมถนนทุก เส้น ในเมืองเยรูซาเล็ม ๒๕ ในทุกๆ เมืองของยูดาห์ เขาก็สร้างสถาน ที่นมัสการไว้มากมาย เพื่อเผาเครื่องสัตวบูชาให้กับพระอื่นๆซึ่งเป็นการยั ยุความโกรธของพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของเขา

๒๖ เหตุการณ์อื่นๆในสมัยของกษัตริย์อาหัทส และการกระทำทั้งหมดของเขา ตั้งแต่ต้นจนจบ ได้ถูกจด บันทึกไว้ในหนังสือพงศกษัตริย์แห่งยู ดาห์และอิสราเอล ๒๗ อา หัทสตาย ไปอยู่กับบรรพบุรุษของเขา และศพของเขาถูกฝังอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม แต่ไม่ได้รวมอยู่ในหลุมฝัง ศพของบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล แล้วเฮ เซ คี ยาห์ลูกของเขาก็ขึ้นเป็นกษัตริย์สืบต่อจากเขา

กษัตริย์เฮเซคิยาห์ปกครองยูดาห์

(๒ พกษ. ๑๙:๑-๓)

๒๘ เฮ เซ คี ยาห์มีอายุสี่สิบห้าปีเมื่อเขาขึ้นเป็นกษัตริย์ และเขาครองบัลลังก์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี แม่ของเขาชื่อว่าอาบี ยาห์เป็นลูกสาวของเศคาริยาห์ ๒ เขาทำสิ่งที่ถูก ต้องในสายตาของพระ ยาห์เวห์เหมือนกับที่ดาวิดบรรพบุรุษของเขาทำ

๓ ในเดือนที่ หนึ่งของปี แรกที่เฮ เซ คี ยาห์ขึ้นครองบัลลังก์ เขาเปิดประตูทั้งหลายของวิหารของพระ ยาห์เวห์ และซ่อมแซมประตูเหล่านั้น ๔ เขาเรียกพวกนักบวชและชาวเลวีให้มาชุมนุมกันที่ลานด้านตะวันออก ๕ และพูดว่า

“ชาวเลวี ฟังทางนี้ เตรียมตัวท่านและวิหาร นี้ของพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษท่านให้พร้อมสำหรับการงานอันศักดิ์สิทธิ์ ให้ย้ายพวกของที่เสื่อมเสียทั้งหมดออกไปจากสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ ๖ บรรพบุรุษของพวก เราไม่เชื่อสัตย์ พวก เขาทำชั่วในสายตาของพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของพวก เรา และ

ละทิ้งพระองค์ พวกเขาหันหน้าหนีไปจากสถานที่อยู่อาศัยของพระ ยาร์เวห์ และหันหลังให้กับพระองค์ ^๗พวกเขา ยังปิดประตูทุก บานที่ระเบียงทาง เดิน และดับตะเกียงเหล่านั้นลง พวกเขาไม่ยอมเผาเครื่องหอมหรือถวายเครื่องเผาบูชา ในสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ให้กับพระเจ้าของอิสราเอล ^๘ดังนั้นความโกรธของพระ ยาร์เวห์จึงตั้งอยู่บนชาวยูดาห์และชาวเยรูซาเล็ม พระองค์ทำให้พวกเขา กลายเป็นสิ่งที่น่ากลัว น่าสยดสยอง และน่าเยาะเย้ย เหมือนกับที่พวกเขา เห็นแล้วด้วยตาของพวกเขาเอง ^๙นี่ก็เป็นเหตุที่บรรพบุรุษของพวกเขา ถึงได้ล้มตายลงด้วย ดาบ และลูกชายลูกสาว และเมียของพวกเขา เราถึงได้ถูกจับตัว ไป

^{๑๐}ตอนนี้ เราตั้งใจที่จะทำสัญญา กับ

พระยาร์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล เพื่อ ความโกรธอันดุเดือดของพระองค์จะได้ หันเหไปจากพวกเขา ^{๑๑}ลูกๆเอ๋ย อย่า ได้เสียเวลาอีก เลย เพราะพระ ยาร์เวห์ ได้เลือกพวกเขา ท่านให้มายืนอยู่ต่อ หน้า

พระองค์และรับ ใช้พระองค์ คอยทำพิธี และเผาเครื่องหอมให้กับพระองค์” ^{๑๒}แล้วชาวเลวีเหล่านี้ก็เริ่มทำงาน พวกเขาที่มาจากชาวโคอาทคือ มาอาทลูกชาย

ของอามาสัย และโยเอลลูกชายของอาซาริยาห์

พวกเขาที่มาจากชาวเมาริคือ คีซลูกชายของอับดี และอาซาริยาห์ลูกชายของเยฮาลเลล

พวกเขาที่มาจากชาวเกอร์โซนคือ โยอาห์ลูกชายของคิมมาห์ และเอเดนลูกชายของโยอาห์

^{๑๓}พวกเขาที่เป็นลูกหลานของเอลีซาฟานคือ ซิมรีและเยอูเอล

พวกเขาที่เป็นลูกหลานของอาสาฟคือเศคาริยาห์ และมีทธานิยาห์

^{๑๔}พวกเขาที่เป็นลูกหลานของเฮมานคือเยฮีเอล และซิมเอี

พวกเขาที่เป็นลูกหลานของเยดูธุนคือเซไมอาห์ และอุสซีเอล

^{๑๕}เมื่อพวกเขาเรียกชุมนุมพวกพี่น้องของเขา และได้เตรียมตัว เองให้พร้อมสำหรับการ งานอันศักดิ์สิทธิ์แล้ว พวกเขาจึงเข้าไปชำระวิหารของพระ ยาร์เวห์ให้บริสุทธิ์

ตามที่กษัตริย์ได้สั่งไว้ ตามคำสั่งของพระ ยาร์เวห์ ^{๑๖}พวกนักบวชได้เข้าไปข้างใน สถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระ ยาร์เวห์เพื่อชำระ ให้มันบริสุทธิ์ พวกเขาของทุก อย่างที่เป็นมลทินที่พวกเขาพบในวิหารของพระ ยาร์เวห์ออกไปไว้ที่ลานของวิหารของพระ ยาร์เวห์ แล้วพวกเขาเลวีได้ขนของเหล่านี้ ไปที่หีบเขาซัด โรน ^{๑๗}พวกเลวีก็เริ่มเตรียม วิหารของพระ ยาร์เวห์สำหรับการงานอันศักดิ์สิทธิ์ขึ้นในวัน ที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่ง พอวันที่ แปดของเดือนเดียวกัน พวกเขาก็เตรียมมาจนถึงที่ระเบียงทาง เดินของพระ ยาร์เวห์ และภายในอีกแปดวัน พวกเขา ก็เตรียมวิหารของพระยาร์เวห์สำหรับการงานอันศักดิ์สิทธิ์ จนทุกอย่างเสร็จสิ้นลงในวันที่ สิบหกของเดือนที่หนึ่ง

^{๑๘}แล้วพวกเขา ก็ไปเข้าพบกษัตริย์เฮเซคิยาห์และรายงาน ว่า “พวกเราได้ทำให้วิหารของพระ ยาร์เวห์ทั้งหมดบริสุทธิ์แล้ว ทั้ง แท่น บูชาสำหรับเครื่องเผาบูชากับเครื่องใช้ทั้งหมด รวมทั้งโต๊ะสำหรับวางขนมปังศักดิ์สิทธิ์ กับเครื่อง ใช้ทั้งหมดของมัน ^{๑๙}พวกเราได้จัด เตรียมและทำให้เครื่อง ใช้ทั้งหมดพร้อมสำหรับการ งานอันศักดิ์สิทธิ์ เครื่อง ใช้เหล่านี้ กษัตริย์อาหัสได้ย้ายออกไป เพราะความไม่ ซื่อสัตย์ของเขาต่อพระ ยาร์เวห์ในขณะที่เขาเป็นกษัตริย์อยู่”

ดังนั้นพวกเราได้อาของเหล่านี้กลับมามาวางไว้ต่อหน้าแท่นบูชาของพระยาร์เวห์แล้ว” ^{๒๐}เช้าตรู่ของวันต่อมา กษัตริย์เฮเซคิยาห์ รวบรวมเจ้าหน้าที่ในเมือง แล้วพากันขึ้นไป ที่วิหารของพระ ยาร์เวห์ ^{๒๑}พวกเขา นำวัวตัวผู้เจ็ดตัว แกะตัวผู้เจ็ดตัว ลูกแกะตัวผู้เจ็ดตัวและแพะตัวผู้เจ็ด ตัวไปเป็นเครื่องบูชา ชำระล้างสำหรับราชวงศ์ นี้ สำหรับสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ และสำหรับชาวยูดาห์ กษัตริย์สั่ง พวกนักบวชที่เป็นลูก หลานของอา โรนให้บูชาสิ่งเหล่านี้บนแท่น บูชาของพระ ยาร์เวห์ ^{๒๒}ดังนั้นพวกเขาจึงฆ่าวัวตัวผู้เหล่านั้น แล้ว พวกนักบวชก็เอาเลือดของพวกเขา มันมาสาด ใส่แท่น บูชา ต่อจากนั้น พวกเขา ก็ฆ่าแกะตัวผู้ทั้งหมด และสาดเลือดของพวกเขา มันใส่ แท่นบูชา แล้วพวกเขาก็ฆ่าลูกแกะตัวผู้แล้ว สาดเลือดของพวกเขา มันใส่แท่น บูชา ^{๒๓}ส่วน

^{๒๙:๖} สถานที่อยู่อาศัยของพระยาร์เวห์ อีกชื่อหนึ่งของวิหารในเมืองเยรูซาเล็ม

พวกแพะตัวผู้ที่เป็นเครื่องบูชาชำระล้าง ถูกนำไปไว้ต่อ หน้ากษัตริย์และคนในที่ชุมนุม แล้วพวก เขาก็วางมือลงบนตัวพวก มน ^{๒๔} แล้วพวกนักบวชก็ฆ่าแพะเหล่านี้ นน และถวายเลือดของพวก มันบนแท่น บูชา เป็นเครื่องบูชาชำระล้าง เพื่อชำระสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แทนประชาชนอิสราเอลทั้งหมด เพราะกษัตริย์ได้สั่งให้มีการเผาเครื่องบูชา และถวายเครื่องบูชาชำระล้างสำหรับชาวอิสราเอลทั้งหมด

^{๒๕}เฮ เซ คี ยาห์ได้ให้ชาวเลวีอยู่ประจำในวิหารของพระยาห์เวห์ โดยให้ถือฉาบ พิณใหญ่และพิณเล็ก อย่างที่กษัตริย์ดาวิด กาด ที่เป็นคนของกษัตริย์ที่เห็นนิมิตได้ และนุวัธน์ผู้พูดแทนพระเจ้า ได้กำหนดไว้ คำสั่งนี้มาจากพระ ยาห์เวห์ที่ส่งผ่านทางผู้ พูด แทนพระเจ้าทั้งหลายของพระองค์ ^{๒๖} ดังนั้นพวกชาวเลวีจึงยืนอยู่พร้อมด้วยพวกเครื่องดนตรีของดา วิด และพวกนักบวชก็ถือแตรอยู่ ^{๒๗}เฮ เซ คี ยาห์ออกคำ สั่งให้ถวายเครื่องเผาบูชาบนแท่นบูชา เมื่อเริ่มเผา ก็เริ่มร้องเพลงให้กับพระยาห์เวห์ไปด้วย พร้อมๆกับการเป่าแตร และเล่นเครื่องดนตรีของกษัตริย์ดาวิด แห่งอิสราเอล ^{๒๘}คนในที่ชุมนุมทั้งหมด ก็ก้มลงกราบนมัสการ ในขณะที่พวกนัก ร้องร้อง เพลง และพวกคนเป่าแตรก็เป่าแตรไปทุกอย่างนี้ดำเนินไปเรื่อยๆจนกระทั่งการเผาเครื่องเผาบูชาสิ้นสุดลง

^{๒๙}เมื่อการบูชาเสร็จ ลึกลง แล้ว กษัตริย์และทุกคนก็คุกเข่าลงและนมัสการ ^{๓๐}กษัตริย์เฮ เซ คี ยาห์กับพวก เจ้าหน้าที่ของเขาสั่งให้ชาวเลวีสรรเสริญพระ ยาห์เวห์ด้วยบทเพลงที่ดา วิดและอา สาฟผู้ ที่เห็นนิมิตได้เขียนไว้ พวก เขาก็ร้อง เพลงสรรเสริญด้วยความดีใจและก้มหัวลงนมัสการ ^{๓๑}แล้วเฮเซ คี ยาห์พูดว่า “ตอนนี้พวกเจ้าได้อุทิศตัวให้กับพระ ยาห์เวห์แล้ว ให้นำพวกเครื่องสัตวบูชา และเครื่องบูชาขอบคุณ มาที่วิหารของพระ ยาห์เวห์กันเถิด” ดังนั้นคนในที่ชุมนุมจึงได้ถวายเครื่องสัตว บูชาและเครื่องบูชาขอบคุณ และทุกคนต่างก็ถวายเครื่องเผาบูชาด้วยความ เต็มใจ ^{๓๒}เครื่องเผาบูชาที่คนในที่

ชุมนุมนำมา นั้น มีวัวตัวผู้เจ็ดสิบ ตัว แกะตัวผู้หนึ่งร้อยตัว และลูก แกะตัวผู้สองร้อยตัว ของเหล่านี้เป็นเครื่องเผาบูชาให้กับพระยาห์เวห์ ^{๓๓}พวกสัตว์ที่ได้อุทิศให้เป็นเครื่องสัตว บูชารวมแล้วมีวัวตัวผู้หก ร้อยตัว และกับแพะสาม พันตัว ^{๓๔}แต่นักบวชไม่เพียงพอที่จะมาช่วยกันถลกหนังของพวกเครื่องเผาบูชา ดังนั้น พวกญาติๆเลวีที่เป็นผู้ชายจึงมาช่วยพวกเขาจนเสร็จงาน และจนกว่านักบวชคนอื่นๆจะชำระตัวเอง เพราะในการชำระตัวชาวเลวีจริงจังกยิ่ง กว่าพวกนักบวช ^{๓๕}มีเครื่องเผาบูชาอย่างล้น เหลือ และพวกไซมันของเครื่องสังสรรค์บูชา และเครื่องตีมบูชาที่มากับเครื่องเผาบูชาด้วย ดังนั้นงานรับ ใช้ในวิหารของพระ ยาห์เวห์จึงได้ รับการฟื้นฟูกลับขึ้นมาอีก ครั้ง ^{๓๖}เฮ เซ คี ยาห์กับประชาชนทั้งหมดต่างก็ ดีใจ มาก กับสิ่งที่พระเจ้าได้ทำให้กับประชาชนของพระองค์ เพราะมันสำเร็จลงอย่างรวดเร็ว

เฮเซคียาห์ฉลองเทศกาลปลดปล่อย

^๑เฮ เซ คี ยาห์ส่ง ชาวสารไปถึงชาว **๓๐** อิสราเอล และชาวยูดาห์ทั้งหมด และยังเขียนจดหมายไปถึงชาวเอ ฟราอิม * และชาวมนัส เสห์ โดยเชิญพวกเขาให้มาที่วิหารของพระ ยาห์เวห์ในเมืองเยรูซาเล็ม เพื่อมาร่วมเฉลิมฉลองเทศกาลวันปลดปล่อยให้กับพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอล ^๒กษัตริย์กับพวก เจ้าหน้าที่ของเขา และคนในที่ชุมนุมทั้งหมดในเมืองเยรูซาเล็มตัดสินใจที่จะเฉลิมฉลองเทศกาลปลดปล่อยในเดือนที่สอง ^๓พวกเขาไม่สามารถเฉลิมฉลองเทศกาลปลดปล่อยในเวลาปกติได้ เพราะมีนักบวชที่ชำระตัว เองให้บริสุทธิ์แล้วไม่เพียงพอ และประชาชนก็ไม่ได้มาชุมนุมกันในเมืองเยรูซาเล็ม ^๔ทั้ง กษัตริย์และคนในที่ชุมนุมต่างเห็นดีด้วยกับแผนการนี้ ^๕พวกเขาลงมติให้ประกาศไปทั่วอิสราเอล ตั้งแต่เมืองเบ เออร์เซ บาไปจนถึงเมือง ดาน เพื่อเรียกประชาชนให้มาที่เมืองเยรูซาเล็ม เพื่อมาเฉลิมฉลองเทศกาลปลด ปล่อยให้กับพระ ยาห์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล มีประชาชน

* ๓๐:๑ **เอฟราอิม** เอฟราอิมและมนัสเสห์เป็นลูกชายของโยเซฟ พวกเขาเป็นกลุ่มครอบครัวที่มีขนาดใหญ่ที่สุด บางครั้งเอฟราอิมและมนัสเสห์ก็หมายถึงอาณาจักรทางเหนือทั้งหมดของชนชาติอิสราเอล

ไม่กี่คนที่เคยเฉลิมฉลองเทศกาลปลดปล่อยนี้มาก่อน ตามอย่างที่ถูกสั่งไว้^๖ กษัตริย์สั่งให้คนส่ง ชาวเดิน ทางไปทั่วทั้งแผ่นดินอิสราเอลและยูดาห์ พร้อมกับจดหมายของกษัตริย์และพวกเจ้าหน้าที่ของเขา จดหมายนี้มีข้อความว่า

“ประชาชนชาวอิสราเอลทั้งหลาย กลับมาหาพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของอับ ราฮัม อิสอัค และอิสราเอลเถิด พระองค์จะหันกลับมาหาพวก ท่านที่ยังเหลือ อยู่และหลบหนีจากพวกกษัตริย์อัส ซีเรีย^๗ อย่าเป็นเหมือนบรรพบุรุษและพวกพี่น้องของพวก ท่านที่ไม่ยอมเชื่อสัตย์ต่อพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของพวก เขา พระองค์จึงได้ทำให้พวก เขา กลายเป็นสิ่งน่าสยดสยอง อย่างที่พวก ท่านเห็นแล้วนั้น^๘ อย่าถือดีเหมือนกบที่บรรพบุรุษของพวก ท่าน เป็น ให้ยอมฟังพระ ยาร์เวห์ และมา ถึงยังสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทำให้ศักดิ์สิทธิ์ตลอด ไป ให้รับ ใช้พระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวก ท่าน เพื่อว่าความโกรธอันดุ เดือดของพระองค์ จะได้หันเหออกไปจากพวก ท่าน^๙ ถ้าพวก ท่านกลับมาหาพระ ยาร์เวห์แล้ว คนที่จับพวก พี่น้องและลูกๆของพวก ท่านไป จะเกิดความสงสารพวก เขา และพวก พี่น้องเหล่านั้นจะไต่กลับมาสู่แผ่นดินแห่งนี้ เพราะพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวก ท่านนั้นมีความเมตตากรุณา พระองค์จะไม่หันหน้าไปจากพวก ท่าน ถ้าพวก ท่านกลับมาหาพระองค์”

^{๑๐} พวกคนส่ง ชาวได้ออกจากเมือง หนึ่งไป อีกเมืองหนึ่งในเอฟราอิมและมนัสเสห์ ไปจนถึงเศบูลุน แต่ประชาชนกลับดูถูกและเยาะเย้ยพวก เขา^{๑๑} อย่างไรก็ตาม คนบางกลุ่มในเผ่าของอาเซอร์ มนัสเสห์และเศบูลุน ก็ถ่อม ตัวพวก เขา ลง และเดินทางไปที่เมืองเยรูซาเล็ม^{๑๒} ส่วนในยูดาห์ มือของพระเจาก็ได้มาอยู่บนประชาชน เพื่อทำให้พวกเขาเป็นใจเดียวกัน ที่จะทำสิ่งที่กษัตริย์และพวกเจ้าหน้าที่ได้สั่งไว้^{๑๓} ตามคำพูดของพระยาร์เวห์^{๑๔} ผู้ ชนกลุ่มใหญ่มาจากมาชุมนุมกันในเมืองเยรูซาเล็ม เพื่อเฉลิมฉลองเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ ในเดือนที่สอง^{๑๕} พวกเขาถือแท่น บูชาทาง หลาย รวมทั้งแท่นเผาเครื่อง

หอมของพวกพระปลอมในเมืองเยรูซาเล็ม ออกไปทิ้งในหุบเขาซิด โรน^{๑๕} พวก เขาฆ่าลูก แกะตัวผู้สำหรับเทศกาลวันปลดปล่อยในวันทีสิบ สิบของเดือนที่สอง พวกนักบวชและชาวเลวีต่างก็รู้สึกละเอียดใจ พวกเขาดำเนินชีวิต เองให้บริสุทธิ์ และนำเครื่องเผาบูชามาทิวहारของพระ ยาร์เวห์^{๑๖} แล้วพวกเขา ก็ไปทำหน้าที่ตามปกติที่ได้กำหนด ไว้ในกฎของโมเสสคนของพระเจ้า พวกนักบวชได้ประพรมเลือดที่ชาวเลวีนำมา ให้^{๑๗} เพราะมีคนอีกหลายคนในฝูง ชน นี้ที่ยังไม่ได้ชำระตัว เองให้บริสุทธิ์ ชาวเลวีจึงต้องฆ่าลูกแกะตัวผู้ของเทศกาลปลดปล่อยสำหรับพวกที่ยังไม่ได้ผ่านพิธีชำระล้าง และไม่สามารถถวายลูกแกะตัวผู้ให้กับพระยาร์เวห์ได้

^{๑๘} ถึงแม้ว่าประชาชนส่วนใหญ่ที่มาจากเผ่าเอฟราอิม มนัสเสห์ อิสสาคาร์และเศบูลุน ยังไม่ได้ชำระตัวให้บริสุทธิ์ แต่พวกเขาก็เข้าร่วมกันในเทศกาลปลดปล่อย ด้วยซึ่งขัดกับกฎที่เขียนไว้ แต่เฮเซ คี ยาห์ได้อธิษฐานอ้อนวอนให้กับพวก เขาว่า “ขอพระ ยาร์เวห์ผู้ทรง ดี โปรดอภัยให้กับทุกคน^{๑๙} ที่ตั้งใจตั้งใจแสวงหาพระเจ้า คือพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของเขา ถึงแม้พวก เขาจะยังไม่บริสุทธิ์ตามกฎหมายทั้งหลายของสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ นี้ก็ตาม”^{๒๐} และพระ ยาร์เวห์ก็ไต่บนเฮเซ คี ยาห์และให้อภัยกับประชาชนพวก นั้น^{๒๑} ชาวอิสราเอลที่มาชุมนุมกันในเมืองเยรูซาเล็มเฉลิมฉลองเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ เป็นเวลาเจ็ดวันด้วยความรื่นเริงยินดี ในขณะที่ชาวเลวีและพวกนักบวชร้อง เพลงให้กับพระ ยาร์เวห์ทุกวัน คลอไปกับการเล่นเครื่องดนตรีเพื่อสรรเสริญพระองค์^{๒๒} เฮเซคียาห์พูดให้กำลังใจกับชาวเลวีทั้งหมด ผู้ที่มีความเข้าใจเป็นอย่างดีในฐานะรับ ใช้พระ ยาร์เวห์ เพราะในช่วงเจ็ดวันนั้น พวก เขาได้กินจากส่วน แบ่งที่เป็นของพวก เขา และได้ถวายเครื่องสังสรรค์บูชา และได้สรรเสริญพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของพวก เขา

^{๒๓} แล้วคนในที่ชุมนุมทั้งหมด ต่างก็เห็นด้วยที่จะฉลองงานเทศกาลต่อไปอีกเจ็ด วัน ดังนั้น พวก เขาจึงฉลองกันต่ออีกเจ็ด วันอย่างสนุกสนาน^{๒๔} กษัตริย์เฮเซคียาห์แห่งยูดาห์ ได้จัดหาวัวตัวผู้หนึ่งพันตัว และแกะกับแพะเจ็ด พัน ตัวมาให้กับคนในที่ชุมนุม และ

พวกเจ้าหน้าที่ก็ได้จัดหาวัวตัวผู้หนึ่ง พันตัว และแกะกับแพะหนึ่ง หมื่นตัวมาให้เหมือนกัน มีพวกนักบวชหลายคนได้ชำระตัวเองให้บริสุทธิ์แล้ว ๒๕ คนในที่ชุมนุมทั้งหมดของยูดาห์ พร้อมทั้งพวกนักบวชและชาวเลวีและคนทั้งหมดที่มาชุมนุมกันจากทั่วทั้งอิสราเอลรวม ทั้งพวกชาวต่าง ชาติที่มาจากอิสราเอล และพวกที่ได้อาศัยอยู่ในยูดาห์ ต่างก็พากันชื่นชมยินดี ๒๖ พวกเขาสุกสนานกันอย่างมากในเมืองเยรูซาเล็ม เพราะตั้งแต่ยุคของซาโลม อนุภักชยของกษัตริย์ดาวิดแห่งอิสราเอลเป็นต้น มา ยังไม่เคยมีเหตุการณ์อย่างนี้มาก่อนในเมืองเยรูซาเล็ม ๒๗ พวกนักบวชกับชาวเลวียื่นให้พรประชาชน และพระเจ้าก็ได้ยินพวก เขา เพราะคำอธิษฐานของพวก เขาไปถึงสวรรค์ซึ่งเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่พระองค์อาศัยอยู่

เฮเซคียาห์ทำลายรูปเคารพ

๓๑ เมื่องานเฉลิมฉลองสิ้นสุดลง ชาวอิสราเอลที่อยู่ทีนั้นต่างก็ออกไปยังเมืองต่างๆของยูดาห์ แล้วพวก เขาก็ไปทุบรูปปั้นหินศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจนแตกละเอียด และไปโค่นพวกเสาของพระอาเซราห์ ลง พวก เขาทำลายสถาน ที่นมัสการต่างๆและบรรดาแท่นบูชาที่มีอยู่ทั่ว ทั้งยูดาห์และเบนยามิน รวมทั้งในเอฟราอิมและในมนัสเสห์ด้วย หลังจากที่พวกเขาได้ทำลายพวกมันทั้งหมดแล้ว ชาวอิสราเอลก็กลับไปยังบ้านเมืองของพวกเขา

๒ เฮเซคียาห์แบ่งพวกนักบวชกับชาวเลวี ออกเป็นกลุ่มๆตามหน้าที่ของพวกเขา เขาในฐานะนักบวชและชาวเลวี เพื่อคอยถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสังสรรค์บูชา คอยทำพิธีเพื่อขอบคุณและร้องเพลงสรรเสริญอยู่ตามประตูของที่อยู่อาศัยของพระ ยะห์เวห์ ๓ กษัตริย์ได้ให้สัตว์ของกษัตริย์เอง สำหรับใช้เป็นเครื่องเผาบูชาในตอน เข้าและตอนเย็น และให้เป็นเครื่องเผาบูชาในวันหยุด ทาง ศาสนาตามที่ได้เขียนไว้ในกฎของพระ ยะห์เวห์ ๔ เฮเซคียาห์สั่งประชาชนที่อาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็มให้แบ่งผลผลิตและสิ่งของของพวกเขา ให้กับพวกนักบวชและชาวเลวี

เพื่อพวกนักบวชและชาวเลวีจะได้อุทิศตัวเองอย่างเต็มที่ เพื่อทำในสิ่งที่กฎของพระ ยะห์เวห์สั่งให้พวกเขาทำ ๕ หน้าที่ที่คำสั่งนี้ออกมา ชาวอิสราเอลก็ได้มอบพืชผลชุดแรก เหล่าอัญมณีใหม่ น้ำมันและน้ำเชื่อมผลไม้ และผลผลิตทั้งหมดจากทุ่ง นาของพวกเขา ให้กับพวกนักบวชและชาวเลวีอย่างมากมาย พวก เขาได้แบ่งของหนึ่งในสิบของทุก สิ่งทุกอย่างมา ๖ พวกคนอิสราเอลและยูดาห์ที่อาศัยอยู่ตามเมืองต่างๆของยูดาห์ ได้นำหนึ่งในสิบของฝูงวัวและแพะแกะ รวมทั้งหนึ่งในสิบของผลผลิตของพวกเขาให้เป็นของ ขวัญศักดิ์สิทธิ์ที่อุทิศให้กับพระ ยะห์เวห์พระเจ้าของพวกเขา มาให้กับพวกนักบวชและชาวเลวีเป็นกองพะเนิน

๗ ประชาชนเริ่มทำสิ่งนี้ในเดือนที่สามและสิ้นสุดในเดือนที่เจ็ด ๘ เมื่อเฮเซคียาห์กับพวกเจ้าหน้าที่ของเขาได้เห็นกองของเหล่านี้ พวกเขาก็สรรเสริญพระยะห์เวห์ และอวยพรให้ประชาชนชาวอิสราเอล

๙ เฮเซคียาห์ถามพวกนักบวชและชาวเลวีเกี่ยวกับกองของเหล่านี้ ๑๐ อาซารียาห์หัวหน้านักบวชจากครอบครัวของศาโดกตอบว่า “เป็นเพราะประชาชนเริ่มที่จะเอาของ ขวัญเหล่านี้มาให้ที่วิหารของพระ ยะห์เวห์ พวกเราจึงมีพอ กินและมีเหลือให้กับคนอื่น เพราะพระ ยะห์เวห์ได้ช่วยพรให้กับประชาชนของพระองค์ จึงมีของเหล่านี้ มากมายจนล้นเหลือ”

๑๑ เฮเซคียาห์สั่งให้พวกนักบวชเตรียมห้องเก็บของไว้ให้พร้อมในวิหารของพระ ยะห์เวห์ และพวก เขาก็เตรียมห้องไว้เรียบร้อย ๑๒ แล้วพวกนักบวชก็นำของขวัญเหล่านี้เข้าไปเก็บไว้อย่างซื่อสัตย์ ของพวกนี้เป็นส่วนแบ่งที่คนนำมาถวาย คือหนึ่งในสิบของผลผลิตของพวกเขา โคนานียาห์ชาวเลวีทำหน้าที่ดูแลของเหล่านี้ และซิมเมโอนของเขายู่ในตำแหน่งรองลงมา ๑๓ โคนานียาห์กับซิมเมโอนของเขาคือผู้ควบคุมดูแลคนเหล่านี้ คือ เยฮีเอล อาซาซียาห์ นาหัท อาสาเฮล เยรีโมท โยซาบาด เอลีเอล อิสมาคียาห์ มาซาทและเบไนยาห์ กษัตริย์เฮเซคียาห์และอาซารียาห์ที่เป็นเจ้าหน้าที่

* ๓๑:๒ ที่อยู่อาศัยของพระยะห์เวห์ หรือ “ค่ายของพระยะห์เวห์” ซึ่งก็คือลานของวิหารในเมืองเยรูซาเล็ม

ดูแลวิหารของพระเจ้า เป็นผู้เลือกคนเหล่านี้ขึ้นมา ^{๑๔}โคเรลูกชายของอิมนาห์ชาวเลวี เป็นผู้ดูแลประตูฝั่งตะวันออก เขาทำหน้าที่ดูแลเครื่องบูชาที่ผู้คนสมัคใจเอามาถวายพระ ยาร์เวห์ เอง และเขาก็ยังรับ ผิด ชอบ ในการแจก ของที่คนเอามาถวายให้กับพระ ยาร์เวห์และ ของขวัญที่อุทิศให้กับพระองค์ ^{๑๕}เอเดน มินยามิน เยชูอา เซไมอาห์ อามาริยาห์ เซคานิยาห์ เป็นผู้ช่วยของโคเร คนพวกนี้รับ ใช้อย่างสัตย์ซื่อในหัว เมืองต่างๆที่พวกนักบวชอาศัยอยู่ พวกเขาก็แจก ของให้กับพี่ น้องของเขาตามกลุ่มต่างๆของพวกเขา เขา แจกให้กับทั้งคนหนุ่มและคนแก่เท่ากัน ^{๑๖}ผู้ชายเหล่านี้ยังแจก ของที่เก็บมา นี้ให้กับผู้ชายที่มีอายุตั้งแต่สามปีขึ้นไป ที่มีชื่ออยู่ในรายชื่อตระกูลต่างๆของเลวี คือทุกคนที่เข้าไปในวิหารของพระ ยาร์เวห์ เพื่อทำเวรตามหน้าที่ประจำวัน ที่ได้รับมอบหมายและตามกลุ่มเวรของพวกเขา ^{๑๗}นักบวชก็ได้รับส่วนแบ่งของเขาจากของที่คนเอามาถวายพระ ยาร์เวห์ ตามครอบครัวที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามรายชื่อตระกูลต่างๆของเลวี คนเลวีที่มีอายุยี่สิบปีขึ้นไป ก็จะได้ รับส่วน แบ่งของเขาตามกลุ่มและความรับ ผิด ชอบ ^{๑๘}ลูกเล็กๆของเลวี เมีย และลูกชายลูกสาวของเขา ก็จะได้ รับส่วนแบ่งด้วย เลวีทุกคนที่มีรายชื่ออยู่ในประวัติครอบครัวเลวีก็จะได้ รับส่วนแบ่ง นี้ เพราะพวก เขาสัตย์ซื่อที่จะรักษาตัวเองให้บริสุทธิ์ และพร้อมที่จะรับ ใช้ ^{๑๙}ลูกหลานของอาโรนบางคน คือพวกนักบวช มีไร่นาอยู่ใกล้เมืองต่างๆที่พวกเขาอาศัย อยู่ และลูกหลานของอาโรนบางคนก็อาศัยอยู่ในเมือง แต่ละเมืองเหล่านี้ นี้ก็จะมีการเลือกชื่อพวกผู้ชายขึ้นมา เพื่อแบ่งของที่เก็บรวบรวมมา นี้ให้กับลูก หลานของอาโรน และแบ่งให้กับพวกผู้ชายและคนที่ไม่มีราย ชื่อในประวัติครอบครัวของเลวี

^{๒๐}อย่าง นี้ กษัตริย์เฮ เซค คียาร์ก็ทำสิ่งที่ดีเหล่านี้ในยูดาห์ เขาได้ทำสิ่งที่ดี ถูก ต้อง และสัตย์ ซื่อต่อ หน้าพระ ยาร์เวห์ พระเจ้าของเขา ^{๒๑}งานทุก อย่างที่เขาเริ่มก็สำเร็จด้วย ดี ไม่ว่าจะ เป็นเรื่อง การ รับ ใช้ในวิหารของพระเจ้า และการซื้อ ฟังกฎและคำ สั่งต่างๆและการติดตามพระเจ้าของเขา เฮ เซค คียาร์ทำสิ่งเหล่านี้ นี้ทั้งหมดด้วยสัน ติสุขใจของเขา

กษัตริย์อัสซีเรียบุกยูดาห์

(๒ พกษ. ๑๘:๑๓-๓๗; ยสย. ๓๖:๑-๒๒)

๓๒

^๑หลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ นั้นและ ความ ซื่อสัตย์แล้ว กษัตริย์เซน นา เคอริบของอัส ซีเรียได้ยกทัพมาบุกยูดาห์ เขาล้อมเมืองต่างๆที่เป็นป้อมปราการไว้ โดยคิดที่จะตีเมืองเหล่านี้ นั้นมาเป็นของ เขา ^๒เมื่อเฮ เซคิยาห์รู้ว่าเซนนาเคอริบบุกเข้ามา กะจะสู้รบกับเมืองเยรูซาเล็ม ^๓เฮเซคิยาห์ก็ปรึกษากับพวก เจ้า หน้าที่และพวกทหารของ เขา เกี่ยวกับการกันน้ำไม่ให้ไหลออกจากตาน้ำที่อยู่นอกเมือง แล้วพวก เขาก็ได้ช่วยเหลือเฮ เซค คียาร์ ^๔คนจำนวนมากมาชุมนุมกัน และพวก เขาก็ช่วยกันปิดตาน้ำทั้งหมดและปิดลำธารที่ไหลผ่านแผ่นดินแห่ง นั้น พวก เขาพูดว่า “เมื่อพวกกษัตริย์ของอัส ซีเรียบุกเข้า มา เรื่องอะไรจะให้พวก มันมาเจอกับนามากมาย” ^๕แล้วเฮ เซค คียาร์ก็ทำงานอย่างหนักในการซ่อมแซมส่วนที่แตกร้าวของกำแพงและหอคอย เขาสร้างกำแพงด้าน นอกขึ้นอีกชั้นหนึ่ง และได้เสริมที่มีนบนที่ลาดชันทางด้านตะวันออกของเมืองเยรูซาเล็มเก่าให้แข็งแรงมากขึ้น เขายังทำอาวุธและโล่ขึ้นอีกจำนวนมาก ^๖เขาได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ทางทหารขึ้นเหนือประชาชน และเรียกประชุมพวก เขาพร้อมกันที่ลานตรงประตูเมือง และพูดปลุกใจพวก เขาว่า ^๗“ให้เข้มแข็งและกล้าหาญไว้ อย่างกล้าหรือ ท้อแท้ต่อกษัตริย์อัส ซีเรีย หรือต่อกองทัพขนาดใหญ่ที่มากับเขาเลย เพราะผู้ที่อยู่ฝ่ายเรานั้นยิ่งใหญ่กว่าผู้ที่อยู่ฝ่าย เขา ^๘ผู้ที่อยู่กับเขาเป็นเพียงทหารที่มีเลือด เนื้อ แต่ผู้ที่อยู่กับพวก เราคือพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวกเรา พระองค์จะช่วยเหลือพวกเรา และจะต่อสู้ให้กับพวกเรา” ดังนั้นกษัตริย์เฮเซค คียาร์ของยูดาห์ก็ทำให้ประชาชนมีกำลังใจขึ้น ^๙ต่อมา ขณะที่กษัตริย์เซนนาเคอริบของอัส ซีเรียกับกองทัพทั้งหมดของเขากำลังล้อมเมืองลาติซอยู่ เขาได้ส่งพวกเจ้าหน้าที่มาที่เมืองเยรูซาเล็ม พร้อมกับข้อความสำหรับกษัตริย์เฮ เซค คียาร์ของยูดาห์และประชาชนทั้งหมดของยูดาห์ที่อยู่ที่นี่ว่า

๑๐ “กษัตริย์เซนาเคอริบของอัสซีเรียพูดอย่างนี้ว่า พวกเจ้ากำลังฟังฟังอะไร หรือ ถึงยังคงยอรับการโจมตีของเราอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม ๑๑ เมื่อเฮเซคียาห์พูดว่า ‘พระยาห์เวห์พระเจ้าของเราจะช่วยเหลือพวกเราให้พ้นจากเงื้อมมือของกษัตริย์อัสซีเรีย’ เขากำลังชักจูงให้พวกเจ้าหลงผิดไป และมอบพวกเจ้าให้ไปตายเพราะขาดอาหารและน้ำดื่ม ๑๒ ก็ตัวเฮเซคียาห์เองไม่ใช่ หรือ ที่เรือพวกสถานนมัสการ และแท่นบูชาทั้งหลายของพระองค์ นั้นทิ้งไป และได้พูดกับชาวเมืองยูดาห์และเยรูซาเล็มว่า ‘พวกท่านต้องนมัสการและเผาเครื่องหอมบนแท่นบูชาที่เพียงแท่นเดียว’ ๑๓ พวกเจ้าก็รู้อยู่ แล้วนี่ว่าเราที่บุตรพรุชของเราได้จัดการกับชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินอื่นอยู่ ings บ้าง พวกพระของชนชาติเหล่านั้น สามารถช่วยแผ่นดินของพวกเขาให้พ้นจากเงื้อมมือของเราได้หรือ ๑๔ บรรพบุรุษเราได้ทำลายชนชาติเหล่านั้น ไม่มีพระของชนชาติไหนสามารถช่วย เหลือประชาชนของเขาให้พ้นจากเงื้อมมือของเราได้ เลย แล้วพวกเจ้าคิดว่า พระของพวกเจ้าจะช่วย เหลือพวก เจ้า ให้พ้นจากเงื้อมมือเราได้หรือ ๑๕ ตอนนี้อย่าปล่อยให้เฮเซคียาห์หลอกลวงพวกเจ้า หรือชักนำพวกเจ้าให้หลงผิดไปอย่างนี้ อย่าไปเชื่อเขา เพราะไม่เคยมีพระของชนชาติไหน หรืออาณาจักรไหนที่สามารถช่วย เหลือประชาชนของมัน ให้พ้นจากเงื้อมมือของเรา หรือจากเงื้อมมือของบรรพบุรุษเรา อย่าคิดนะว่าพระของเจ้าจะสามารถช่วยเจ้าให้พ้นจากเงื้อมมือของเราไปได้”

๑๖ พวกเจ้าหน้าที่ของเซนาเคอริบได้พูดตู่ตู่ต่อพระยาห์เวห์ผู้เป็นพระเจ้า และต่อเฮเซคียาห์ผู้รับใช้ของพระองค์ ๑๗ กษัตริย์อัสซีเรียยังเขียนจดหมายหมิ่นประมาทพระยาห์เวห์พระเจ้าของชนชาติอิสราเอล และพูดต่อท่านพระองค์ว่า “พวกพระของชนชาติอื่นๆในแผ่นดินอื่นๆไม่ได้ช่วย กู้ประชาชน

ของพวกเขา ให้พ้นจากเงื้อมมือของเรา พระของเฮเซคียาห์ก็จะไม่ช่วย กู้ประชาชนของพวกเขาพ้นจากเงื้อมมือของเราเหมือนกัน” ๑๘ แล้วพวกเขาก็ได้ตะโกนเสียงดังใส่ประชาชนของเยรูซาเล็มที่อยู่บนกำแพง พวกเขาพูดเป็นภาษาฮีบรู เพื่อคนเยรูซาเล็มจะได้เข้าใจ แล้วตกใจกลัว และหว่นไหว จะได้ยึดเอาเมืองได้ ๑๙ พวกเขาพูดถูกพระเจ้าของเยรูซาเล็ม อย่างกับว่าพระองค์เป็นเหมือนพวกพระของชนชาติอื่นๆในโลกซึ่งมนุษย์เป็นคนสร้างขึ้นกับมือ

พระเจ้าช่วยกูดาร์

(๒ พกษ. ๑๙:๑-๓๗; อสย. ๓๗:๑-๓๘)

๒๐ กษัตริย์เฮเซคียาห์กับบิสยาห์ผู้พูดแทนพระเจ้าลูกชายของอาโมสอธิษฐานต่อสวรรค์เกี่ยวกับเรื่องนี้ ๒๑ และพระยาห์เวห์ได้ส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่ง มาทำลายพวกนักรบ พวกผู้นำและพวกเจ้าหน้าที่ทั้งหมดในค่ายของกษัตริย์อัสซีเรีย ดังนั้นเขาจึงต้องถอยทัพกลับแผ่นดินของเขาด้วยความอับอายขายหน้า และเมื่อเขาเข้าไปในวัดของพระของเขา พวกลูกชายบางคนของเขาก็เอาดาบฆ่าเขา ๒๒ ดังนั้นพระยาห์เวห์ได้ช่วยเฮเซคียาห์และประชาชนชาวเยรูซาเล็มให้พ้นจากเงื้อมมือของกษัตริย์เซนาเคอริบของอัสซีเรีย และจากเงื้อมมือของศัตรูทั้งหลายของเขา ด้วย พระองค์ให้เขาพักจากการสู้รบรอบด้าน ๒๓ มีคนหลายคนนำเครื่องบูชามากมายมาที่เมืองเยรูซาเล็มเพื่อถวายให้กับพระยาห์เวห์ และนำของขวัญที่มีค่าหลายอย่างมาให้กับกษัตริย์เฮเซคียาห์ของยูดาห์ ตั้งแต่บัดนั้นมา ชนชาติอื่นๆทั้งหมดก็ให้ความเคารพนับถือกษัตริย์เฮเซคียาห์

เฮเซคียาห์ป่วย

(๒ พกษ. ๒๐:๑-๑๑; อสย. ๓๘:๑-๘)

๒๔ ต่อมาเฮเซคียาห์ป่วยและใกล้ตาย เขาได้อธิษฐานต่อพระยาห์เวห์ พระองค์ตอบเขา และให้แสงสว่างแก่เขาอย่างหนึ่ง ๒๕ แต่ใจของเฮเซคียาห์เยอหยิ่ง และไม่ระลึกถึงบุญคุณ

* ๓๒:๒๕ ให้วางดึกกับเขาอย่างหนึ่ง ดิน อิสยาห์ ๓๘:๑-๘ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเฮเซคียาห์และสิ่งทีพระยาห์เวห์ได้ให้เขามีชีวิตอยู่ต่ออีก ๑๕ ปี

ของพระเจ้าที่มีต่อเขา ดังนั้นความโกรธของพระยาห์เวห์จึงตกมาที่ตัวเขาและที่ชาวยูดาห์กับชาวเยรูซาเล็ม ^{๒๖} แล้วเฮเซคียาห์ก็ได้สำนึก ผิดในความเย่อหยิ่งที่อยู่ในใจเขา ประชาชนในเมืองเยรูซาเล็มก็เหมือนกัน ดังนั้น ความโกรธของพระยาห์เวห์จึงไม่ได้ตกลงมาบนพวกเขาในช่วงที่เฮเซคียาห์ยังมีชีวิตอยู่

เฮเซคียาห์โอ้อวดทรัพย์สมบัติ

(๒ พกษ. ๒๐:๑๒-๑๙; อสย. ๓๙:๑-๘)

^{๒๗}เฮเซคียาห์มีทรัพย์สินและเกียรติยศมากมาย เขาสร้างคลังเก็บสมบัติของเขาเพื่อใส่เงิน ทองคำและพลอยมีค่าทั้งหลาย รวมทั้งเครื่องเทศ ไม้กับของมีค่าทุกอย่าง ^{๒๘} เขายังสร้างโรงเก็บข้าว เหล้า องุ่นใหม่และน้ำมัน และเขาทำคอกสัตว์ให้กับฝูงวัว นานา ชนิด และฝูงแพะ แกะ ^{๒๙} เขาสร้างหมู่บ้านหลายแห่ง และมีฝูงสัตว์เลี้ยงจำนวนมากมายมหาศาล เพราะพระเจ้าทำให้เขาร่ำรวยมาก ^{๓๐} เฮเซคียาห์เป็นผู้ที่กั้นทางนำด้านบนของบ่อน้ำกิฮอน และเปลี่ยนเส้นทางให้น้ำไหลลงไปทางด้านตะวันออกของดาวิด เขาประสบความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาลงมือทำ

^{๓๑} ครั้งหนึ่ง พวกผู้นำของบาบิโลนส่งทูตมาถามเขาเกี่ยวกับหมายสำคัญอันมหัศจรรย์ที่ได้เกิด ขึ้นบนแผ่นดินแห่งนี้ ^{๓๒} พระเจ้าปล่อยให้เขาทำตามใจตัวเองเพื่อทดสอบเขาและเพื่อที่จะได้รู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในใจของเขา †

เฮเซคียาห์ตาย

(๒ พกษ. ๒๐:๒๐-๒๑)

^{๓๒} เหตุการณ์อื่นๆในสมัยของเฮเซคียาห์และความดีที่เขาทำไว้ นั้นได้ถูกจดบันทึกไว้ในหนังสือพงศกษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอล ในส่วนที่เป็นนิมิตของอิสยาห์ผู้พูดแทนพระเจ้าที่เป็นลูกชายของอามอส ^{๓๓} เฮเซคียาห์ตายไปอยู่กับบรรพบุรุษของเขา และศพของเขาถูกฝังอยู่ที่เนิน เขาอันเป็นที่

ตั้งหลุมฝังศพของลูกหลานของดาวิด ชาวยูดาห์และประชาชนของเยรูซาเล็มทั้งหมด ให้เกียรติกับเขาเมื่อเขาตาย และมนัสเสห์ลูกชายของเขาก็ขึ้นเป็นกษัตริย์สืบต่อจากเขา

กษัตริย์มนัสเสห์ปกครองยูดาห์

(๒ พกษ. ๒๑:๑-๑๘)

๓๓ มนัสเสห์มีอายุสิบสองปีเมื่อเขาขึ้นเป็นกษัตริย์ และเขาครองบัลลังก์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มเป็นเวลาห้าสิบห้าปี ^๒ มนัสเสห์ทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายตาของพระยาห์เวห์ เขาทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่างๆเหมือนกับที่ชนชาติที่พระยาห์เวห์ได้ขับไล่ออกไปตอนที่อิสราเอลย้ายเข้ามาในแผ่นดินนี้ได้ทำ ^๓ มนัสเสห์สร้างสถานนมัสการต่างๆขึ้นมาใหม่ ที่เฮเซคียาห์พ่อของเขาเคยพังทิ้งไปแล้ว เขายังได้ตั้งแท่นบูชาทั้งหลายให้กับพวกพระบาอัล และสร้างพวกเสนาของพระอาเซราห์ขึ้น เขากราบไหว้ดวงดาวทั้ง หลายบนท้องฟ้าและรับใช้พวกมัน ^๔ เขาสร้างพวกแท่นบูชาให้กับพวกพระต่าง ชาติขึ้นในวิหารของพระยาห์เวห์ ซึ่งเป็นสถานที่ที่พระยาห์เวห์เคยพูดไว้ว่า “ชื่อของเราจะอยู่ในเมืองเยรูซาเล็มตลอดไป” ^๕ มนัสเสห์ยังสร้างแท่นบูชาขึ้นสองแท่นให้กับดวงดาวทั้ง หลายตรงลานทั้งสองในวิหารของพระยาห์เวห์ ^๖ เขาเอาพวกลูกชายของเขา มาเผาไฟเป็นเครื่องบูชาในหุบเขาเบนอินโนม เขาว่าเยเมนตร์คาธา คูหมอ และทำไสยศาสตร์ เขาไปปรึกษา กับพวกคนทรงเจ้า และพวกหมอผี เขาทำความชั่วมากมายในสายตาของพระยาห์เวห์ ซึ่งยั่วให้พระองค์โกรธ ^๗ เขาให้คนแกะสลักรูปเคารพขึ้นและนำไปวางไว้ในวิหารของพระเจ้า ที่พระเจ้าเคยพูดไว้กับดาวิดและซาโลมอนลูกของดาวิดว่า “ในวิหารแห่งนี้และในเมืองเยรูซาเล็มที่เราได้เลือกออกมาจากเผ่าทั้งหมดของชนชาติอิสราเอล เราจะวางชื่อของเราไว้ที่นี่ตลอดไป” ^๘ ถ้าพวกเขาเพียงแต่ระมัดระวังที่จะทำตามสิ่งที่เราได้สั่งพวกเขาไว้ และรักษา กฎ พวกข้อบังคับ และกฎเกณฑ์ต่างๆที่เร

† ๓๒:๓๑ **หมายสำคัญ ... แห่งนี้** ดูใน อิสยาห์ ๓๘:๑-๘
 † ๓๒:๓๑ **ในใจของเขา** ดูใน ๒ พกษกษัตริย์ ๒๐:๑๒-๑๙

ให้ไว้ผ่าน ทางโมเสส เราก็จะไม่ทำให้พวกอิสราเอลต้อง เดินเร็วร้อนจนเรือกอีกต่อไปจากแผ่นดินที่เราได้กำหนดให้กับบรรพบุรุษของพวกเรา”

๙ แต่มนัส เสห์นำชายผู้ ดาห์และประชาชนชาวเยรูซาเล็มไปในทางที่ ผิด พวกเขาทำในสิ่งที่ชั่วร้ายยิ่ง กว่าพวกชนชาติเหล่านี้ นั่นที่พระเจ้า ยาร์เวห์ได้ทำลายลงไปตอนที่ชาวอิสราเอลย้ายเข้ามาในแผ่นดิน

๑๐ พระ ยาร์เวห์พูดกับมนัส เสห์และประชาชนของเขา แต่พวกเขาไม่สนใจฟัง ๑๑ ดังนั้นพระเจ้า ยาร์เวห์จึงนำพวกแม่ทัพของกองทัพของกษัตริย์อัสซีเรีย มาสู้รบกับพวกเขา และจับตัวมนัสเสห์ไว้เป็นเชลย พวกเขาเอาหัวงูใส่จมูกของมนัส เสห์ไว้และล่ามเขาไว้ด้วยโซ่ตรวนทองสัมฤทธิ์ และเอาไปที่บาบิโลน

๑๒ เมื่อมนัส เสห์ตกอยู่ในความทุกข์ยาก เขาก็ร้องขอความเมตตาจากพระเจ้า ยาร์เวห์ พระเจ้าของเขา และได้ถ่อม ตัวลงอย่างมากต่อ หน้าพระเจ้าของบรรพบุรุษของเขา ๑๓ เมื่อเขาอธิษฐานต่อพระเจ้า ยาร์เวห์ พระองค์ได้เปลี่ยน ใจเพราะสงสารเขา แล้วพระองค์ได้ฟังคำร้องขอของเขา พระองค์จึงนำเขากลับเมืองเยรูซาเล็ม และกลับสู่อาณาจักรของเขา แล้วมนัสเสห์ก็ได้รู้ว่า พระเจ้า ยาร์เวห์คือพระเจ้าที่แท้จริง

๑๔ ต่อ มาภายหลัง เขาสร้างกำแพงด้านนอกเมืองของดาวิด กำแพงนี้ยาวไปทางตะวัน ตกของบ่อน้ำกิ โชนที่อยู่ใหญ่เขาทอดยาวไปจนถึงทาง เข้าประตูปลาและล้อมรอบเนินเขาโอเฟล *เขาได้ต่อเติมกำแพงนี้สูง ขึ้นมาก เขาจัด วางกำลังพวกแม่ทัพไว้ประจำตามเมืองที่เป็นป้อมปราการทั้งหลายของยู ดาห์ ๑๕ เขาได้กำจัดพวกรูปปั้นพระต่าง ชาติและย้ายรูป บันออกจากวิหารของพระเจ้า ยาร์เวห์ เขาชนพวกแท่นบูชาที่เขาเคยสร้างไว้บนเนิน ภูเขาของวิหารและในเมืองเยรูซาเล็มออกไปทิ้งที่นอก เมือง ๑๖ มนัส เสห์ได้ซ่อมแซมแท่น บูชาของพระเจ้า ยาร์เวห์ และถวายเครื่องสังสรรค์บูชา และเครื่องบูชาสำหรับขอบคุณบนแท่น บูชา นั้น เขา

บอกให้ชายผู้ ดาห์รับ ใช้พระเจ้า ยาร์เวห์พระเจ้าของชนชาติอิสราเอล ๑๗ แต่ประชาชนก็ยังคงถวายเครื่องบูชาของพวกเขา เขาตามสถานนมัสการต่างๆเหมือน เดิม แต่คราว นี้พวกเขาถวายให้กับพระเจ้า ยาร์เวห์เท่านั้นผู้เป็นพระเจ้าของพวกเขา

๑๘ เหตุการณ์อื่นๆในสมัยของมนัส เสห์รวม ทั้งคำอธิษฐานของเขาต่อพระเจ้าของเขา และคำพูดของพวกเขาผู้ได้เห็นนิมิตที่พูดในนามของพระเจ้า ยาร์เวห์ พระเจ้าของอิสราเอล ได้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือประวัติของพงศ์ กษัตริย์แห่งอิสราเอล ๑๙ คำอธิษฐานของเขา และการที่พระเจ้าเปลี่ยน ใจเพราะคำวิงวอนของเขา รวมทั้งความบาปและความไม่ซื่อสัตย์ทั้งหมดที่เขาได้ทำไป ตลอดจนสถานที่ต่างๆที่เขาได้สร้างสถานนมัสการและจัด ตั้งพวกเขาให้กับพระอาเซราห์ และพวกรูป เคารพต่างๆก่อนที่เขาจะถ่อมตัวเอง ทุก สิ่งทุกอย่าง นี้ได้เขียนไว้แล้วในบันทึกของพวกเขาผู้ได้เห็นนิมิต ๒๐ มนัสเสห์ตายไปอยู่กับบรรพบุรุษของเขา และศพของเขาถูกฝังอยู่ในวังของเขาเอง และอาโมนลูกชายของเขา ก็ขึ้นเป็นกษัตริย์สืบต่อจากเขา

กษัตริย์อาโมนปกครองยูดาห์

(๒ พกษ. ๒๑:๑๙-๒๖)

๒๑ อา โมนมีอายุยี่สิบ สองปีเมื่อเขาขึ้นเป็นกษัตริย์ และเขาครองบัลลังก์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มสองปี ๒๒ เขาทำความชั่วในสายตาของพระเจ้า ยาร์เวห์ เหมือนกับที่มนัส เสห์พ่อของเขาทำ อาโมนกราบไหว้และถวายเครื่องสัตว บูชาให้กับพวกรูปเคารพที่มนัส เสห์พ่อของเขาสร้างขึ้น ๒๓ อา โมนไม่ได้ถ่อม ตัวต่อหน้าพระเจ้า ยาร์เวห์เหมือนกับที่มนัส เสห์พ่อของเขาถ่อมตัวลง แต่อาโมนกลับยิ่งทำบาปเพิ่มมากขึ้น ๒๔ พวกข้าราชการของอา โมนรวมหัวกันต่อต้านเขา และลอบฆ่าเขาในวังของเขา ๒๕ แล้วประชาชนในแผ่นดินนั้นก็ฆ่าพวกที่รวมหัวกันฆ่ากษัตริย์อาโมน และพวกเขาก็ยกโย ลี ยาร์ลูกชายของอา โมนขึ้นเป็นกษัตริย์ต่อจากพ่อของเขา

* ๓๓:๑๔ โอเฟล ส่วนที่ตั้งอยู่ด้านบนของเมืองของดาวิด อยู่ทางใต้ของบริเวณที่เป็นวิหาร

กษัตริย์โยสิยาห์ปกครองยูดาห์

(๒ พกษ. ๒๒:๑-๒)

๓๔ โยสิยาห์มีอายุแปดปีเมื่อเขาขึ้นเป็นกษัตริย์ และเขาครองบัลลังก์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มสามสิบเอ็ดปี ^๑ เขาทำสิ่งที่ถูกต้องในสายตาของพระยาห์เวห์ และเดินตามทางของดาวิดบรรพบุรุษของเขา โยสิยาห์ไม่ออกนอก ลู่นอก ทางเลยแม้แต่หนึ่งเดียว ^๒ ในปีที่แปดที่โยสิยาห์ปกครองนั้น ในขณะที่เขายังเป็นเด็กหนุ่ม มาก เขาเริ่มค้นหาพระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของเขา ในปีทีสิบสองที่เขาปกครองนั้น เขาเริ่มกวาดล้างพวกสถานนมัสการ พวกเสาะสำหรับพระอาเซราห์ พวกรูปเคารพแกะสลัก และรูปหล่อทั้งหลายในยูดาห์และในเยรูซาเล็ม ^๓ เขาสั่งให้ทำลายพวกแท่นบูชาของพวกพระบาอัล ตัดพวกแท่นบูชาเครื่องหอมที่อยู่ในที่เหล่านี้ นอกเป็นชินๆ และทุบพวกเสาะสำหรับพระอาเซราห์ พวกรูปเคารพและพวกรูปปั้นจนแตกละเอียด เขาเอาพวกเศษที่แตกละเอียดเหล่านี้ ไปโปรยบนหลุมฝังศพของพวกที่เคยถวายสัตวบูชาให้กับสิ่งเหล่านี้ ^๔ เขาเผากระดูกของพวกนักบวชบนแท่นบูชาของพวกเขาเอง และอย่างนี้เอง เขาก็ชำระล้างยูดาห์และเยรูซาเล็มให้บริสุทธิ์ ^๕ ตามเมืองต่างๆของมนัสเสห์ เอเฟราอิม และสิเมโอน ไปจนถึงนัฟทาลีและในซากเมืองทั้งหลายรอบๆเมืองเหล่านี้ ^๖ เขาได้รื้อทำลายพวกแท่นบูชาและพวกเสาะสำหรับพระอาเซราห์ลง และได้บดขยี้พวกรูปเคารพจนเป็นผุยผง เขายังตัดพวกแท่นบูชาเครื่องหอมทั่วทั้งอิสราเอลออกเป็นชินๆ แล้วเขาจึงกลับเมืองเยรูซาเล็ม

^๗ ในปีทีสิบแปดที่โยสิยาห์ปกครอง โยสิยาห์ส่งซาฟานลูกชายของอาซาลิยาห์และมาอาเสอาห์เจ้าเมือง พร้อมกับโยอาห์ผู้จัดบันทึกลูกชายของโยอาฮาส ให้ไปซ่อมแซมวิหารของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเขา เพื่อเป็นการชำระล้างแผ่นดินยูดาห์และวิหารให้บริสุทธิ์

^๘ คนพวกนี้ได้ไปหาอิสลคิยาห์นักบวชชั้นสูง และมอบเงินที่คนเอามาถวายให้กับพระเจ้า

ที่วิหารให้กับอิสลคิยาห์ มันเป็นเงินที่ชาวเลวีที่ทำหน้าที่เฝ้าประตูเป็นผู้เก็บรวบรวมมาจากประชาชนชาวมนัสเสห์ อูเฟราอิมและจากอิสราเอลที่เหลือทั้งหมดนั้น รวมทั้งจากประชาชนทั้งหมดของยูดาห์ เบนยามิน และจากชาวเมืองเยรูซาเล็ม ^{๑๐} แล้วพวกเลวีก็นำเงินนี้ให้กับคนที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงานในวิหารของพระยาห์เวห์ แล้วผู้ควบคุมงานเหล่านี้ก็เอาเงินนี้ไปจ่ายให้กับพวกคนงานที่มาซ่อมแซมและบูรณะวิหาร อีกต่อหนึ่ง ^{๑๑} พวกเขาให้เงินกับพวกช่างไม้และช่างก่อสร้าง เพื่อนำไปซื้อหินที่ได้ กับการตัดแต่งแล้ว และไปซื้อไม้เพื่อนำมาสร้างไม้รองพื้น และคานสำหรับตีกต่างๆที่พวกกษัตริย์ของยูดาห์ได้ปล่อยไว้จนทรุดโทรม ^{๑๒} พวกคนงานต่างทำงานกันอย่างซื่อสัตย์ พวกเขาทำงานภายใต้การสั่งงานของยาหาคและโอบาดียาห์พวกชาวเลวีที่เป็นลูกหลานของเมราริ ยังมีเศคาริยาห์และเมซูลัมที่เป็นลูกหลานของโคซาห์ด้วย พวกชาวเลวีทุกคนมีความชำนาญในการเล่นเครื่องดนตรีต่างๆ ^{๑๓} พวกเขาอยู่ดูแลพวกคนงานและสั่งงานพวกคนงานทั้งหมดในงานต่างๆ ชิน ชาวเลวีบางคนทำงานเป็นเลขานุการบ้าง เป็นผู้จัดบันทึกบ้าง และเป็นคนเฝ้าประตูบ้าง

การค้นพบหนังสือกฎของพระยาห์เวห์

(๒ พกษ. ๒๒:๓๓-๒๓:๓)

^{๑๔} ในขณะที่พวกเลวิกำลังนำเงินที่เก็บไว้ในวิหารของพระยาห์เวห์ออกมานั้น นักบวชอิสลคิยาห์ได้พบหนังสือกฎของพระยาห์เวห์ที่เคยให้ไว้กับโมเสส ^{๑๕} อิสลคิยาห์พูดกับซาฟานที่เป็นเลขานุการว่า “เราได้พบหนังสือกฎบัญญัติอยู่ในวิหารของพระยาห์เวห์” แล้วเขาได้มอบหนังสือเล่มนั้นให้กับซาฟาน ^{๑๖} แล้วซาฟานก็เอาหนังสือเล่มนั้นไปให้กับกษัตริย์และรายงานกับกษัตริย์ว่า “พวกเจ้าหน้าที่ของท่านได้ทำทุกสิ่งทุกอย่างตามที่ท่านได้มอบหมายให้กับพวกเขาทำ ^{๑๗} พวกเขาเอาเงินที่อยู่ในวิหารของพระยาห์เวห์ไปจ่ายให้กับพวกหัวหน้าคนงานและพวกคนงานเรียบร้อยแล้ว” ^{๑๘} แล้วซาฟานที่เป็น

* ๓๔:๖ ในซาก ... เหล่านี้ ในภาษาฮีบรูความหมายยังไม่ชัดเจน

เลขานุการก็แจ้งกับกษัตริย์ว่า “นักบวชฮิลลียาห์ให้หนังสือเล่มหนึ่งกับข้าพเจ้า” และซาฟานก็อ่านมันต่อหน้ากษัตริย์^{๑๙} เมื่อกษัตริย์ได้ฟังข้อความในหนังสือกฎเล่มนั้น เขาก็ฉีกเสื้อคลุมของเขาออก^{๒๐} เขาสั่งฮิลลียาห์อาหิคมลูกชายของซาฟาน อับโดนลูกชายของมีคาห์ ซาฟานที่เป็นเลขานุการและอาสาพยากรณ์รับใช้ของเขาว่า^{๒๑} “ไปสอบถามพระยาห์เวห์ให้กับเราและให้กับประชาชนที่เหลืออยู่เป็นส่วน น้อยในอิสราเอลและในยูดาห์ เกี่ยวกับสิ่งที่เขียนอยู่ในหนังสือที่ถูกค้นพบเล่มนี้ ความโกรธอันยิ่งใหญ่ของพระยาห์เวห์ได้หลั่งไหลมาที่พวกเรา ก็เพราะบรรพบุรุษของเราไม่ยอมรักษาคำพูดของพระยาห์เวห์ พวกเราไม่ยอมทำตามสิ่งที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้”

^{๒๒}ฮิลลียาห์กับพวกคนที่กษัตริย์ส่งไปนั้นได้ไปพบกับผู้หญิงที่พูดแทนพระเจ้า ชื่อซูลดาห์ นางเป็นเมียของซัลลุมลูกชายของทก หาทที่เป็นลูกชายของหัสราห์ ซัลลุมมีหน้าที่ดูแลเสื้อผ้าของกษัตริย์ ซูลดาห์อาศัยอยู่ในเขตใหม่ในเมืองเยรูซาเล็ม^{๒๓} นางพูดกับพวกเขาว่า “พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลพูดอย่างนี้ว่า ‘ให้บอกกับคนที่ส่งพวกเจ้ามาหาเราว่า’^{๒๔} ‘นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์พูด เรากำลังจะนำความหายนะมาสู่สถานที่แห่งนี้ และสู่ประชาชนที่นี่ มันคือคำสาปแช่งทั้งหมดที่เขียนอยู่ในหนังสือเล่มนี้ที่ได้อ่าน แล้วต่อหน้าของกษัตริย์ของยูดาห์’^{๒๕} เพราะพวกเราจะทิ้งเรา และเผาเครื่องหอม บูชาให้แก่พระอื่นๆและมายั้ว ยุให้เราโกรธด้วยสิ่งต่างๆที่พวก เขาสร้างขึ้นมากับมือ ความโกรธของเราจะหลั่งไหลออกมาสู่สถานที่แห่งนี้และจะไม่ดับลงด้วย”

^{๒๖}“ให้บอกกับกษัตริย์ของยูดาห์ที่ส่งพวกท่านมาสอบถามพระยาห์เวห์ว่า ‘นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของชนชาติอิสราเอลพูดเกี่ยวกับข้อความทั้งหลายที่เจ้าได้ยินเมื่อตะกี้นี้’^{๒๗} “โยสิยาห์ เป็นเพราะใจของเจ้าสนองตอบและพวกเจ้าได้ถ่อมตัวเองลง

ต่อหน้าพระเจ้า เมื่อได้ยินในสิ่งที่พระองค์พูดคัดค้านสถานที่แห่งนี้และประชาชนที่นี่ และเป็นเพราะว่าเจ้าได้ถ่อมตัวเองลงมาต่อหน้าเราและได้ฉีกเสื้อคลุมของเจ้าและยังร้องให้ต่อหน้าเรา พระยาห์เวห์ประกาศว่าเราได้ยินเจ้าแล้ว”^{๒๘} ตอนนั้น เราจะรวมเจ้าไว้กับบรรพบุรุษของเจ้า เจ้าจะถูกฝังอย่างสงบดวงตาของเจ้าจะไม่ได้เห็นความหายนะทั้งหลายที่เรากำลังจะนำมาสู่สถานที่แห่งนี้และสู่ประชาชนที่อาศัยอยู่ที่นี้””^{๒๙} ดังนั้นพวกเขาจึงนำคำตอบของนางกลับไปบอกกับกษัตริย์

^{๓๐}แล้วกษัตริย์โยสิยาห์ได้เรียกพวกผู้ใหญ่ของยูดาห์และของเยรูซาเล็มทั้งหมดมารวมตัวกัน^{๓๑} เขาได้ขึ้นไปที่วิหารของพระยาห์เวห์กับคนเหล่านี้ของยูดาห์ และทุกคนที่อาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม รวมทั้งพวกนักบวชและพวกชาวเลวี คือประชาชนทั้งหมดตั้งแต่ชนชั้นระดับสำคัญไปจนถึงระดับล่าง โยสิยาห์อ่านทุกคำในหนังสือข้อตกลงที่พบในวิหารของพระยาห์เวห์นั้นให้กับทุกคนฟัง

^{๓๒}กษัตริย์ยืนอยู่ในที่ของเขา และได้ทำข้อตกลงใหม่ต่อหน้าพระยาห์เวห์ว่าจะติดตามพระยาห์เวห์และจะรักษาคำสั่งทุกข้อของพระองค์ กฎและข้อบังคับต่างๆอย่างสุดจิตสุดใจ และจะทำตามคำพูดของข้อตกลงที่เขียนอยู่ในหนังสือเล่มนี้^{๓๓} แล้วเขาก็ให้ทุกคนในเยรูซาเล็มและเบนยามินสาบานตนกับข้อตกลงนี้ ประชาชนของเยรูซาเล็มได้ทำอย่างนี้ ตามสิ่งที่เขียนไว้ในข้อตกลงของพระเจ้าที่เป็นพระเจ้าของบรรพบุรุษพวกเขา^{๓๔} โยสิยาห์ยกเอาพวกรูปเคารพที่นำขยะแขยงออกไปจากเขตแดนทั้งหมดที่เป็นของชนชาติอิสราเอล และเขาก็ให้ทุกคนที่อยู่ในอิสราเอลรับใช้พระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเขา เขาตราบเท่าที่กษัตริย์โยสิยาห์ยังมีชีวิตอยู่ พวกเขาไม่เห็นหันไปจากการติดตามพระยาห์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกเขา

* ๓๔:๑๙ ฉีกเสื้อคลุมของเขาออก ในยุคของโยสิยาห์ การฉีกเสื้อผ้าเป็นการแสดงว่ารู้สึกผิดหวังเสียใจเป็นอย่างมาก โยสิยาห์รู้สึกผิดหวังเพราะว่าประชาชนของเขาไม่ยอมเชื่อฟังกฎของพระยาห์เวห์

† ๓๔:๒๒ พวกคนที่กษัตริย์ส่งไปนั้น ข้อความส่วนนี้ไม่มีในภาษาฮีบรู

โยสิยาห์ฉลองเทศกาลปลดปล่อย

(๒ พกษ. ๒๓:๒๑-๒๓)

๓๕ ๑โย สิ ยาห์เฉลิมฉลองเทศกาลปลดปล่อยถวายให้กับพระ ยาห์เวห์ในเมืองเยรูซาเล็ม และฆ่าลูก แกะตัวผู้ของเทศกาลปลด ปล่อยในวันที่สิบ สิบของเดือนที่หนึ่ง ๒กษัตริย์โย สิ ยาห์แต่งตั้งพวกนักบวชให้ทำงานตามหน้าที่ของพวกเขา และส่งเสริมให้พวกนักบวชรับ ใช้ในวิหารของพระยาห์เวห์ ๓เขาพูดกับพวกชาวเลวีที่คอยสั่งสอนชาวอิสราเอลทั้งหมดและได้ชำระ ตัวให้บริสุทธิ์แล้วสำหรับรับ ใช้พระ ยาห์เวห์ว่า “ให้วางหีบศักดิ์สิทธิ์ไว้ในวิหาร ที่ซาโลมอน ลูกชายของกษัตริย์ดา วิดของอิสราเอลได้สร้างขึ้น พวก เจ้าจะไม่ต้องแบกมันอยู่บนบ่าอีก ตอน นี้ให้รับ ใช้พระ ยาห์เวห์พระเจ้าของพวก เจ้ากับประชาชนชาวอิสราเอลของพระองค์ เกิด ๔ให้แบ่งพวก เจ้าออกเป็นกลุ่มๆตามครอบครัว อย่างที่กษัตริย์ดา วิดแห่งอิสราเอลและซา โลม อนุลูกชายของเขาได้เขียนกำหนด ไว้ ๕ให้ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์พร้อมกับกลุ่มของชาวเลวี ตามกลุ่มย่อยของแต่ละครอบครัวของญาติพี่น้องเจ้าที่ไม่ได้เป็นนักบวช ๖ให้ฆ่าพวกลูกแกะของเทศกาลปลด ปล่อย และชำระ ตัวพวกเจ้าเองให้บริสุทธิ์ และให้จัดเตรียมพวก ลูกแกะสำหรับญาติพี่น้องของพวกท่าน พระยาห์เวห์ได้สั่งทั้งหมดนี้ผ่านมาทางโมเสส”

๗โย สิ ยาห์ได้จัด เตรียมแกะกับแพะไว้รวมสาม หมื่นตัวเพื่อเป็นเครื่องบูชาสำหรับเทศกาลปลด ปล่อยให้กับพวกคนที่ไม่ใช่ นักบวช และยังมีวัวสาม พันตัว สัตว์ทั้งหมดนี้มาจากสมบัติส่วนตัวของกษัตริย์ ๘พวก เจ้า หน้าที่ของเขาสมัคร ใจนำของมาด้วย พวกเขาเอามาให้กับประชาชน พวกนักบวช และชาวเลวี ฮิลคียาห์นักบวชสูงสุด เศคาริยาห์และเยฮี เอลเป็นผู้ ทำ พิธีในวิหารของพระเจ้า พวก เขาเอาลูก แกะสอง พันหก ร้อย ตัวและวัวสาม ร้อยตัวให้กับพวกนักบวชเพื่อถวายเป็นเครื่องบูชาสำหรับเทศกาลปลด ปล่อย ๙โคนานิยาห์ เซโมอาห์และเนธันเอล น้องชายทั้งสองของเขา รวม ทั้งซาซาบิยาห์ เยฮี เอลและโย ซา บาดซึ่งเป็นผู้นำของชาวเลวี ก็ได้จัดหาพวกแพะและแกะรวมห้า พัน

ตัว และวัวห้าร้อยตัว ให้กับชาวเลวี เพื่อใช้เป็นเครื่องบูชาสำหรับเทศกาลปลดปล่อย ๑๐เมื่อทุก อย่างพร้อมที่จะเริ่มพิธี พวก นักบวชและชาวเลวีก็ ได้ไปยืนอยู่ประจำที่ ตามกลุ่มของตน ตามที่กษัตริย์ได้สั่งไว้ ๑๑มีการฆ่าพวกลูก แกะตัวผู้สำหรับเทศกาลปลด ปล่อย แล้วพวกชาวเลวีก็ถลกหนังของสัตว์เหล่านั้น ส่วนเลือดของพวกมัน พวกเขาเอาไปให้กับพวกนักบวช พวกนักบวชก็เอาเลือดไปสาดบนแท่นบูชา ๑๒พวก เขาได้แบ่งสัตว์ที่จะเอาไปเป็นเครื่องเผาบูชา นี้ให้กับแต่ละครอบครัว เพื่อเอาไปถวายพระ ยาห์เวห์ตามที่เขียน ไว้ในหนังสือของโมเสส พวก เขาได้ทำอย่างเดียวกัน นี้กับพวกวัว ด้วย ๑๓พวก เลวีใช้ไฟย่างสัตว์ที่ใช้สำหรับเทศกาลปลด ปล่อยตามที่กฎสั่งไว้ และพวก เขาก็ต้มของ ถวายอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายใน หม้อ ในหม้อ ใบบิโทและในกระทะ แล้วพวกเขาก็เอาเนื้อไปแบ่งให้กับประชาชนทันที ๑๔หลังจากนั้น พวกเลวีก็เอาเนื้อเก็บ ไว้สำหรับตัวพวก เขาเอง และสำหรับพวกนักบวชที่เป็นลูก หลานของอา โรน ด้วย เพราะนักบวชพวก นี้กำลังยุ่งอยู่กับการเผาเครื่องเผาบูชา และส่วนที่เป็นไข มันจนมืดดำ ๑๕พวกนัก ดนตรีที่เป็นลูกหลานของอาสา ฟ อยู่ประจำที่ตามที่ดาวิดอาสา ฟ เหมมานและเยดู รุนคนของกษัตริย์ที่เห็นนิมิตได้ นั้น ได้กำหนดให้กับพวก เขา พวกคนเฝ้าประตูก็อยู่ที่ประตูของตนโดยไม่ต้องออกไปที่ไหน เพราะพวกชาวเลวีด้วยกันได้จัด เตรียมของทุก อย่างไว้ให้กับพวก เขาแล้วสำหรับเทศกาลปลดปล่อย ๑๖ตั้ง นั้น ในวันที่ การนมัสการพระยาห์เวห์ก็สำเร็จจุล่งไปตามคำ สั่งของกษัตริย์โย สิ ยาห์ มีทั้งการเฉลิมฉลองเทศกาลปลด ปล่อย และมีการเผาเครื่องเผาบูชาบนแท่น บูชาของพระ ยาห์เวห์ ๑๗ชาวอิสราเอลที่อยู่ที่นี่ได้เฉลิมฉลองเทศกาลปลดปล่อยในเวลานั้น และพวกเขาได้เฉลิมฉลองเทศกาลขนมปังไร้ เชื้อต่อไปอีกเป็นเวลาเจ็ด วัน ๑๘นับตั้งแต่สมัยของซา มู เอล ผู้ พุด แท่น พระเจ้าเป็นต้น มา ยังไม่เคยมีการเฉลิมฉลองเทศกาลปลด ปล่อยอย่างนี้ในอิสราเอลมาก่อน ไม่เคยมีกษัตริย์ของอิสราเอลองค์ไหนที่เคยเฉลิมฉลองเทศกาลปลดปล่อยอย่างที่กษัตริย์โย สิ ยาห์ พวกนักบวช ชาวเลวี ชาวยู ดาห์และชาว

อิสราเอลทั้งหมดที่อยู่ที่นั้น รวมทั้งชาวเมืองเยรูซาเล็มเฉลิมฉลอง กัน งานเทศกาลปลด ปล่อย นี้ได้จัดให้มีขึ้นในปีที่สิบ แปดในสมัยของโยสิยาห์

โยสิยาห์ตาย

(๒ พกษ. ๒๓:๒๘-๓๐)

๒๐ เมื่อโย ลี ยาห์ได้จัดการบริหารให้อยู่ในระเบียบเรียบร้อยแล้ว ต่อมากษัตริย์เนโคของประเทศอียิปต์ได้ยก ท้าพขึ้นไปสู้ รบกับเมืองคารเคมีซที่แม่น้ำยูเฟรติส โยสิยาห์ยกกองทัพออกไปสู้ รบกับเขา ๒๑ แต่เนโคส่งพวกคนส่งข่าวมาหาโยสิยาห์โดยพูดว่า “กษัตริย์ของยู ดาห์ ทำไมทำนกับเราจะต้องมาทะเลาะ กันด้วย เราไม่ได้มาโจมตี ท่าน แต่เราจะสู้กับครอบครัวที่เราจะทำสงครามด้วยต่าง หาก พระเจ้าบอกให้เราเร่ง มือด้วย ดังนั้น หยุดต่อต้านพระเจ้าที่อยู่กับเราซะ ไม่อย่างนั้นพระองค์จะทำลายท่าน”

๒๒ แต่โย ลี ยาห์ก็ไม่ยอมถอยไปไหน และได้ปลอมตัวปะปนอยู่ในการสู้รบ เขาไม่ยอมฟังสิ่งที่เนโคพูดเกี่ยว กับคำ สั่งของพระเจ้า แต่ยังออกไปสู้ รบกับเขาในที่ราบเม กิด โด ๒๓ พวกพลธนูยิงธนูถูกกษัตริย์โย ลี ยาห์และเขาบอกกับพวกเจ้าหน้าที่ของเขาว่า “พาเราออกไป เราได้รับบาดเจ็บสาหัส”

๒๔ ตั้ง นั้นพวก เขาจึงนำตัวโย ลี ยาห์ออกจากกรรบของเขา และวางเขาไว้ในรถรบอีกคันหนึ่งที่มีอยู่ และนำตัวเขากลับเยรูซาเล็ม เขาตายที่ นั้น ศพของเขาถูกฝังอยู่ในหลุมฝังศพของบรรพบุรุษของเขา และชาวยูดาห์กับชาวเยรูซาเล็มทั้งหมดก็ไว้ ทุกข์ให้กับเขา ๒๕ เยเรมียาห์แต่งเพลงไว้อาลัยให้กับโย ลี ยาห์และพวกนักรบ ร้องขวย หมิงก็ยั้ง คง ร้องเพื่อระลึกถึงเขาอยู่จนถึงทุกวันนี้ เพลงนี้ได้กลายเป็นประเพณีอย่าง หนึ่งในอิสราเอล และได้ รับการเขียนรวมอยู่ในหนังสือเพลงไว้อาลัย

๒๖-๒๗ เหตุการณ์อื่นๆในสมัยของโย ลี ยาห์และการกระทำต่างๆที่เขา ทำตั้งแต่ต้นจนจบ ได้ถูกจดบันทึกไว้ในหนังสือพงศกษัตริย์ของอิสราเอลและยูดาห์ หนังสือนี้พูดถึงสิ่งที่เขาทำอย่างซื่อสัตย์ ตามสิ่งที่เขียนไว้ในกฎของพระยาห์เวห์

กษัตริย์เยโฮอาหาสปกครองยูดาห์

(๒ พกษ. ๒๓:๓๐-๓๕)

๓๖

๑ และประชาชนชาวยูดาห์ก็ยกเยโฮอาหาสลูกชายของโย ลี ยาห์ขึ้นเป็นกษัตริย์ในเมืองเยรูซาเล็มต่อ จากพ่อของเขา ๒ เย โฮ อา หาสมีอายุยี่สิบ สามปีเมื่อเขาขึ้นเป็นกษัตริย์ เขาครองบัลลังก์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มได้สาม เดือน ๓ กษัตริย์เนโคของประเทศอียิปต์ได้ปลดเขาออกจากบัลลังก์ในเยรูซาเล็ม และบีบบังคับให้ชาวยู ดาห์ส่งส่วยเป็นเงินหนักประมาณสาม ตัน ครึ่ง และทองคำหนักประมาณสาม ตัน ครึ่ง ๔ กษัตริย์เนโคของประเทศอียิปต์ตั้งเอ ลี ยาคิ มน้องชายของเย โฮ อา หาสขึ้นเป็นกษัตริย์เหนือยู ดาห์และเยรูซาเล็ม และเปลี่ยนชื่อของเอ ลี ยาคิ มเป็นเย โฮ ยาคิ ม แต่เนโคได้เอาตัวเยโฮอาหาสพี่ชายของเอ ลี ยาคิ มไปที่ประเทศอียิปต์

กษัตริย์เยโฮยาคิมปกครองยูดาห์

(๒ พกษ. ๒๓:๓๖-๒๔:๗)

๕ เย โฮ ยาคิ มมีอายุยี่สิบ ห้าปีเมื่อเขาเป็นกษัตริย์ และเขาครองบัลลังก์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มสิบ เอ็ด ปี เขาได้ทำชวนในสายตาของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเขา

๖ กษัตริย์เนบู คัด เนส ชาร์แห่งบา บิโลน ได้เข้าโจมตีเขาและจับตัวเขาล่าม ไซท์ทองสัมฤทธิ์และพาไปที่บา บิโลน ๗ เนบู คัด เนส ชาร์ยังได้ขนาเอาพวกเครื่อง ใช้ออกมาจากวิหารของพระ ยาห์เวห์ และขนไปไว้ที่วิหารของเขาที่บา ลิโลน ด้วย ๘ เหตุการณ์อื่นๆในสมัยของเยโฮยาคิม สิ่งที่น่ารังเกียจที่เขาได้ทำและสิ่งต่างๆที่ไม่ดีเกี่ยว กับตัว เขา ได้ถูกจด บันทึกไว้ในหนังสือพงศกษัตริย์ของอิสราเอลและยูดาห์ และเยโฮ ยา คินลูกชายของเขาก็ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์ต่อจากเขา

กษัตริย์เยโฮยาคินปกครองยูดาห์

(๒ พกษ. ๒๔:๘-๑๗)

๙ เย โฮ ยา คินมีอายุสิบ แปดปีเมื่อเขาขึ้นเป็นกษัตริย์ และเขาครองบัลลังก์อยู่ใน

เยรูซาเล็มสาม เดือน *เขาทำข้าวในสายตาของพระยาห์เวห์ ^{๑๐}ในฤดูใบไม้ผลิ กษัตริย์เนบูคัด เนส ซาร์ส่งคนไปพาตัวเขามาที่บาบิโลนพร้อมกับพวกเครื่องใช้ที่มี ค่าจากวิหารของพระยาห์เวห์ กษัตริย์เนบูคัด เนส ซาร์ให้เศเดคียาห์ อาของเยโฮยาคินขึ้นเป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์และเยรูซาเล็มแทนเขา

กษัตริย์เศเดคียาห์ปกครองยูดาห์

(๒ พกษ. ๒๔:๑๘-๒๐; ยรม. ๕๒:๑-๓)

^{๑๑}เศเด คียาห์มีอายุสี่สิบ เอ็ดปีเมื่อเขาขึ้นเป็นกษัตริย์ และเขาครองบัลลังก์อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มสิบ เอ็ด ปี ^{๑๒}เขาทำข้าวในสายตาของพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของเขา และไม่ยอมถ่อม ตัวและไม่ยอมเชื่อ ฟังคำ พุดของพระ ยาห์เวห์ที่ผ่านมาจากเยเร มี ยาห์ผู้ พุดแทนพระเจ้า

เมืองเยรูซาเล็มถูกทำลาย

^{๑๓}เศเด คียาห์กับภูกษัตริย์เนบู คัต เนส ซาร์ ก่อนหน้า นี้ กษัตริย์เนบู คัต เนส ซาร์ บังคับให้เขาสาบานโดยอ้างชื่อของพระเจ้าว่า เขาจะจงรักภักดีต่อบา บิโลน แต่ต่อ มาเขาเริ่มถือ ดึงและใจแข็ง กระด้าง ไม่ยอมหันกลับมาหาพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของชนชาติอิสราเอล ^{๑๔}ยิ่งกว่า นั้น พวกผู้นำทางหลายของเหล่าคนกบฏและประชาชนก็ยังไม่เชื่อสัตย์มากขึ้นเรื่อยๆ พวกเขาไปทำ ตามการกระทำที่นำ ขยะแขยงของชนชาติอื่นๆ และทำให้วิหารของพระ ยาห์เวห์ที่พระองค์ได้ทำให้ศักดิ์สิทธิ์ในเมืองเยรูซาเล็ม นั้นต้องเสื่อม ไป ^{๑๕}พระ ยาห์เวห์ พระเจ้าของบรรพบุรุษพวกเขา ส่งคำ พุดมาถึงพวกเขา ผ่านทางพวกผู้ส่ง ข่าวของพระองค์ครั้ง แล้ว ครั้ง เล่า เพราะพระองค์ไม่เอ่ยการทำลายประชาชนของพระองค์และสถานที่อาศัยของพระองค์ ^{๑๖}แต่พวกเขา กลับล้อ เลียนพวกผู้ส่ง ข่าวพระเจ้าเหล่านั้น พวกเขาถูกคำ พุดของพระองค์ เย้ย หยันพวกผู้ พุด แทน

พระเจ้า จนในที่สุดพระ ยาห์เวห์ก็ทนไม่ไหว พระองค์โกรธประชาชนของพระองค์จนไม่มีอะไรสามารถหยุดความโกรธของพระองค์ได้ ^{๑๗}พระองค์ได้ยกกษัตริย์ของชาวบา บิโลนขึ้นมาต่อต้านเขา กษัตริย์บาบิโลนได้ฆ่าพวกคนหนุ่มของพวกเขาดำยด้วยดาบในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ และไม่ไว้ชีวิตใครเลยแม้แต่คนเดียว ^{๑๘}ไม่ว่าจะเป็นคนหนุ่มคนสาว คนชรา หรือแม้แต่คนแก่ พระเจ้าได้มอบพวกเขาทั้งหมดไว้ในเงื้อมมือของกษัตริย์เนบูคัด เนส ซาร์ ^{๑๙}เขาได้ขนเอาข้าว ของเครื่อง ใช้ออกจากวิหารของพระเจ้า ไม่ ว่าจะจะเป็นของชิ้นเล็กหรือชิ้น ใหญ่ และยังเอาสมบัติในวิหารของพระ ยาห์เวห์และสมบัติของกษัตริย์กับพวกเขา หน้าทีของกษัตริย์ไปทั้งหมด ด้วย ^{๒๐}พวกเขาจุด ไฟเผาวิหารของพระเจ้าและทำลายกำแพงเยรูซาเล็ม ลง พวกเขายังเผาพวกวังทั้งหมดและทำลายของมี ค่าทุกอย่าง ^{๒๑}ที่นั่น กษัตริย์เนบูคัด เนส ซาร์ได้กวาดต้อนเอาคนที่ยังมีชีวิตเหลือรอดจากคม ดาบกลับไปที่บาบิโลนเพื่อไปเป็นทาสของเขา กับพวก ลูกชายของเขา จนกว่าอาณาจักรเปอร์เซีย จะมาตั้งแทนอาณาจักรบา บิโลน ^{๒๒}ดังนั้น สิ่งที่พระ ยาห์เวห์ได้บอกกับคนอิสราเอลผ่าน มาทางเยเรมียาห์ผู้ พุดแทนพระเจ้าก็เกิดขึ้นจริง ที่ว่า “สถานที่นี้จะต้องถูกทิ้งให้รกร้าง อยู่เป็นเวลาเจ็ดสิบปี เพื่อแผ่นดินจะได้หยุด พัก ชดเชยให้กับปีที่เจ็ดเหล่านั้น ที่คนยูดาห์ไม่ยอมหยุดหว่านพืช”

^{๒๓}ในปีแรก †ที่ไซ รัสขึ้นมาเป็นกษัตริย์ของเปอร์เซีย พระ ยาห์เวห์ตั้งใจให้กษัตริย์ไซ รัสออกคำ สั่งไปทั่วอาณาจักรของเขาและจดมันไว้ เรื่อง นี้เกิดขึ้นเพื่อให้สำเร็จตามคำ พุดของพระ ยาห์เวห์ที่พูดผ่านมาจากเยเร มี ยาห์ ข้อความที่กษัตริย์ไซ รัสป่าวประกาศออกไปนั้น คือ

^{๒๓}“กษัตริย์ไซ รัสแห่งเปอร์เซียพูดว่า
อย่างนี้

‘พระ ยาห์เวห์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ได้ให้อาณาจักรทั้งหมดบนโลก นี้แก่เรา

* ๓๖:๙ **เยโฮยาคิน... สามเดือน** สำเนาฮีบรูบางฉบับ บอกว่า “เยโฮยาคินมีอายุแปดขวบ ... สามเดือนกับอีกสิบวัน”

† ๓๖:๒๑ **ปีที่เจ็ดเหล่านั้น** กฎของโมเสสสั่งว่า ทุกๆเจ็ดปีพวกเขาจะต้องไม่หว่านพืชลงบนแผ่นดินเพื่อให้แผ่นดินหยุดพัก ดูเพิ่มเติมได้จาก หนังสือเลวีนิติ ๒๕:๑-๗

‡ ๓๖:๒๒ **ในปีแรก** ตรงกับช่วง ๕๓๙-๕๓๘ ปี ก่อนพระเยซูมาเกิด

พระองค์ได้แต่ง ตั้งให้เราเป็นผู้ สร้าง
วิหารให้กับพระองค์ในเมืองเยรูซาเล็ม
ที่อยู่ในยูดาห์ บัดนี้ ใครก็ตามทามกลาง

พวก เจ้าที่เป็นชนชาติของพระองค์
สามารถกลับไปเยรูซาเล็มได้ ขอให้พระ
ยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าสถิตอยู่กับเจ้า”